

Edebiyat Defteri

Erol Göktaş -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Nisan 2021 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Erolumu harcadın gurbet.

Erolu harcadın gurbet +

Sefanı el sürdü bana uymadın
Ağlattın gözlerde yaşı koymadın
Gençliğimi yedin yine doymadın
Ateşi ömrüme koydun sen gurbet
Anayı Babayı aldın sen gurbet

Kara bulut gibi üstüme çöktün
Ana sız Babasız yetimde ettin
Kuru diye zehri köküne döktün
Çürüttün içimi oydu sen gurbet
Bacısız,Kardeş sız koydun sen gurbet

Verdiğin ızdırap içimde azar
Kim olsa yerimde canından bezer
Çok insana oldun bilirim mezar
Benide onlardan saysana gurbet
Hasretin çölünde boğdun sen gurbet

Bütün hayalimi aldın götürdün
Kurttan beter yedin beni bitirdin
Ata ya hasret edip cana yetirdin
Ettiğim feryadı duydunmu gurbet
Yürekte çözülmez bağ oldun gurbet

Beddua ederim yıkılsın evin
Hiç kimse olmasın senin sevenin
Ya öldür beni,ya çek bıçağın
Bunca emeğimi yıktın sen gurbet
Yedirdin dertleri yıktın sen gurbet

Zehirin bulaştı damarda kana
Vefamı bildirdim bacı, gardaşa
Dertleri ortaya döktürdün bana
Aleme sırrımı yaydın sen gurbet
İyiliğim namerde yordun sen gurbet

Isınmadım sana soğuktur yüzün
Dilerim kökünde kurusun özün
Umutlarım yıktın kör olsun gözün
EROL u harcadın kıydın sen gurbet
Yaralı gönlümü oydu sen gurbet.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975195/erolumu-harcadin-gurbet.html>

Demişler

DEMIŞLER

Kimse bilmez hiç kimsenin içini.
Herkes acısıyla yaşar demişler.
İnsandır bu görmez kendi suçunu.
Elbet bir gün gelir göçer demişler.

Suç altın olsada alan olmamış.
Zaten doğru insan pekte kalmamış.
Nice aşıklar var sevmiş almamış.
Aşkın ateşinde pişer demişler.

Bazen dolar böyle hüzün yazarım.
Bazı gafillere kuytu mezarım.
Bazen sakin olur, bazen azarım.
Söz gider yerine düşer demişler.

Dert dediğin insanı yer bitirir .
Koca çınar olsan vurur yatırır .
Deryaya açılın gemin batırır.
Feleğin çarkına düşme demişler.

Bülbül ötmez ise gülün dalında.
Tad olurmu o arının balında.
Mevlaya giden bu sevda yolunda.
Kul bu beşer, hemde şaşar demişler.

Erol derki artık kanmam sözlere.
Nasıl da aldandım sahte yüzlere.
Arif ol düş, doğru olan izlere.
Yapılan hatadan ders al demişler.. Erol

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975669/demisler.html>

BİLMEM

...BİLMEM....

Ne çabuk geçti Şu geçen yıllar.
Kapkara saçlara kar yağdırdılar.
Gül dolu bağlarım eyledi viran.
Gençliğimi bana verirmi bilmem.

Kurudu dallarım gülüm açmıyor.
Şimdi durgun hayat neşe saçmıyor.
Kuş sürüsü geçti, konup ötmüyor.
Can kuşlarım geri gelirmi bilmem.

Kimse bilmez hiç kimsenin içini.
Herkes acısıyla yaşarmı bilmem.
Paramparça olan zavallı kalbim.
Canlarım gelipte sararmı bilmem.

Canım dediklerim, hep beni kırdı.
Mevlaya yöneldim mutluluk sardı.
Dünyanın varlığı kimlere kaldı?
Üç metre bez nasip olurmu bilmem.

Erol um sen Yaradan emrine uydun.
Rabbin nasip etti,yardıma sevdim.
Emmi,Dayı, dedin onlarla yedin.
Onlar hakkın helal edermi bilmem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/976086/bilmem.html>

ZALİM HOLLANDA

ZALİM HOLLANDA

O eski gunleri ben arar oldum.
Insan oglu kahpe ben karar kildim.
Aldana aldana omrumden oldum.
Yalniz da biraktin zalim Hollanda.

Nice ocakları yaktın külettein .
Yıkılasın seni zalim avrupa.
Aldın canlarimi beni deli ettin.
Olmayaydın seni zalim Hollanda.

Ne dinin ne dilin bizlere uyar.
Ah çekip ağlaram beni kim duyar.
Ana Baba Kardes Toprakta yatar.
Yıkılasın seni zalim Hollanda.

Bir gun gelir duyulur o aci haber.
Can serden gecip toprga girer.
Iyi gun dostlari , o an ne eder.
Kirdi kol,Kanadi zalim Hollanda.

Şimdi birde varlik derdi basladi.
Canan dediklerim beni suçladı
Gönül bahar aylarında kışladı
Yıkılasın seni Zalim Hollanda.

Garip Erol yorma kendini bosa.
Yazılanlar elbet gelirmis basa.
Ömrünün sonunda HAK ile yasa.
Sabir taşı ettin zalim Hollanda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/976360/zalim-hollanda.html>

GELDE GÖR

GELDE GÖR.

Zalim kader bizi niçin ayırır.
Dost olanlar dostlarını kayırır.
Yarden ayrı günüm günmü sayılır.
Yanağımdan akan yaşı gelde gör.

Bende bıktım gülmez olan yazımdan.
Sende yoksun kim anlasın nazımdan.
Yar gideli bir söz çıkmaz ağızımdan.
Açılmayan şu dilimi gelde gör.

Bilmiyordum ayrılık çok zor imiş.
Hasretinse alevlerden kor imiş.
Gül bahçemin fidanları kurumuş.
Boynu bükük güllerini gelde gör.

Yenemedim kader denen zalimi.
Bize yurt eyledi gurbet elini.
Yazıyorum sevdiğim bak halimi.
Kalem tutan ellerimi gelde gör.

Yeter Erol unu bu kadar üzme.
Dön bitanem bana, yalnız gezme.
Acılarım yeter daha çok ezme.
Kanayan kalp yaralarım gelde gör.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/976606/gelde-gor.html>

SORMAYIN

SORMAYIN

Yürüyorum sonu gelmez bir yolda,
Ne haldeyim sakın bana sormayın,
Tabut denen salla gelen durakta.
Bir limana yanaşıyom sormayın.

Yalan değil bir tek ona aşığım.
Bulutlarla uçuyorum sandığım.
Nefsime, şeytana oldu kandığım.
Ona nasıl yalvardığım sormayın.

İyi düştüm bu aşkın pençesine.
Kalbimi çevirdi gül bahçesine.
Kulak verin duyguların sesine.
Çaresiz bir derde düştüm sormayın.

Denizlerde dalga gibi coşarım.
Rüzgarlara meydan okur koşarım.
Aşıkların dünyasında yaşarım.
Yüreğime sevgi düştü sormayın.

Bülbül güle konmayınca yaz olmaz.
Arı gülü sormayınca bal olmaz.
Kul Rabbini unutursa kul olmaz.
Şefkatine sığındımki sormayın.
Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/976928/sormayin.html>

Cefalı DİLBER

Cefalı DİLBER. +

Beni koyup giden cefacı dilber!
Koyduğun yerlerde duramıyorum;
Beni de çağırırsan nolur yanına
Derdimi kimseye diyemiyorum...

Çıksam şu dağların yücelerine,
Eş olsam gurbetin gecelerine,
İmrenir dururum nicelerine,
Bir ben mi murada eremiyorum.

Akşam olur, , kuşlar konar dallara,
Susamış yıldızlar iner göllere,
Güzeller dizilir ince yollara,
İçlerinde seni göremiyorum.

Biri Anam derse melul olurum,
Ben bu dertten hasta olmam ölürüm.
Seni kaybettiğim yerde bulurum,
Yattığın yerlere varamıyorum.

Bağrımda hasretten dağlar yatıştır,
Görünmez dallarda kuşlar ötüşür,
Bir yerim var benim, yanar tutuşur,
Her yerim kaniyor saramıyorum...

Bu Dilber kim diye sorarlar bana.
Erol um unutturmu o canım ANAM.
Kaybettikten bu güne hasretim ona.
Ruyada görüyorum saramıyorum.
Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977039/cefali-dilber.html>

YALNIZIM BEN

YALNIZIM BEN ..+.

YALNIZIM BEN

Esmе rüzgar deli deli.

Gönlüm rüzgardan da deli.

Durmaz akar gönül seli.

Akar o yana bu yana.

Yalnızım ben dağlar gibi,

İçliyim ben yağmur gibi.

Susuzum ben çöller gibi.

Kah akarım, kah coşarım.

Yolun sonuna koşarım.

Çıkamaz yoldayım naçarım.

Döndüm o yana bu yana.

Yalnızım ben Dağlar gibi,

İçliyim ben yağmur gibi.

Susuzum ben çöller gibi.

Hakka doğru yol gidecek.

İnsan ektiğin biçecek,

Dünya fani ölüm gerçek.

Gider o yana o yana.

Yalnızım ben Dağlar gibi,

İçliyim ben yağmur gibi.

Susuzum ben çöller gibi.

Yaradan her şeyi görür.

Kader neyse başa gelir.

Mevlam sabrını da verir.

Yürü mevlaya Mevlaya

Yalnızım ben Dağlar gibi,

İçliyim ben yağmur gibi.

Susuzum ben çöller gibi.

Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977374/yalnizim-ben.html>

NERDE HANI ??

NERDE HANI ?? +

Geçti ömrümün çoğu, şimdi düşünüyorum.
Cıvılcıvıl günleri görenler nerde hani.
Bir kaç adım atmaya bile üşeniyorum.
İyi günde koluma girenler nerde hani.

Nerede eski dostlar birlikte yer içerdik.
Türküler eşliğinde derdimizden geçerdik.
İki çift tatlı söze gönlümüzü açardık.
Ağzından bal damlayan o dostlar nerde hani.

Aramasam, pür telaş olnar beni arardı.
Güler yüzle karşılar, hatırımı sorardı.
İltifatlara boğar, muhabbetle sarardı.
Yoluma gonca güller serenler nerde hani.

Cömerttim, esirgemez paylaşırdım her şeyi.
Her gelen talan etti, dalımı, çiçeğimi.
Kimin ihtiyacı var, bölüşürdüm birimi.
Bir zamanlar sefasın sürenler nerde hani.

Albümdeki resimler, yıpranmış benim gibi.
Allah ömür verirse kalırım aslan gibi.
Şimdi hala dururum ulu bir cınar gibi.
Sayemde başı göğe erenler nerde hani.

Zannetmeyin baharı olmayacak kışımın.
Diyetini ödedim acılarla yaşımın.
Artık dönüşü olmaz toprağa akışımın.
Benim için canını verenler nerde hani.

Garip Erol yine coştun, dur hele.
Dostunla muhabbete, katmadın hiile.
Sen hiç değişmezsin aynısın yine.
Salacandan, tutsun dostlar neredeler hani.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977658/nerde-hani.html>

DÜYA DÜNYA

DÜNYA DÜNYA

Senden bir şey istemiyom.
Vurma bana dünya dünya.
El aleme rezil edip,
boynu bükük koyma dünya.
Acı bana dünya, dünya.

Anamı Babamı aldın.
Beni dertten derde saldın.
Gurbet elde yalnız kaldım.
Yeter artık dünya, dünya.
Dönme yeter dünya, dünya.

Dertli Erol kime gitsin.
Şü uzun geceler bitsin.
Dostu yokki düşman seçsin.
Bıktı artık dünya, dünya.
Yeter artık dünya dünya.
Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977915/duya-dunya.html>

KAHBE DÜNYA

KAHBE DUNYA

Bunu ben istemedin,diyelimki haklısın.
Canı tenden ayıran son darbeyi vursana.
Bağrını aç, gireyim, mademki insaflısın.
Kimsenin sevmediği şu bahtsız sarsana.

Bir ters bir düz,horaşa,çorap ördün başıma.
Kaçtı bütün ilmekler, kıran girdi düşüme.
Belki iki satırlık dua kalır mezar taşıma.
Son dileğin ne diye bir kerecik sorsana.

Doymazlık değil derdim,geçindirmek ailemi.
Yollasaydın yanıma yoldaşların merdini.
Gönderdin nerde varsa en kalleş, namerdini.
Kırdığın yüreğimi ortasından yarsana.

Ne evim ne ocağım, ne dikili ağacım.
Yaşadıkça dermansız, derde saplanacağım.
Nerde bir dost surata güvenle bakacağım.
Utanmadan bunları hayırlara yorsana.

Yıkılmaz bir dağ idim, şimdi içim boşaldı.
Bana zevk aldırmadın, zevk almak sana kalsın.
İki parmak üst üste küs yapmış bekliyorum.
Dur ulan kahbe dünya ineceğim dursana.

Her cefanı sabırla, metanetle taşıdım.
Kalmadı bende sabır, durağı bekliyorum.
EROL artık pes etti, beyez bayrağı çekti.
Vur ulan kahbe dünya, durma daha vursana.
Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978210/kahbe-dunya.html>

DÜNYA DÜNYA

DÜNYA DÜNYA

Senden bir şey istemiyom.
Vurma bana dünya dünya.
El aleme rezil edip,
Boynu bükük koyma dünya.
Acı bana dünya, dünya.

Anamı Babamı aldın.
Kardeşlerden yoksun kaldım.
Gurbet elde yalnız kaldım.
Yeter artık dünya, dünya.
Dönme yeter dünya, dünya.

Dertli Erol kime gitsin.
Şü uzun geceler bitsin.
Dostu yokki düşman seçsin.
Bıktı artık dünya, dünya.
Yeter artık dünya dünya.
Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978596/dunya-dunya.html>

YALNIZIM YAZINIZ

YALNIZIM YALNIZ

Garip bülbül gibi kaldım burada.
Gurbet ellerinde yalnızım yalnız.
Sustu Şimdi Őakrayan dilim.
Gurbet ellerinde yalnızım yalnız.

Ne arayanım var nede soranım.
Yaralarım derin yoktur saranım.
Mezarın başında oku kuran'ım.
Gurbet ellerinde yalnızım yalnız.

Sen ağlama kimse duymaz burada.
Gz yaşını kimse silmez burada.
lm bekliyor Erol sırada.
Gurbet ellerinde yalnızım yalnız.

Ya sabir be Erol bunlarda gecer.
Insan ektigini elbette biÇer.
Mevlam elbet iyi, ktuyu seÇer.
Gurbet ellerinde yalnızım yalnız.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978890/yalnizim-yazlniz.html>

SEVGİLİM (Annem)

SEVGİLİM,(ANNEM)

Gülmüyor hiç yüzüm şimdi sensizim.
Yalnızım,dertliyim inan fersizim.
Götürdün seninle sevgimi kadersizim.
Sen gideli yetim oldum öksüzüm.

Sanki her şey ölmüş, suskun bu gün.
Saklanmış güneş bulutun ardına küskün
Şimdi oğlun sensiz canından bezgin.
Ah beni kolların sarsa canım sevgilim.

Emir almış dünya durmaz dönüyor.
Yıldızlarda benim gibi sönük duruyor.
Anası olanlar kıymet bilmiyor.
Sana hizmetim olmadı canım sevgilim.

Yaş geçtikçe daha da çok dokunur.
Sana hasret şu sinemi kavurur.
Benim canım hurilerin biridir.
Mekanın cennet olsun canım sevgilim.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979160/sevgilim-annem.html>

FEDA ETTİM

FEDA ETTİM

Bana sende yaz dediler, kanımı murekkep ettim.
Hep sevdim hiç sevilmedim ben kendim haraab ettim.
Bazan yandım ta yürekten göz yaşım ırmak ettim.
Sevgilim sen bilmesen de canım sana feda ettim.

Gözüm başkasını görmez.günlerim karanlık ettim.
Seni unutayım diye kendime eziyet ettim.
Bazan düşte kucakladım gizli gizli hayal ettim.
Sevgilim sen bilmesen de canım sana feda ettim.

Bazan seni üzgun görsem yaradana isyan ettim.
Hep mutlu olasın diye gece gündüz dua ettim.
Gönlümü anlarsın diye gözlerimle gayret ettim.
Sevgilim sen bilmesen de canım sana feda ettim.

Şarkım bitmedi ben bittim,ne ettimse cana ettim.
Ne kokladım doyasıya,nede kendime yar ettim.
Ben kara sevdana düştün gönlümü mezar ettim.
Sevgilim sen bilmesen de canım sana feda ettim.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979537/feda-ettim.html>

TOPRAĞA DÜŞER

TOPRAĞA DÜŞER

KardeŐi kardeŐe dűŐüren Őeytan.
Kardeşin koynunda ŐaŐıran Şeytan.
Kardeşlik hissini yok eden Şeytan.
Hayatı boyunca Őerrini kusar.

Umulmadık anda sűner ocaklar.
Sarmayı űzlűyor, seven kucaklar.
Kanına sırt dűner, eli kucaklar.
Kor ateŐler ile ciğeri dağlar.

Rűyasında gűrűr gider peŐinden
Uyanınca, pişman olur, ettiklerinden.
Yine yenik ıkar kan gűreŐinden.
KardeŐler neden, gaflete dűŐer.

Kűskűnler barıŐsın dűnya fanidir.
Dunyanın varlığı buna manidir.
Kardeşi kıranlar vallah canidir.
Gűn gelir izinden kalmaz bir eser.

Acı sűz kalplerde zehirli oktur.
Hayırlı işlerde maraza yoktur.
Bu űyle illet ki benzeri yoktur.
Haksızlık konuşur, hakikat susar...

Kardeşler, kardeŐçe yaşamak lazım,
Kimseye kurbanlık değildir canım.
Kan bağlarımla, kaparsam kapım.
Gűzler aıık gider, topraĐa dűŐer.

Bazen mirastır o, nedenin başı.
Hep bűyűkler taŐır sırtında taŐı.
Erol un payına bir mezar taşı.
DűŐűnce geı olur kendine kűser.

2014. Erol KűktaŐ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980140/topraga-duser.html>

ÖDEDİN, BEDELİNİ.

ÖDEDİN, BEDELİNİ.

Gözün açıldığında, vakit zaten geçmişti.
Zaman seni su gibi, yudum yudum içmişti.
Kopan kol kanadın, dostların biçmişti.
Gör nasıl ödüyorsun mertliğin bedelini...

Hangi el vefa bilip dönüp tutar elini.
Hiç uğraşma be gönül, hiçte yorma dilini.
Bak aynaya seyret, o yıpranmış halini.
Gör nasıl ödüyorsun mertliğin bedelini...

Bilenler maraz demiş iyiliğin sonuna.
Çekmediğin dertmi kaldı bedenine canına.
İbret ile baksana bir sağ, bir sol yanına.
Gör nasıl ödüyorsun mertliğin bedelini...

Namertlerle geçirme, artık ömrün kalanı.
Gördünmü hiç iyiliğin, karşılığın bulanını.
Ganimetmiş yüreğin, hep yaşadı talanı.
Gör nasıl ödüyorsun mertliğin bedelini...

Garip Erol tanıdı, merdini, namerdini.
Can bildi güvendi, kurtaramadı elini.
Geçte olsa anladı, insanın namerdini.
Gör nasıl ödüyorsun, mertliğin bedelini.
20/12/2015 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980424/odedin-bedelini.html>

Mümkünmü Dersin

Mümkünmu Dersin..

Kalbin köşkü sarayı.
Viran bir eser şimdi.
Düşündüren hatırayı.
Silme mümkünmü dersin.

Tufanlar fırtınalar.
Yıkılmış bütün her yanı.
Yıllanmış yıkıntılar,
Tamir mümkünmü dersin.

Tatlı bahtımı sürmeden,
Ümit şimdi bır hayal.
Mahveden mazilerden.
Kaçmak mümkünmü dersin.

Bahtın kuşu hainmiş.
Tuzak kurdu ömrüme.
Aşkın kuşu canıymış.
Deva mümkünmü dersin.
14/3/1982 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981062/mumkunmu-dersin.html>

SABREYLE GÖNÜL

GELECEK YAKINDIR.

Yolun bitmesine şurda ne kaldı.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül,
Kim ne götürdü ki, kime ne kaldı.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.

İnsan yaşayamaz iman olmasa,
Sabırlar taşar mı çile dolmasa.
Saygıda kalmadı, ahde vefada.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.

Ahret dediğin, beş adım uzak,
Canın verdiklerin açarmı kucak.
Tabutun üstüne örtsünler bayrak.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.

Darılmış Erol um dönmez geriye.
Bir sıcak tebessüm, buzlar eriye.
Çıkarmıyım bilmem öbür seneye.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.

Candan sıcaklığı ben çok özledim.
Sabrede sabrede, sonuna geldim.
Yıkılmış duvarım, yapamam bendim,
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.

Çok gördüler sana dünya malını.
Canlar kırdı senin kol, kanadını.
Sormasınlar senin, boşver halını.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.

Kime ne ettiğin, Mevlan biliyor.
Ondan sana böyle, her dem veriyor.
Garip hayırlısın, niyaz ediyor.
Gelecek yakındır, sabreyle gönül.
24/12/15 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981225/sabreyle-gonul.html>

YANAR'MOLA

YANAR'MOLA ?

Yazgım buymuş isyanım yok.
Rabbim beni sınadı çok.
Sevabım var, günahım çok.
Mevlam razı olurmola ?

Mekkedden gelir hacılar.
Artar eksilmez sancılar.
Ömrün verdiğim bacılar.
Abim diye ağlarmola ?

Dertler bir iken bin oldu.
Saçlarımda aklar doldu.
Ömür bitti zaman doldu.
Emmilerim yanarmola ?

Ben derdimi taşıyamam.
Kalam gurbet elde kalam.
Çok sevdiğim canım Halam.
Gardaş diye ağlarmola?

Şu karşiki koca dağlar.
Hiç durmuyor gözler ağlar.
Bol günümde dost olanlar.
Cenazeme gelirmola ?

Ne Anam var nede Babam.
Yaram azdı yokki saran.
Mezarım başında kuran.
Can kızlarım, okurmola ?

Az hasatnan,olmaz harman.
Dizlerimde yokki derman.
Yar bildiğim nazlı canan.
Karaları bağlarmola.
28-12-15 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/982270/yanar-mola.html>

..BİLMEM ??

[kalın SENEYE NE OLUR BİLMEM.???
Bir sene daha üstümden geçti.
Bu sene yarab ne olur bilmem.
Hakkımızda sen ver hayırlısını.
Bunca yükü bu can çekermi bilmem ?

Sevgi saygı hepten kayboldu gitti.
Bir daha geriye gelirmi bilmem.
Namertlik,mertlikten ileri gitti.
Yadeller yaramı sararmı bilmem ?

Senelerim hep kış, gelmezki güzler.
Göründüğü gibi olmuyor yüzler.
Erimiyor kat,kat oluyor buzlar.
Bu sene buzları, çözermi bilmem ?

Dünyanın malından, zevk almaz oldum.
Namert demliğiyle demlendim durdum.
Hepsi yalan imiş sonunda gördüm.
O samimi yüzler dönermi bilmem ?

Çok dumanlı,sisli seneler geçti.
İyi olmaz içimde yaralar açtı.
Hayat gençliğimi,
ömrümü biçti.
Gelecek iyi olurmu bilmem ?

Erol um Erciyesin karı erimez.
Erimez hem, tipi boranı bitmez.
Hiç yaptıklarımı nankörler görmrez.
Mevlam mükafatın verirmi bilmem ?
31-12-15 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983187/bilmem.html>

KALMAZ

KALMAZ

Saçlara ak düşer, sıhhat kaybolur.
Sarıp sakladığın sırrın kaybolur.
Dün canın olanlar yarın el olur.
Sırrını söylersen sana da kalmaz.

Ard'niyetler bir gün gelir bozular.
Bu dünyanın malı kalbi doyurmaz.
İnsan yaşadıkça sırrı çözülür.
Kötü niyet biter kimseye kalmaz.

Dertlerimi kör imlekle bağlarlar.
İhanetle yüreğimi dağlarlar.
Birgün gelir içerinden ağlarlar.
Gözleri yaş dolar onlara kalmaz.

Yanar ciğerlerin köze çevrilir.
Elli derdin, doksan yüze çevrilir.
İlk baharın yazın, güze çevrilir.
Bağların çöl olur, sana da kalmaz.

Neden böyle doğruları üzerler.
Hep böyle söylemiş ehli nazarlar.
Birgün kabristanda mezar kazarlar.
Bir taştan başkası kimseye kalmaz.
25-12-15. Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984062/kalmaz.html>

BULAMADIM

Bir kaç günde bile özledim seni.
Sinemi saracak el bulamadım.
Gelde şenlendir, gönlümü benim.
Senden güzel kokan gül bulamadım.

Ne olur Cananım yaram sarsana.
Bir ömür her zaman bende kalsana.
Çıkıpta ansızın bana gelsene.
Senden tatlı,nedim,dil bulamadım.

Bir espiri yapar, kahkaha atar.
Yar senin hasretin sinemi yakar.
Sanmaki bu gönlüm senden tez bıkar.
Yarime gidecek yol bulamadım.

Gece gündüz hayalimsin,düşümdün.
Sanki ekmeğimsin, benim aşımsın.
Sen eşimsin benim can yoldaşımdın.
Senin gibi sadık yar bulamadım.

Mevlama ne kadar şükretsemde az.
Seni görmeyi gönül, istiyor çok tez.
İyiki sen varsın gülmezdi bu yüz.
Senin gibi sadık,yar bulamadım
07-01-16. Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985511/bulamadim.html>

SULTAN AHMETTE

..Sultan Ahmette..

Allahım,neydi o ses, kulaklarım kapandı.
Elimde olmadan vücut, yere kapandı
İnsanlar can havliyle nasılda telaşlandı.
Hain bombayı patlattı Sultan Ahmette.

Ölen turistleri, şimdi görmüştüm.
İstanbulu ziyarete gelmişim.
Ben olnardan, biraz geri kalmışım.
ALLAH'ım beni korudu,Sultan ahmette.

Yarab kahrınla kahyeyle, bu terörü yapanı.
Hainlere fırsat verme,koru cennet vatanı.
Türk,Kürt,beraber olalım def edelim satanı.
Hain bombayı patlattı, Sultan ahmette.

Rabbim sana şükür olsun,daha miad dolmamış.
Sana gelecektim daha, imtahanlarım varmış.
Kulunun hayatında, zaten yüzü gülmemiş.
ANA'mı BABAM'ı andım, Sultan Ahmette.

Vatana ihanet eden asla af edilmez.
Kalleşlerle aynı yoldan gidilmez.
Ser verilir,can verilir ama vatan verilmez.
Canlarımı hatırladım,Sultan Ahmette.

Vatan için,bizde canın, değeri yoktur.
Ahirette verilecek, hesabım çoktur.
Kim ne ekerse onu, tam biçer haktır.
Hayatımı sorguladım,Sultan Ahmette.

Otuz iki sene önce, çınar kökten kırıldı.
Dertler,çileler benim etrafıma sarıldı.
Dertli Erol mevlasına sığındı.
Şükrediyor,şükür,Sulan Ahmette.
13.01.16. Erol köktas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987567/sultan-ahmette.html>

Gül ve sümbül çok bana.

Gül ve sümbül çok bana..

Ağarttın saçım sakalım,bunun suçu sendemi var.
Yalan mısın be hey dünya sana yalan diyenler var.
Kahbe dünya yalan diye küfür edip sövenler var.
Söylenenler kahırdan mı bunda senin suçunmu var.

Şu koskoca cihanda, toprak sensin, taşta sensin.
Bulut sensin,yağmur sensin,gözden akan yaşta sensin.
Umut gönüllerde emek,hayallerde düşte sensin.
Yetemedin hiç kimseye,yoksa gerçek boşmu sensin.

Gözümüz aç bilemedik çoğumuzu azımızı.
Her şeyini talan ettik ,çekemedik elimizi.
Mevlam yazmış yazımızı,bu olanlar bize azmı?
Nasıl taşırısın bu yükü söyle bize öcün varmı?

Karanlığa yeter deyip güneş olup doğsan bile.
Yaranmazsın hiç kimseye yağmur olup yağsan bile.
İnsanlığın hizmetinde gece gündüz dönsen bile.
Yaradandan emirmi aldın,bıkkınlığın gelmez dile.

İnsan oğlu alırken hoş, verir iken neden cimri.
Hesabı kitabı yapıp sen mi biçersin bu ömrü?
Hakkın vuku olduğu gün vardır Allah'ın bir emri.
Senin bunda suçun yokmu,hep kabahat benimmi.

Garib Erol niyaz eder,ondan mağfitet diler.
Dünyada gözü kalmadı özü taprağa gider.
Vakit vuku bulduğun da,tabuta nasıl girer.
Mezarımda gül ve sümbül,bir tutam ot çok bana.
17-1-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988524/gul-ve-sumbul-cok-bana.html>

OL. YETER

...YETER...

Yaşarken daima gerçeği savun.
Ölüm bir gün gelir avun ha avun.
Nasıl olacak diye düşün hep yarın.
Bu günü,dün'üne benzetme yeter.

Durumundan fazla uzak açılma.
Çok var diye sere, serpe saçılma.
Kene olup el sırtına yapışma.
İsrafçıya bir kılavuz ol yeter.

Dostu hiç bir zaman var diye sevme.
Dost veremedi diye ona ilenme.
Dost yanında iken,her dem her yerde.
Eski günler hatırını bil yeter.

Çok gereksiz insanları tanıdım.
Gereksizler arkasında var'idim.
Mert bildim, namert olmazlar derdim.
Vefalıya bir kılavuz ol yeter.

İnsanın yüreği büyük olmalı.
Her sevgiyi yüreğine almalı.
İnsan olan geçmişi unutmanalı.
Ahde vefa'ya kılavuz ol yeter.

Mazileri insan kafadan silmez.
Acısı olanın hiç yüzü gülmez.
Gönlü kör olanın gözü de doymaz.
Şükredene bir kılavuz ol yeter.

Kalpde ne var ise dilden dökülür.
Gam yükü çekenin beli bükülür.
Suskun kalbim ta dininden sökülür.
Bilmeyene bir kılavuz ol yeter.

Erol'um der ne söyle'yim neyle'yim.
Ölüm bizim peşimizde her daim.
Azrail bir gün gelecek bunu bilin.
Sevaplara bir kılavuz ol yeter.
12.01.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988799/ol-yeter.html>

BOŞMU YAŞARSIN.

BOŞMU YAŞARSIN

Ne baharım belli ne yazın belli.
Sende benim gibi kış mı yaşarsın.
Bu beni görenler sanıyor deli.
Sende onlar gibi düş mü yaşarsın.

Kar boran olup ta, yağdı dağıma.
Hazan düşürdüler, gönül bağıma.
Vefasızlar beni aldı, sardı, ağına.
Acep sende öyle boş mu yaşarsın.

Her kul kaderine olurmuş razı.
Baharı görmedim ne bilem yazı.
Dertler perdesine bağladım sazı.
Notayı görmeyip fals mı basarsın.

Biliyorum derdin çoktur sebebi.
Neyi arzu edip neler demeli.
Çile oldu bütün hayatın seli.
Veremle,Kansere eş mi yaşarsın.

Bozuldu düzenim kalmadı tadım.
Yalnız Erol oldu, şu benim adım.
Nerde hani insan peşinden gidim.
Güvenip insana düşmü yaşarsın.

Rab kuluna diyor doğruyu ara.
Sadık kaldım ben verilen İkrâra.
Gönül bakar yavaş yavaş mezara.
Sende benim gibi boşmu bakarsın.
20-1-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989457/bosmu-yasarsin.html>

SORDUM ANAM'a

SORDUM ANAMA??

Sordum;ANA burda bozuktur düzen.
Dedi oğul yazık ona uyana.
Dedim;ANA çoktur kardeşin ezen.
Dedi oğul var bu Ademden yana.

Sordum;ANA'm neden etrafım böyle?
Dedi ölüm vardır onlara söyle.
Dedim; bize ne yaptınki diyorlar.
Dedi;bir mezardır mirasa düşen.

Dedim;yalan dünya namertle dolu.
Dedi sen değişme gittiğin yolu.
Dedim; dürüstün hep kırılır kolu.
Dedi bu imtihan, görüyor Mevla.

Dedim;ANA vicdansıza gücüm yeter mi?
Dedi oğul bu dünyada soysuz biter mi.
Dedim;bunlar ANA çok da hünerli.
Dedi onlardan fayda olmaz insana.

Dedim;şeref yoktur, hasiyet yoktur.
Dedi hep kendine yonanı çoktur.
Dedim;şu kalbime saplanan oktur.
Dedi soran olur bir gün onlara.

Sordum;ANAM niye doğurdun beni?
Dedi iman ile yoğurdum seni.
Dedim hoyratların bozuk mu geni?
Dedi;cahil ise gelmez imana.

Sordum; yetim Erol bunlara netti?
Dedi emdikleri beyaz çiğ süttü.
Dedim;insanlar da insanlık bitti.
Dedi oğul çalış Mevlan rızaya.
14-10-15 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989772/sordum-anam-a.html>

ESKİDEN

ESKİDEN

Kaşla göz arasında nasıl değişti zaman.
Fitne fesat kolgezer aman ha aman.
İnsanlar kötölükte şeytandan daha yaman.
Bilseydik mezara tez girerdik eskiden.

Hiç kimsenin hukuku, edilmezdi göz ardı.
Dostun dosta güveni can bedeli kadardı.
Sözden dönmek ayıptı,ahdin önemi vardı.
Gününü beklemeden, borç öderdik eskiden.

Ağzından bal damlayan,ne güzel insanlardık.
Büyüklerin sözünden,hiç bir zaman çıkmazdık.
Gözümüzle konuşur, gönlümüzle anlardık.
Özüyle sözüyle bir olandık eskiden.

Bir ortak arasak,yanmak için derdine.
Bakmazdık ne gündüzün,ne gecenin dördüne.
Yalancı sebeplerin,sığınmazdık ardına.
Yetişip yokuşları,düz ederdik eskiden.

Küssek bile sırt dönmez, yinede konuşurduk.
Mendili kurutmadan, hemende barıştırdık.
Evimize gelene,ikramda yarıştırdık.
Kırk kişi bir ekmeği bölüşürdük eskiden.

Nerde kaldı o günler,hayaliyle yaşarım.
Bazan bendime sığmaz,dışarıya taşarım.
Yolun sonuna doğru,zorlanarak koşarım.
Üç günde uyumasam,yorulmazdım eskiden.

Kadir, kıymet,olurdu, hemen unutulmazdı.
Yapılan iyilikler,beyhudeye çıkmazdı.
Selam kapılar açar, parayla pul açmazdı.
Çıkarlar ön pilana alınmazdı eskiden.

Erolum neden böyle,mazilerle yaşarsın.
Ömrün sonuna doğru,nede çok karamsarsın
Hayin dostları boş ver, sayanları anarsın.
Belki bep böyle idi, kör imişim eskiden.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990337/eskiden.html>

BULAMAZ ÇARE

BULAMAZ ÇARE

Gurbet ellerinde bu derdi buldum.
Taze bir çiçektim açmadan soldum.
Her zaman ağladım nenzaman güldüm.
Bu derdime kimse bulamaz çare.

Ne kötü bahtım var karadan kara.
Açılmış bağımda iyi olmaz yara.
Her gün, her gece gitsem doktora.
Bu derdime kimse bulamaz çare.

Gurbet ellerinde her günüm hüznün.
Ne zaman vefadan gülecek yüzüm.
Gecem ve gündüzüm, mevlayla özüm.
Mevladan başkası bulamaz çare.

Garip Erol derki dertlerim bitmez.
Soldu tomurcuklar güllerim açmaz.
Benimde bülbülüm küskündür ötmez.
Bu derdime kimse çare bulamaz. 13-1-16. Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991101/bulamaz-care.html>

DERDİN NE GÖNÜL

DERDİN NE GÖNÜL..

Azgın kurtlarını benim üstüme.
Salıp duruyorsun derdin ne gönül?
Kara basan gibi her gün üstüme,
Yatıp duruyorsun, derdin ne gönül?

Dertli yüreğime doldurup çile,
Dokursun zamanı kör imlek ile.
Her ne düşünürsem ona bir hile ,
Katıp duruyorsun, derdin ne gönül ?

Derdimin cihanda yoktur emsali,
Gürültüsüz yağın yağmur timsali.
Kimseyi ısıtmaz güneş misali,
Batıp duruyorsun derdin ne gönül ?

Şükür muhtaçlığın yoktur kimseye.
Çomak sokuyorsun her bir hisseye.
Şükret sahipsin beş meleklerine.
Yine yetinmezsin, derdin ne gönül ?

Kızıp köpürürsün,dik duruşuma,
Acı kattın sen şu tatlı aşıma.
Koskoca dünyayı üç beş çulsuza.
Satıp duruyorsun, derdin ne gönül ?

Her şeye kırılmak hamurunda mı,
Hasret, toprağında çamurunda mı,
Dostlar beni kırmış umurunda mı,
Gülüp duruyorsun derdin ne gönül ?

Söyle dertli Erol seninle netsin.
Barışalım artık bu haset bitsin.
Kendine gel artık, boş ver de gitsin.
Gözün kabirdemi, derdin ne gönül ?
27.1.16 Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991521/derdin-ne-gonul.html>

MURAT KARDEŞ

MURAT KARDEŞ...

İçinde hiç kin tutmazdı.
Ben ne desem,hiç küsmezdi.
Sözlerimden ders almazdı.
Güle,güle Murat kardeş.

Zararı hep kendineydi,
Kızır, kabarıp inerdi,
Böyle olacağın bileydi,
Yaparmıydı,Murat kardeş.

Dedim sana dünya fani.
Bir gün ALLAH alır canı.
Hani eşin dostun hani.
İnsanlık bu Murat kardeş.

Anasız babasız,yılların geçti.
Allahm sonunda, senide seçti.
İnşallah ruhunda, cennete uçtu.
Allah rahmet etsin Murat kardeş.

Ara sıra sana kızdım
Kendine gel,kardeş derdim.
Hakkım sana helal ettim.
Rabbim af eylesin kardeş.

Musallaada gördüm, seni.
Hatırlattın bana beni.
Senin gibi,bir ses beni,
Çağırıyor Murat kardeş.
27-12-15. Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991734/murat-kardes.html>

MURAT Kardeş'e

MURAT Kardeşe

On sekiz seneyi senle yaşadım.
Beraberce aynı yatakta yattım.
An oldu ağladım ,an oldu güldüm.
Allahım rahmet et Murat kardeşe.

Yıllar yılı hicaz,sabah dolaştın.
Ana,Baba şuçunun, çilesin çektin.
Sonunda rabbine sende kavuştun.
Allahım rahmet et Murat kardeşe.

Anasız babasız yılların geçti.
Allahm sonunda senide seçti.
İnşallah ruhunda cennete uçtu.
Allahım rahmet et Murat kardeşe.

Sorumsuz yaşadın bir ufkun yoktu.
Kıymetin bildeydin, ekmeğin çoktu.
Yüce mevlam seni yanına çekti.
Allahım rahmet et Murat kardeşe.

Bizim Almelo'nun maskotu oldun,
Evim barkım demedin zevkini sürdün.
Zaman vakit geldi sendemi soldun.
Allahım rahmet et Murat kardeşe.

Erol abin sana yazıyor yazı.
Son zamanda, face'de görürdüm bazı.
Dahada yazmam bende bitirdin özü.
Allahım rahmet et Murat kardeşe.
28-1-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992083/murat-kardes-e.html>

KÖYÜM DÖNERİM SANA.

KÖYÜM DÖNERİM SANA...

Ne diyeyim, Karayurt'um ben sana.
Adın geçti yine daldım ummana.
Uzaktan sevmekte güzeldir amma.
Mezardan temaşa başkadır sana.

Gurbetlik yol versin geleyim sana.
Dağlarında navruz ikram et bana.
Bütün sevdiklerim yatar bağrında.
Zamını gelince,yerin, var mıdır bana.

Maşatta yaylamak güzeldir ama.
Birde ormanı olsa,can katar cana.
Dağda keklik sesin var mıdır hala.
Mezarlıktan geçmek zor gelir bana.

Karlar kaynak olur pınarlarına.
Yastı pınarından, iç kana kana.
Nice pınarlardan su içtim amma.
Boncuklu'nun suyu, kevserdir bana.

Herkes gelsin yayla zevki tatmaya.
Ağustosta yorgan ile yatmaya.
Baharın gelince haber ver bana.
Zamanı gelince köyüm, dönerim sana.

Anam,Babam,canlar yatar bağrında.
Çok memleket gördüm, benzemez sana.
Bir metre çukuru ayırt et bana.
Vaktim dolunca, sararsın bağrına.

Erol'umun çoktur sitemi sana.
Kapında bir lokma, yokmuydu bana.
Unutulup atıldık, bizler yabana.
Azrail geldiğinde,gelirim sana.
30-1-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992637/koyum-donerim-sana.html>

HAYAT GELME ÜSTÜME

HAYAT GELME ÜSTÜME...

Kime ne deyipte günah alayım.
Dosttan lastik patlak, şimdi yayayım.
Hata benim,kime vebal atayım.
Ben yaruldum hayat, gelme üstüme.

Beni büyük ettin, dertlere saldın.
Şükür bana verdin, ama çok şeyler aldın.
Yolumu kaybettim, ummana daldım.
Ben yaruldum hayat, gelme üstüme.

Gurbet ellerinde,her günüm çile.
Hatalara düştüm,ben bile bile.
Hasret çeker oldu, bülbülüm güle.
Ben yaruldum hayat, gelme üstüme.

Dünyanın malından, zevk almaz oldum.
Yardım eden idim, hep maraz buldum.
Rabbim biliyor ya,ben pişman oldum.
Ben yaruldum hayat, gelme üstüme.

İçim ağlar,yüzüm güler,bahane.
Çilesiz günüm yok, olsa kime ne.
Benim küskün halim, sorma sana ne.
Ben yaruldum hayat, gelme üstüme.

Aklıma düştükçe,ağlar iki göz.
Anadan,Babadan vaz geçmiyor öz.
Erol'un bağrında, külleniyor köz.
Ben yaruldum hayat, gelme üstüme.
3.1.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993190/hayat-gelme-ustume.html>

CANLARIM

Dilbrim en büyüğü, Ana'mın adı.
Adına kuban olurum, farklıdır,farklı.
İsteklerde aceleci, incedir aklı.
Allah uzun ömür versin ANA BABA'lı.

Didem'im öyle mazlumki,yufkadır özü.
Küçükken konuşmaz dı, şimdi tok sözü.
Fazla yol yürüremez çok ağrır dizi.
Mutlu eyle ailemi, Yarab ayırma bizi.

Dilara'mı hiç sormayın cadımı, cadı.
Mevlam biberede vermiş,acı bir tadı.
Zamanında kalkamaz kurar saati.
Onunda huyu değişik babanın canı.

Dilaydam bir başka huylu, yok bir isteği.
Kafasını kullanmıyor, zekiimi,zekii.
Büyüdükçe olgunluğu bulacak belki.
Babası bir not verirse, o alır pekii.

Sonayımı hiç sormayın nurludur yüzü.
Dilerim değişmez, sonra çok çıkmaz sözü.
Hiç bir kimseyi kıramaz, yufkadır özü.
Mevlam,hep yanında olsun,Babanın gözü.

Meralım evimin kadını, çok iyi bir eş.
Şükür yaşamadım senle, hiç bir zaman kış.
Vaktin yuvana harcarsın hep yaparsın iş.
İnşallah mutlu yaşarız, ömür boyu biz.
Erol Köktaş 15.01.16

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993769/canlarim.html>

BENZEMEZ

...BENZEMEZ!!!!

Mert insan dağ gibi var yaılan ona.
Namerdin huyu bu, beleşe kona.
Mert insan Hızırdır,çık seslen ona.
Namerdin hayatı, merde benzemez.

Mert canını verir, satmaz adamı.
Namert çıkarına göre sever insanı.
Mert darda kalsa da atmaz adamı.
Namerdin huyu mert'e benzemez.

Mert muhtaç dostu için,çamura batar.
Verdiğin istiyor diye, dostunu satar.
Mert düşkün görünce elinden tutar.
Namerdin gidişi merde benzemez.

Mert söyler sözünü dönüp de bakmaz.
Namert karanlığa çırada yakmaz.
Mert tuttuğu eli asla bırakmaz.
Namerdin barışı, merde benzemez.

Mert binasından,taşın düşürmez.
Namert beleşinden,hiç ödün vermez.
Mert arkadan kuyu kazıp düşürmez.
Namerdin kalleşi,merde benzemez.

Mert emek verir, kolay kazanmaz.
Namert emek olan işin, yanına varmaz.
Mert dostlarına, çıkarıcı bakmaz.
Namert çıkar yoksa, pas bile atmaz.

Erol adın gibi hep ER kalasın.
Dostun düşmanını iyi bilesin.
Muhtaçların hep yanında durasın.
Günahların naarı köze benzemez.

02-01-16 Erok Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994829/benzemez.html>

İNSAN GİBİ VARMI'ki BU DÜNYADA

İNSAN GİBİ VARMI'ki BU DÜNYADA.

Mevla bütün her şeyi insanın, emrine vermiş.
Nefisleri bağlayıp, gözü, gönü, doymamış
Ahireti düşünüp, beş vakitin kılmamış.
İnsandan nankör varlık varmiki bu dünyada.

Her türlü nimetini, yiyip içer yaşar da,
Akıl etmez bir türlü, şeytan ile koşar da,
Hemen hakka sarılır, başı kalınca darda,
İnsandan nankör varlık ,varmiki bu dünyada.

Düşman sinsi olurda, dost neden sinsi olur,
Dostum diye sarılsan, seni arkadan vurur.
Eşin, dostun, akraban, kıskançlıktan kudurur.
İnsandan nankör varlık varmiki bu dünyada.

Kırk gün kırk gece taşı, yeter biraz dur demez.
Her şeyini paylaşsan, sanada yazık demez.
İhtiyacın olunca, vallah selamda vermez.
İnsandan nankör varlık varmiki bu dünyada.

Kediye nankör derler, hakikatla payı yok.
Atalar neden demiş, benden buna yorum yok.
Yaralarım iyi olmaz, her tarafım saplı ok.
İnsandan nankör varlık varmiki bu dünyada.

Hakkın yolunda olki, sönmesin gönül ferin.
Ortaya çıkmaz sanma, çıkar tüm rezilliğin.
Güzel, ahlak yok ise, neye yarar benliğin.
İnsandan nankör varlık varmiki bu dünyada.

Erolum bazan böyle, kızgın küpe girersin.
Ademden beri vardır, bunu böyle bilesin.
Bu hayat okuluda, derslerini veresin.
Sende bir İmansın, ama nankör olma dünyada.
25-1-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995030/insan-gibi-varmi-ki-bu-dunyada.html>

ŞÜKÜRLER OLSUN.

ŞÜKÜRLER OLSUN.

Çok şükürler olsun,her halimize.
Çok kötüyüm demek, ne haddimize.
Bin şükürler olsun, nefesimize.
Her gününe, şükür ya Resul ALLAH.

Sabırlar tükendi, anlayış bitti.
Tebessümler zorla, saygılar bitti.
Bir hal hatır sormak, maziye gitti.
Sen beni unutma, ya Resul ALLAH.

İnsanı harcamak,bu günde moda.
Benden daha fazla ver dostlarıma.
Saltanat istemem, yeter bir oda.
Verdiğine şükür, ya Resul ALLAH.

Ufakcık işleri,dert eder oldum.
Dünya malı için,fazla yorulдум.
Elli'sinden sonra, ben teslim oldum.
İmanlı canım al, ya Resul ALLAH.

Oyalandım mal,mülk dünya içinde.
Samimiy'dim sana kulluğum ile.
Azrailde,her gün,her an,peşimde.
Nefsimi islah et, ya Resul ALLAH.

Son çare ararsın,o da bahane.
Günahsız gün yaşamakta,şahane.
Sormasınlar, yalnızlığım kime ne.
Yalnız halimi,gör ya Resul ALLAH.

Daha dün çoçuktum, ne çabuk geçti.
Saç,sakal ağardı,ellide bitti.
İkisine doymadan, onlarda gitti.
Ana'mı Baba'mı affet ya Resul ALLAH

Kulun Erol sana boyun büküyor.
Günahları vardır,affın diliyor.
Yolun sonu yavaş, yavaş,geliyor.
Sonumuzu hüsraan etme,ya Resul ALLAH.
7.2.16 Erol Köktaş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995653/sukurler-olsun.html>

YARALIYIM BEN

....YARALIYIM BEN...

Ayrılık açıyor, senle aramı.
Varılmaz yollara, aralıyım ben.
Anılar deşiyor, gönül yaramı.
Sarılmaz kollarda, yaralıyım ben.

Gülmedi talihim, hiç aşktan yana.
Kastınmı var bilmem, bu tatlı cana
Neler çektiğimi, gel sen, sor bana.
Bilinmez dertlerle, sıralıyım ben..

Bu sevginin varmı, bende bedeli.
O bedeli Erol çoktan ödedi.
Vefasız yar seni, sevdim seveli.
Gülemez bir bahtı, karalıyım ben.

Gözlerimde durur, endişem, hüznüm
Karardı seninle, gecem gündüzüm
Senden vazgeçmeye, kesmiyor gözüm
Silinmez yazılı, turalıyım ben..

Sevdanın böylesi, düşman başına.
Tükettin ömrümü, boşu boşuna.
Ölürsem yazsınlar, mezar taşıma.
Görünmez bir yerde, paralıyım ben.
18.6.83 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996111/yaraliyim-ben.html>

KISMET DEĞİLMİŞ

KISMET DEĞİLMİŞ

Ayrılık denen rüzgar esiyor yine.
Kim bilir kaç kalbi yakmıştır böyle.
Ne güzel hayaller vardı seninle.
Ne yazık sevgilim kismet değilmış.

Gün geçtikçe artıyor kalbimde sızı.
Bunun dermanı sensin sende ilacı.
Kavuşmak hasreti yakarken bizi.
Ne yazık sevgilim kismet değilmış.

Her seven düşüyor ben gibi derde.
Arada engeller yol vermez bize.
İsterdim mutlu olsak seninle.
Ne yazık sevgilim kismet değilmış.
20/5/1981 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996383/kismet-degilmis.html>

DOSTU TANIMAK

DOSTU TANIMAK...

Dostlar vardır, içi ayrı, dışı ayrı,
arkandan kuyunu kazar.
Belli etmez ama, bulsa girer,beleş mezar.
Aman ha,çok dikkat et böyle tiplere,
Kabuk bağlamış yaralar,bir daha azar.

Dostlar ırmak gibidir,
Kiminin suyu az, kiminin çok,
Kiminde elleriniz, ıslanır yalnızca ,
Kiminde ruhunuz, yıkanır,boydan boya,

Dostlar vardır; üstü nilüferlerle kaplı,
Bulanık bir göl gibi...
Ne kadar uğraşsanız, görünmez dibi.
Uzaktan görünüşü çekici, aldatıcı
İçine daldığınızda ne kadar yanıltıcı....
Ne zaman,ne geleceğini, bilemezsiniz;
Sokulmaktan korkarsınız, güvenemezsiniz!

Dostlar vardır; derin bir okyanus...
İlk anda ürkütür, korkutur sizi.
Derinliklerinde,saklıdır gizi,
Daldıkça anlarsınız, daldıkça tanırsınız;
Yanında kendinizi,içi boş sanırsınız.

Dostlar vardır, coşkun bir akarsu...
Yaklaşmaya gelmez, alır sürükler.
Tutunacak yer göstermez,beyaz köpükler!
Ne zaman nerede bırakacağı belli olmaz;
Bu tip insanla bir ömür dolmaz.

Dostlar vardır; sakın akan bir dere...
İnsanı rahatlatır, huzur verir gönüllere.
Yanında olmak,başlı başına bir mutluluk.
Sesinde, görüntüsünde tatlı bir durgunluk.
İnsanlar vardır; çeşit çeşit, tip tip.
Her biri başka bir karaktere sahip.
Görmeli, incelemeli, doğruyu bulmalı.
Her şeyden önemlisi insan, insan olmalı...

Dostlar vardır; berrak, pırıl,pırıl bir deniz.
Boşa gitmez ne kadar güvenseniz.
Dibini görürsünüz,her şey meydanda.
Korkmadan dalarsınız, sizi sarar bir anda.
İçi dışı birdir çekinme ondan.
12.12.15 Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996661/dostu-tanimak.html>

BU GARİP

BU GARİP

Gittiğin yol ölüm, olsa ne çıkar.
Gel desen peşinden, gelir bu garip.
Canını adanmış, senin uğruna.
Öldür de kendini, ölsün bu Garip.

Senin varlığındır, yaşatan beni.
Senden başka gözüm, görmez kimseyi.
Gönül bu dinlemedi, seviyor seni.
Deli gibi aşık,sana bu Garip.

Ne olur acı bana, sen merhamet et.
İstersen kul köle,esir mahkum et.
İstersen vur öldür, istersen affet.
Yar elinden ölmüş, derler bu Garip.

Seven bu Erolu,neden üzersin.
Bazan iyi olur,bazı küsersin.
İster,mahkum eder, ister asarsın.
Ölümü elinden olsun, ister bu Garip.
10-10-1981 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996991/bu-garip.html>

CAN,KUBAN,BABA

CAN,KURBAN,BABA...

Seni bu gece de rüyamda gördüm,
Sanki nefesini, hissettim, baba.
Bacılarım'dan sana, haberler verdim.
Bu gece rüyamı, süsledin baba.

Canım babam..
Keşke biraz daha, kalsaydın.
Ettiklerin, bütünüyle duysaydın.
Gideceğin bilsem,hiç uyanmazdım.
Yine gel,oğlunu, unutma,Baba....

Kış kıyamet demez, dağlar aşardın.
Gurbet ellerinde ekmek kazandın.
Namerdin aksine, mertçe yaşardın.
Herkesin derdine, dermandın baba.

Baba..
Yaş geçtikçe,özlemin ağır geliyor.
Bu dünyada senin yerin dolmuyor.
Kime ne yaptıysam, kıymet bilmiyor.
Sende bu acıyı, çektinmi baba.

Babam...
Rahat yat,ben senin yolundan gittim.
Bacılara,baba oldum, gereğin yaptım.
Senin gibi, aileye,kol, kanat açtım.
Bilmesinler,Mevlam bilir,İnşallah Baba..

Sensizlik acı veriyor baba....
Boşluğun dolmuyor baba....
Sensiz hiç olmuyor baba....
Gününü görmedim baba...
Sevgine doymadım baba...
Hasretim sana baba...
Mekanın cennet olsun baba...
Babaaaaaaaa😭
Babaaaaaaaa😭
Babaaaaaaaa😭
16.2.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997211/can-kuban-baba.html>

Yalnızlık düştü

YALNIZLIK DÜşTÜ...

Yanımdan geçenler, han sandı beni.
Sırtıma binenler taş, etti beni.
Canım verdiklerim, söndürdü feri.
Hep benim payıma, yalnızlık düştü.

Armut dalı gibi,her an sallandım.
Hayatın yolunda,ben çok zorlandım.
Kurtlar sofrasına düştüm,paylandım.
Hep benim payıma yalnızlık düştü.

Ben bir yetim oldum, soranım yoktu.
Cömerttim arkamda, duranım çoktu.
Gemisin kurtaran, karşıya geçti.
Hep benim payıma, yalnızlık düştü.

Keşke taş olsaydım, diye düşündüm.
Yağmur yağdı dolu, vurdu,aşındım.
Rüzgar olup elden,ele taşındım .
Hep benim payıma, yalnızlık düştü.

Dürüst oldum beni, aptal saydılar .
Cömert oldum, halı edip serdiler.
Değer verdim, kıymetimmi bildiler.
Hep benim payıma, yalnızlık düştü.

Yüce mevlam, nezaman, dert bitecek.
Erol bitti,yokki takat, gidecek.
Ecel gelse,varmı,kefen biçecek.
Hep benim payıma, yalnızlık düştü.
13.2.16 Erol köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997549/yanlizlik-dustu.html>

SABREYLE

SABREYLE....

Anadan Babadan ayrı.
Çekilmiyor eller kahrı.
İzin gününe az kaldı.
Sabreyle Erol sabreyle.

Anam sensiz yaşanmıyor.
Eller halimden bilmiyor.
Çok uzak haber gelmiyor.
Sabreyle Erol sabreyle.

Bizim evler olmuş, viran.
Gelsin artık yuva, kuran.
Anam kurbanım dön kalan.
Sabreyle Erol sabreyle.

Garip Erol dertli söyler.
Söyler göz yaşını siler.
Çabuk gelmenizi diler.
Sabreyle Erol sabreyle.
11-11-1978

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998563/sabreyle.html>

İÇİM KANIYOR

İÇİM KANIYOR

Uzun gelir,yalnızlara geceler.
Ağır gelir,çekemiyom acılar.
Kafa tuttu,can verdiğim,bacılar.
Dertliyin suskunum içim kaniyor.

Benim kara yazım, ölünce biter.
Kardeş bildiklerim, ipimi çeker.
Kadrim bilmeyenler, ciğerim söker.
Dertliyim,deşmeyin, içim kaniyor.

Kırılmış kalplere, tıp çare olmaz.
Kimsenin ettiği,yanına kalmaz.
Ben affederimde, nefisim affetmez.
Dertliyim,deşmeyin,yaram kaniyor.

Yükü çok olanın,beli bükülür.
Kalpte ne var ise,dile dökülür.
Değer bilinmezse,o kalp sökülür.
Dertliyim,deşmeyin, yaram kaniyor.

Garip Erol,gençliğini bitirdin.
Baban böyle diye, yolundan gittin.
Hani kim diyorki,şu baba hakkın.
Dertliyimdeşmeyin yaram kaniyor.

Allah verdi,ben çevremi,topladım.
Ne olduysa, akrabamdan, kopmadım.
Onlar açtır dedim, bende aç yattım.
Bumu olacaktı, içim yanıyor.

Hangisin diyeyim, hep ilendiler.
Yüzüne güldüler, diş biletiler.
Bu garibe,gülmeyi'de çok gördüler.
Hakkım helal etmem, içim yanıyor.
17-1-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998874/icim-kaniyor.html>

KULDUM AĞLADIM

KULDUM AĞLADIM

Güneşim meçhulde, canda bir sızı.
Hüzünü günlerim,var, bazı,bazı.
Gönül mızrabımın, kırıldı sazi,
Gülistanda,gülle, soldum,ağladım.

Umutlar,hayaller,çıktı hep boşa,
Dertlerim bakmıyor, ağaran şaça.
Aklıma gelmeyen, gelince başa,
Kendimle baş başa, kaldığım ağladım.

Usandım bu candan, geçtim serimden,
Dert ile hüzüne, doldum gönülden.
Efkârım ruhumu sardı, derinden,
Divane derbeder, oldum ağladım.

Çektiğim çileler, yazdım kağıda,
Bitmeyen bir türkü, çaldım ağladım.
Acı ve dertlerle, düştüm yollara.
Biçare yollarda,kaldım ağladım.

Bir mana denizi,uçsuz bucaksız,
Rahmet deryasına, daldım ağladım.
Pişmanlık korunda, yandım odunsuz.
Sabrı Hak yolunda, buldum ağladım.

Gecenin zifiri, karanlığında,
Fizana feryadı,saldım, ağladım.
Sabahın, saf ve duru, anında,
Erol'um günahkar, kuldum ağladım.
19-2-16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999146/kuldum-agladim.html>

SEVMEDİM

SEVMEDİM

Seneler geçti ah, mevsimler geçti.
Bir sen değişmedin, bende sevdiğim.
Saçlarım değişti,sakal değişti.
Bir sen değişmedin, bende sevdiğim.

Bilmem ki hangi yol, sana ulaşır.
Hangi rüzgarlarda, kokun dolaşır.
Her gece ruyamla, şavkın buluşur.
Ruyamı gerçekmi, bende bilmedim.

Sen gideli,gökyüzü de değişti.
Çağlayanlar,denizlere erişti.
Günler geçti, aylar geçti, yıl geçti.
Gün batarken,yollarını, bekledim.

Özleminle geçti,aylar seneler.
Hicranla tükendi, günler geceler.
Benim kadar, sevemezki,kimseler.
Birtanemsin,dediğini özledim.

Duygu çiçekleri,boyun büktükçe.
Ümit bahçeleri,hazan, döktükçe.
Baktığım yollara, duman çöktükçe.
Hep seni özledim,seni istedim.

Gözyaşlarım,yağmur olup aksa da.
Bu ayrılık Erol'umu, yaksa da.
Bu vefasız ,kahrolası, dünyada.
Hiç kimseyi,senin kadar,sevmedim.
15.10.1982

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999751/sevmedim.html>

KIZLRIMA NASİHAT

KIZLRIMA NASİHAT!!!!

Namussuna leke sürme,
Boş yaşayıp, açık giyme,
Allahın yolundan dönme.
Mevlanı unutma kızım.

Ana gibi,bir Ana,ol.
Analar cennettir,kızım.
İki Atanın,hakkı bir,
Hiç ayırım,yapma kızım.

Uzak ol gıybet, eyleme.
Kalbi kıran,söz söyleme.
Kem edeni,evde eğleme.
İyilik unutma kızım.

Yavrulara Rabbin öğret.
Resulun yolunda, gidin,
İtaatli ol eşine.
Yuvan huzur dolsun kızım.

Azı karar, çoğu zarar,
Pek aşırı gitme kızım.
Allah bir gün hesap sorar,
Harama göz dikme kızım.

Söz verirsen,sözünde dur,
Dinimizde,kural budur,
Öfke ile kalkma, otur!
Sonra azap,çekme kızım.

Gerekirse boğuş dağla,
Geçimini helâl sağla.
Ağlar isen, gizli ağla,
Sakın, belli etme kızım.

Namertlere boyun eğme.
İyilere söz söyleme.
Kötüyle yolculuk etme.
Yarı yolda, sat be kızım.

Çalışmak en kutsal görev,
Ter dökmeden, yapılmaz ev.
Sever isen, insanı sev,
Boşa yanıp tütme kızım.

Edepli ol sonsuz kere,
Namussunla git her yere.
Muhtaç olma, namertlere,
Asla boyun bükme kızım.

Senin devrin bak bu devir,
Yasal iş yap, çekip çevir.
Zengin de bir, yoksul da bir,
Ayrı,ayrı tutma kızım.

Uyanık ol, zevke dalma,
İşini sev, hiç geç kalma,
Ölsen bile, asla çalma,
Haram lokma yutma kızım.

Oku, öğren Kuranı'nı,
Değerlendir zamanını.
Bu bir Baba nasihatı,
Kardeşe kin,gütme kızım.
7.2.16. Erol Köktaş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001065/kizlrma-nasihat.html>

ALLAHIM SABRIMI VER

[ALLAHIM SABRIMI VER.

Simdi iyi anladim, bu dunya yalan.
Canim derdiklerim, hep oldu yilan.
Ağa, Paşa Abi,derler hep riya yalan.
Allahim sabrimi ver bunlarda biter.
Kul bilmesin sen bil, bu bana yeter.

Eski günler benim gözümde tüter,
Bekle Erol bir gün,bu dertler biter.
Bacı'lar ,Kardeş'ler vardı hani neredeler.
Allahim sabrimi ver, bunlarda biter.
Kul bilmesin sen bil, bu bana yeter.

Ben iyiydimde bana,iyi oldular.
Emmi, dayı, kardeş, dedim,nereye kadar.
Bende derman bitti buraya kadar.
Allahim sabrimi ver, bunlarda biter.
Kul bilmesin sen bil, bu bana yeter.

Musluk kapanınca,su akmaz oldu.
Can ciğerlerim,nasil el oldu.
Gülen bahçelerin, gulleri soldu.
Sabrimi ver Allahim, bunlarda biter.
Kul bilmesin sen bil, bu bana yeter.

Yaraab bir yerden verip, öteden alıyor.
Malla, mülkle, akrabayla seni sınıyor.
Canım bildiklerim, kıymet bilmiyor.
Sabrimi ver Allahim, bunlarda biter.
Kul bilmesin sen bil, bu bana yeter.

12-05-13 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002037/allahim-sabrimi-ver.html>

MAHŞER GÜNÜ VAR

MAHŞER GÜNÜ VAR

Yüzüne gulup, sırtımdan vuranlar var.
Şu yalan dünya onlara olsun hep dar.
Zannetmesinlerki onlar ediyoruz kar.
Bilmezlermi bir gün mahşer gunu var.

Insanlarmı,değişti benmi degiştim,
Zaman çok ilerde, benmi' azgeliştim.
Böyle degişmek kör olsun, oldu dünya bana dar.
Bilmezlermi bir gun mahşer günü var.

Verilen nimetlere hiç şükür yokki,
Hiç kimse bilmiyor, iyiliği kadri.
Kimsenin kimseden fazlası,eksiği yokki.
Bilmezlermi bir gun mahşer günü var.

Yaradana havale ettim bütün geçmişİ.
Onun rızası için yaptım her işi.
Rabbim rızanı kazanandan eylesin beni.
Hiç unutmadım bir gün mahşer günü var.
Erol Köktaş 9-3-2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003494/mahser-gunu-var.html>

İSTEMEM,SİZİNLE,CENNET.

İSTEMEM SİZİNLE CENNET..

Sırtıma saplanan bu kanlı hançer.
Bedenden ziyade cana ihanet.
Sanmaki, acısı gün gelir geçer.
Var olduğum her bir, ana ihanet.

Bütün anıların,boynu hep bükük.
Ekmeğin bölene,revamı bu yük.
Edilen nankötülük, o kadar büyük.
Bugüne,yarına,düneye ihanet.

Şiirlerle ettim,her türlü kahrını.
Vefasız insanlar,ne kadar katı.
Maskeler düşünce, çıkar sıfatı.
İhanet derim ben, buna ihanet.

Babam'dı boynumu, büken o varlık,
Yapılan revamı, bümü insanlık.
Her gelen bir günde, çöker karanlık.
Doğudan doğacak, güne ihanet.

Erol'a cezadır sizinle cennet.
Aklımı yitirip geçirsem cinnet.
Sizin gibi kalleşe, eylemem minnet.
İhanet ettiniz,bana ihanet.
10-3-16. Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003770/istemem-sizinle-cennet.html>

CANIM SEVGİLİM

CANIM SEVGİLİM

Gülmüyor hiç yüzüm,şimdi sensizim.
Yalnızım, dertliyim,inan fersizim.
Götürdün benide şimdi bensizim.
Yanıdaki beni gönder,canım sevgilim.

Sanki herşey yaşamıyor susmuş.
Saklanmış güneş bulutların arkasına,küsmüş.
Bu garibim sensiz,canından bezmiş.
Can vermeden,dön gel,canım sevgilim.

Emir almış dünya,durmaz dönüyor.
Yıldızlarda benim gibi,yalnız duruyor.
Rabbim bana yokluğunla'mı,ceza veriyor.
Çok geçmeden dön gel,canım sevgilim.
1990 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005666/canim-sevgilim.html>

GİDİYORUM.

GİDİYORUM

Hoşça kalın dostlarım gidiyorum.
Artık kim kimi ağırlar dünyada bilmiyorum.
Yükünüz ağır geldi ben pes ediyorum.
Size kalsın,kederler, kahırlar gidiyorum.

Sakin ola dökmeyin sahte göz yaşı.
Damla kan dökmeyen kazandınız savaşı.
Halen bulamadım sırtıma saplı bıçağı.
Size kalsın, mal mülk devran gidiyorum.

Mesut,mutlu yaşarmı kadrim bilmeyenler.
Yüzüme can olup arkamdan,söyleyenler.
Nefsine yenik düşüp günahı unutanlar.
Size kalsın,sevaplar, günahlar, gidiyorum.

Ne zaman çıkarıcılık, ön plana konuldu.
Kardeş, Bacı, Akrabalar el oldu.
Ekmeğimi,sizle böldüm,sonu bumuydu.
Yalan dünya size kalsın gidiyorum.

Şu çıkmayan sesimi, kısarak gidiyorum.
Kırmamak için,sustum haklıydım,biliyorum.
Kini, nefreti, kaleme döktüm, ne yapaydım.
Sahte sevgiyi, menfaatçiliği,bırakıp gidiyorum.

Kime iyi düşündüy sem bana el oldu.
Hayat kumbaram, hep dertle doldu.
Beddua da edemiyorum, çok yazık oldu.
Keşkeler, eyvahlar size kalsın gidiyorum.

EROL,insanlıktan başka, ne yaptı size.
Gönül,sofrasını açti hepinize.
İnşallah Hz. Azrail, dende çıkarsa vize.
Kadrim bilmeyene, hakkım helal etmeden,gidiyorum.
13-03-16. Erol Köktas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006265/gidiyorum.html>

TORUNUM BENİM

TORUNUM

Buyuna,Adına kurbanım senin.
Nede güzel büyüyorsun,herşeyim benim.
Veren allahıma, şükür ederim.
Canım ciğerparem, torunum benim.

Torunun sevgisi geçti,evladım seni.
İçimi coşturdu,akar sevginin seli.
Torunum dünyaya geldi geleli.
Hem neşem,hem sevincim, torunum benim.

Yanağın da gül gibi, açan gamzeler.
Şimdi nede güzel, de-de heceler.
Sen gelmeden,çok zor ,geçen o günler.
Aydınlattın birden, torunum benim.

Dedenin yüzü güldü, sesindeki sihirden.
Yürekler göç eyledi hasret denen şehirden
Kumlarla dolu çöller, bahçeye,döndü birden.
Rabbim bahtın,güzel etsin torunum benim.
6.6.2015 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009620/torunum-benim.html>

KURUTTULAR KÖKÜMÜ BENİM

KURUTTULAR KÖKÜMÜ BENİM.
Meyve veren ağaç idim, hep salladılar.
Dökülen meyvemi, hep payladılar.
Köküm kuruttular, su salmadılar.
Kuruttular, sevgi özümü benim.

Ağustos ayında üşür gezerim.
Düz bakan gözlerden hile sezerim.
Dertlerimi, bir bir ipe dizerim.
Üç devir ettiler, dertlerim benim.

Affettim demeye varmıyor dilim.
Mecnundan da beter ettiler halim.
Ne kadar kızsamda olamam zalim.
Çinki taş ettiler, özümü benim.

İçten içe vurup yıktılar beni.
Sanki dara'cına taktılar beni.
Dumanım çıkmadan, yaktılar beni.
Soldurdular yeşil, bağlarım benim.

Geniş hayatını, dar etme Erol.
Vefa bilmeyeni af etme Erol.
Kahbe olanlara yavaşma Erol.
Mazimin filmi, yaktılar benim.
10.4.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012403/kuruttular-kokumu-benim.html>

SÖYLE ALLAH AŞKINA

SÖYLE ALLAH AŞKINA

Kalbim yalnızca sana, çarpıyor inan bana.
Tez gelmezsen ölürüm ismini ana ana.
Aşkımızın hatırı, kalmadımı yanında.
Seven böyle yaparmı söyle ALLAH aşkına.

Gönül ferman dinlemez, seni çok seviyorum.
Sensiz olunca söyle, ben niye yaşıyorum.
Aşkımızın hatırı, kalmadımı yanında.
Seven böyle yaparmı söyle ALLAH aşkına.

Bitmeyen gecelerin, doğmayan güneşine,
Yarab nolur kavuştur, sevenleri eşine.
Aşkımızın hatırı kalmadımı yanında.
Seven böyle yaparmı söyle ALLAH aşkına.

6/6/1990 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013242/soyle-allah-askina.html>

KOYAN UTANSIN

KOYAN UTANSIN

Ŗu mutsuz günleri, yaŖayan oldum.
İyilik yaptım da ben maraz buldum.
NeŖeli,glendim, Ŗakrayan dildim.
Beni bu hallere koyan utansın.

Yüzüme bakıpta, utanmazlarmıŖ.
Aklıma gelmeyen ileler varmıŖ,
Kalpten sevgi gitmiŖ, nefreti sarmıŖ,
Beni bu hallere koyan utansın.

İyilik yaptım da,kime yarandım.
Biri ah deyince, hemen varandım.
Ele,diken batsa, koŖup sarandım.
Beni bu hallere, koyan utansın.

Kırılan kalpler hiç, tamir edilmez.
Vefalıya asla,paha biçilmez.
Kul grgsn görür, deėiŖtirilmez.
Beni bu hallere koyan utansın.

Derim Erolum'un ahını alma.
Kim ne ederse elbet, kalmaz yanına.
Mevlam iyileri, yalnız bırakma.
Beni bu hallere koyan utansın.
14.4.2016 Erol KktaŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013563/koyan-utansin.html>

BEKLEYİN GÖRÜN

BEKLEYİN GÖRÜN

Canların,göçtüğü günümnden beri.
Hüzündür hayatın tuzu, biberi...
Kime can dediysem söndürdü ferî.
Canlar fer olurmu, bekleyin görün..

Benim şiirlerim, hüzünlü kokar!
Koparın bir sayfa, koklayın, görün...
Geçti ömrüm, hasret, çileyle, dertle.
Arada uğrayıp, yoklayın, görün...

Yalnız günlerimde, güneş,lacivert...
Yarab ne zaman bitecek bu dert.
Bu yükü kaldırmaz böyle hiç bir fert.
Sizde aynı yükü,sırta yükleyin, görün...

Dalında bir yaprak, kahvedir rengi!
Hüzün bu, bırakmaz dilde ahengi...
Ölçmek zor, kasevetin yok'ki mihengi!
Dertleri dertlere, ekleyin görün...

Yâd edildiğinde, bin hüzün çöker!
Açan tomurcuğum, canlarım döker.
Duygu yüklü maazim, kendine çeker;
Kuruyan gülümü saklayın, görün...

Allah var, şiire,yakışır hüzün..
Yaş elliyi geçti tutmuyor dizim.
Daha fazla hüznü, götürmez özüm.
Ağaran saçlara,bakında görün...

Erol'un çilesi hangi dem biter.
Dert testisi doldu, kendine yeter.
Kul ne eder ise kendine eder.
Son nasıl olacak, bekleyin görün.
Erol Köktaş 15.4.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013828/bekleyin-gorun.html>

SEVEMEZ OLDUM

SEVEMEZ OLDUM

Sürüdüm postumu dünya hanında,
Erittim ömrümü,boş mekanında.
Siz uzaktan bakıp mutlu sanın da,
Ben kendimedede huzur, bulamaz oldum.

Duymaz eller beni, bilmez yakınır,
Çıkar varsa kızmaz, güzel takılır.
Herkes mutlu mesut maske takınır,
Sahtelik içinde, duramaz oldum.

Günler bir,bir geçti zaman yürüdü,
Hayat beni çıkmaz yola sürüdü.
Benliğimi sinsi eller bürüdü,
Ben bende kendimi göremez oldum.

Şimdi yaş elli'mi, seksen mi dersin?
Bitmeyen çileyi çeksemmi dersin?
Herkezi bir yana atsammı dersin?
Soruyu kendime soramaz oldum.

Gerçekler çekilmez, kaldım arada,
Artık gözüm yoktur, pulda,parada.
Servetini versen'de yok demez daha.
Kim iyi kim,kötü seçemez oldum.

Kul Erol'um,artık bomboş yaşama.
Bakma,çıkarına sana koşana.
Yaklaşıyor vakit,çeker hesaba.
RAB'dan başkasını, sevemez oldum.
16.4.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014353/sevemez-oldum.html>

AKLIMA RABBİM GELİYOR

AKLIMA RABBİM GELİYOR

Ucu görünmeyen ömür yolunda.
Baktıkça aklıma, Rabbim geliyor.
Boynumu eğerek elim havaya.
Açtıkça aklımda Rabbim geliyor.

Seven bırakamaz senin peşini.
Akıttım gözlerden, kusur yaşını.
Kitliyorum, otuz iki dişimi.
Sıktıkça aklıma Rabbim geliyor.

Çektiğim ızdırap, vermiyor aman.
Gittiğim her yere, geldi her zaman.
Şaçlara beyazlar, gözlere duman.
Çöktükçe aklıma, Rabbim geliyor.

Elimle kaçırdım ağızım tadını.
Taştan taşa çaldım garip başımı.
Silenim olmadı, gözüm yaşını.
Döktükçe aklıma Rabbim geliyor.

Dönüp geçmişime baktım, olmuyor,
Bütün anıları yaksam olmuyor.
Gönül sağı solu kıralım diyor.
Yıkarım aklıma, Rabbim geliyor.

Sis çöküyor, mor dağın yamacına.
Merhem kar eder'mi yürek acıma.
Urganı dolayıp dar ağacına,
Çıktıkça aklıma Rabbim geliyor.

Kulluğunu çekmek boynumun borcu,
Ayrılık hediye, gönlümün harcı.
Erol'un bitmiyor, içinde sancı.
Şükredip aklıma Rabbim geliyor.
17.4.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014552/aklima-rabbim-geliyor.html>

YORULDUM

YORULDUM

Dertlerime yoldaş, oldu bağlama,
Kimseler demedi yeter, ağlama,
Can dediğim tuz bastı hep yarama,
Sahtekalar arasında yoruldum.

Hiç bana konmadı uğur böceği.
Neden geri teper, vefa fişeği,
Seni hiç taşırmı, elin eşeği.
Nankörlere eşek oldum yoruldum.

Her zaman oldular bir ayak bağı,
Yüklendim sırtıma en büyük dağı,
Gönül kandilimin tükendi yağı,
Karanlıkta ışıtmaktan yoruldum.

Gelen geçen kalbi çizerek geçti,
Seneler günleri ezerek geçti,
Ömrüm sabır deyip susarak geçti,
Hep içime atarak ben yoruldum.

Bir türlü sırtımdan inmedi şelek,
Onca yalvarmama kanmadı felek,
Yorgunluk kahvesi sunmadı felek,
Bu hayatı yaşamaktan yoruldum.

Erol'un umudu bitti bu yandan,
Vakitsiz ayrılır gemi limandan,
Allah ayırmasın onu imandan,
Böylesine yaşamaktan yoruldum.
17.04.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018307/yoruldum.html>

ÖZLEDİM ANAM

ÖZLEDİM ANAM

Seni sordum Belgrad'ın kuşuna,
Yattım o yolların asfalt taşına,
Hollandadan çıkıp Köy toprağına.
Hep seni arıyor gözlerim Anam..

Sensiz bu dünyanın tadı kalmadı
Acıya dönüştü hazlarım Ana.
Kimseler derdime derman olmadı
Hazana uğradı yazlarım Anam..

Ağlayarak gezdim bayırı düzü,
Şimdi bu gurbette ben yetim kuzu
Bir izin dönüşü bıraktın bizi,
Andıkça yanıyor özlerim Anam.

Alın terin karıştırdın sellere,
Karışıp ta gittin esen yellere
Ağlasan'da bildirmezdin ellere
Ben de göz yaşımı gizledim Anam.

Garip Erol Hakkın çileli kulu,
Başı duman duman gözleri dolu,
Kardeşler yok artık ne olur halı.
Her gidişte sizi ararım Anam.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019513/ozledim-anam.html>

ANNELER GÜNÜ

ANNELER GÜNÜ

Anneler günü, oldu el öpecek anamda yok.
Ben derdimi dokem dedim, ah yanımda anamda yok.
Gelde Anam anlatayım, sorma dertliyim dert çok.
Oğlun bu canından bıktı, yalvarıyor, alan yok.
Ana gunu göremedim, Mevlam gördü bana çok.

Anam seni çok özledim, ramak görsem bana çok.
Ana değerini tutan, bu dünyada hiç bir şey yok.
Ne olur rüyama gelsen, uyanmasam uyusam çok.
Yarab zaman dolmadimi, beni de al yanına.
Ana desem içim sizler, çok özledim ANAM çok.

Bu sözlerimi bağışla, Mevlam,af eyle beni.
Bir an coştı özlem seli, yüreğimden içeri.
Senin kula merhametin, annelerden ileri.
Kulluğunu kazanlardan, Allahim eyle bizi.
Merhamet et sen onlara, bağışla BABAM'ı ve ANNEM'i..
8-5-2015 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020086/anneler-gunu.html>

OLMUYOR BABA !!

OLMUYOR BABA!

Bizim kaderimiz yazılmış kara,
Felek bizleri hep düşürdü dara,
Kalsaydın baksaydın yandığım nara,
Akraba kadirimi bilmiyor Baba.

Sende benim gibi çok yaralıydın .
Ne yapсам acılar dinmiyor Baba,
Hayatın içinde dert kırılıyım,
Hüzünler tahtımdan inmiyor Baba.

Olsaydın silerdin gözüm yaşını,
Ağlardım omzuna koyup başımı,
Zehir ettim hazır pişmiş aşımı.
Doğru dala kuşlar konmuyor baba

Senin hiç yerini tutarmı sağlar,
Gözlerim gülse'de yüreğin ağlar,
Çektiğim çileye dayanamaz dağlar,
Haller muhanete denmiyor baba.

Derdin ya 'Erol'um Amcalar önder,
Önder kim olurmuş,hele gel bir gör.
Bizde sen yanandın,artık söndü köz,
Ciğerim yanıyor sönmüyor baba

Senle yaşıyorum,bilki şanımsın,
Damarda dolaşan asil kanımsın,
Rüyama gel nolur gönlüm açılsın.
El eliyle yaram onmuyor baba.

Çektiğim çileyi sende görürdün,
Onun için günden güne eririm,
Yemedim,yedirdim kime bildirdim,
Öksüz oğlun boşa yanmıyor baba
6.5.200 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020243/olmuyor-baba.html>

GELSEN BE ANAM

GELSEN BE ANAM !!

Hadi babam gitti kalsa idin sen,
Sevdiğin kardeşler götürdün sen'len.
Oğlum hali n'olur, bile demeden,
Sonunda kimsesiz, koydun be anam.

Amacım hiç seni suçlamak değil,
Geri gelsen canım ederim kefil,
Değdimiki oğlunu eyledin sefil,
Boyun büktüm mezar başında anam.

Yalnız kalacaktım niye, doğurdun,
Adaklar adayıp, beni çağırдың,
Kahpe Felek canı candan ayırdın,
Gamın deryasına koydun be anam.

Senden senelerce ayrı yaşadım,
Sevgini almadan ben yetim kaldım,
Dünyanın yükünü sırtıma sardım,
Solumun ritmini bozdum be anam.

Kendi göbeğimi, kendim kestim, ben.
Sana ne darılıp ne de küstüm ben,
On yedide olgunluğa erdim ben,
Her işin hakkından geldim be anam.

Bu yıllar oğlunu, çok çabuk yordu,
Hep tek başımaydım kardeşte yoktu.
Kardeş dediklerim sırtımdan vurdu,
Hayattan dersimi aldım ben anam.

Kabusla uyanıp, hüznle yattım,
Onca kederleri içime attım,
Beynimden bir kablo strese taktım,
Hüzünler arttıkça, düştüm be anam.

Kollarına alsan beni ağlasam,
Dertlerimi sana bir bir söylesem,
Hepsi menfaatçı, kimleri seçsem.
Akan yaşım gizli, sildim be anam.

Yalvarırım n'olur, bir saat gelsen.
Bari sen gelmezsen, babam göndersen.
Beni üzenleri, babama desem,
Erol'un haline güldüm be anam.
1.5.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020805/gelsen-be-anam.html>

KARDEŞE SİTEM

[KARDEŞE SİTEM

Ben size gönlümü açmayı bildim,
Sizi incitmekten kaçmayı bildim,
İğne deliğinden geçmeyi bildim,
Sizin kalbinize sığmadım kardeş.

Sizsiz bu dünyada nasıl güleyim,
Böyle olacağın nerden bileydim.
Hayinlik yaptıysam şu an öleyim.
Ben sizlere nankör olmadım kardeş.

Dokunurum diye gönül teline,
Emanet etmedim seher yeline,
İstedim girdininiz her mabedime,
Ben sizi el gibi görmedim kardeş.

Bütün yapıları unutsan bile,
Dönüp de yüzüme bakmasan bile,
Yağmur duasına çıkmasan bile,
Ellerin bağına yağmadım kardeş.

Belki sırtımdaki şelek giderdi,
Gelsen konuşsaydın kahrım biterdi,
Susan bu dillerim şak,şak öterdi.
Şükret şu sabrımı atmadım kardeş.

Atadan yadigar bana kaldınız,
Çok nankör oldunuz ama,bana baldınız.
Abinizi yalnızlığa saldınız,
Ramak sizden ayrı geçmedi kardeş.

Demediniz hak etmedi yazık Garibe.
Sizde vicdan yoktur billahi bence,
Üstümde denendi onca işkence,
Genede yılmadım küsmedim kardeş.

Sizler düşürdünüz Erol'u gama,
Böyle hiç yapar mı gardaş gardaşa,
Paramparça gönül, hep parça parça,
Olsa da ben sizden vazgeçmem kardeş.

3.3.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022178/kardese-sitem.html>

KOVDURAMADIM

KOVDURAMADIM

Çok yükmüş dünyada insan insana,
Gönül nerden düştü böylesi gama,
Herkesi gönlüme sığdırdım ama,
Dünyada kimseye yaranamadım.

Herkes bir parçacık aldı harcımdan,
Kurtulmak mümkün mü gönül borcumdan,
Şu zalim feleği kendi camımdan,
Çok uğraştım fakat baktıramadım.

Bazen bu hayattan bıktım olmadı,
Umuduma kibrit çaktım olmadı,
Kendi gırtlığımı sıktım olmadı,
Elime kendimi boğduramadım.

Hayatımdan çürükleri eledim,
Seçkinleri bu gönlüme beledim,
Elim açıp yüce haktan diledim,
Üstüme rahmeti yağdıramadım.

Menfaati varsa canları oldum.
Muhannet bağında bağcı ben oldum,
Yıkılmadım şükür ayakta durdum,
Kimseye iyilik bildiremedim.

Kime yüz döndümse neden aradı,
Böylesi adamlık kime yaradı,
Erolu'n dünyada kalmadı tadı,
Onu bu dünyadan kovduramadım.
1.5.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022404/kovduramadim.html>

ÖKSÜZ OĞLUN

ÖKZÜZ OĞLAN...

Bir tanecik yavrum, der de severdin
Bana güvenirdin, beni överdin,
Yıkılma, dik dur, der öğüt verdin,
Yalnız oğlun,canlara yenik düştü.

Her günüm,her anım, yüksek gerilim
Böyle giderse tez, sana gelirim,
Direnemem, çok yaşamam, ölüüm
Öksün oğlun,hayata yenik düştü.

Yalnız düştüğümde kime giderim?
Kime elimi tut, yardım et, derim?
Yanında olsaydım rahat ederdim,
Yalnız oğlun hayata yenik düştü.

Yinede hamd olsun Mevlama şükür.
Sabreder Erol'un bu yükü taşır,
Haşa isyan değil birazcık kahr.
Her zaman bahtıma yalnızlık düştü.
7.4.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022661/oksuz-oglun.html>

GÖMSÜNLER BENİ

GÖMSÜNLER BENİ

Çok çileler çektim seneler boyu.
Tüm yaptıklarımın karı bumuydu.
Sevgiyle yaklaştım hüzn'oldu sonu.
Alnımın terinde boğdular beni.

Helali düşünüp haramdan kaçtım,
Mutluluk düşleyip kucağım açtım,
Rızkın kuyruğunda sıramdan çıktım,
Mecnun,melul,deli ettiler beni.

Issız dağ başına mezar kazarak,
Canlı,canlı üzerime basarak,
Şükretmek yerine nefret saçarak,
Dünyanın kirine sardılar beni.

Izdırabım bir gün duyarlar dedim,
Bunlar beni herhal anlarlar dedim,
Birlikten hep dirlik oluyor dedim,
Enayi yerine koydular beni.

Gece gündüz koştum kitlendim aha,
Eşimden,dostumdan tiksindim aha,
Böylece yaşayıp yaşlandım aha,
Elinin körüne gömdüler beni.

Yine de kimseye küskün değilim,
Mevlaam bilsin, bende pişman değilim,
Hırsız,nankör,arsız düşman değilim,
Yalancı yerinede koydular beni.

Alıştım dünyanın bunca derdine,
Erol böyle bastı elli dördüne,
Birkaç vefalı dost gönül yurduna,
Selavatlar ile gömsünler beni.

19.5.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022924/gomsunler-beni.html>

DEĞMEZ

DEĞMEZ

İnsanoğlu iğ süt emmiş arkadaş,
Gizli sırlarını amaya değmez.
Tatlı dil, güler yüz yemmiş arkadaş,
Bazıları dost diye seçmeye değmez.

Dostunu seçerken kılı kırk yar ki,
Bazısının fikri o kadar dar ki,
Hatta ilerinde öylesi var ki,
Değil bir kurşuna, saçmaya değmez.

Seni mengenede sıktıka sıkar,
Fırsatını bulsa mğn sıkar,
Böyle şerefsizler çıkara satar,
Olmayan şerefe içmeye değmez.

Dost vardır yüzüne bakılmaz asla,
Kullardan utanıp sıkılmaz asla,
Bunun ile başa çıkılmaz asla,
Bunlara bir fiyat biçmeye değmez.

Bazen pohpohlayıyıp şişir seni,
Koyar tencereye pişir seni,
Biraz havalansan düşürür seni,
Sahte kanatlarla uçmaya değmez.

Anlamaz içinde olan sızını,
Ktlkte alamayıp hızını,
Kışkırtır kanını, yahut canını.
Onun için candan geçmeye değmez.

Sanmasın beynimi geçirdi ele,
Bu gün güler,yarın glemez bile,
Kapılıp gidecek bir coşkun sele,
Aylağın peşinden gitmeye değmez.

Dostluklar sürerdi mezara kadar,
Oysa günümüzde pazara kadar,
Ufacık çıkara,kendini satar,
Nankrn önünde gitmeye değmez.

Ben yandığım kadar o da yanacak,
Gün olup kanına ekmek banacak,
Tkrsen yüzüne yağmur sanacak,
Böylesi surata bakmaya değmez.

Erol'un yaptığı dostça ikazdır,
İstersen bunlarla yaranı azdır,
İstersen yaşarken kabrini kazdır,
Her dosta gönlünü amaya değmez.
12.9.2015 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024070/degmez.html>

VARDIR BİR BİLDİĞİ !!

VRRDIR BİR BİLDİĞİ

Ben bir naçar kulum nankör olamam.
Rabbe kulluğumdan geri kalamam.
Çok isterim,nefse zincir vuramam.
Vardır bir bildiği nefsi verenin.

Gönlüm açtım hiç kimseye yetmedi.
Her gelen bir pay aldı'da gene bitmedi.
Derdi ,sıkıntıyı her dem bir,bir ekledi.
Vardır bir bildiği derdi verenin.

Çalıştım didindim her zaman verdi.
Verdiği rızıklar çok şükür arttı.
Kim Rabbim dedi'de Rab gözetmedi,
Vardır bir bildiği rızkı verenin.

Meyve veren ağaç hep taşlanırmış.
İnsan doğup yaşar ve yaşlanırmış.
Kul Rabbin severse O hoşlanırmış.
Vardır bir bildiği aşkı verenin

Zamanı gelince açtırır güller.
Bir gün bile gece koymaz ömürler.
Azraili Rab'den alır emirler.
Vardır bir bildiği ölüm verenin

Çokca sabır ettim görmezden geldim.
Vefasız olmazlar canlarım derdim.
Kuruttular özüm, neşesiz kaldım.
Vardır bir bildiği canı verenin

Şükür çok şey verdi, ama çok şey'de aldı.
Beni deryasında dertlere saldı,
Anasız,Babasız, kardeşsiz koydu,
Vardır bir bildiği yalnız koyanın.

Hakka giden yollar çok çetin geçer,
İnanan güzeli doğruyu seçer,
Dünyada iyilik eden nankörlük biçer,
Vardır bir bildiği ahiret verenin.

Yalnız koydu beni hayat başladı,
Ölünce konulur kabir taşları.
Kul Erol'um ömrü boşa harcadı,
Vardır bir bildiği ömür verenin.
3.5.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025900/vardir-bir-bildigi.html>

KALBE TEMENNİ

KAL'BE TEMENNİ..

Etrafıma iyiliğe meraktım,
Çoğu zaman kin, nefrete ramak'tım,
Onu tırmalayan demir taraktım,
Beni bir tarafa yıkmasa bari.

Ne acıya göğüs gerdi bilseniz,
Arttı,eksilmedi derdi bilseniz,
Kimler sana nankör oldu diye sorsanız,
Her derdi ortaya dökmese bari.

Nice nankörleri,sardım başına,
Çoğu hiç gitmedi, onun hoşuna,
Paramparça oldu,boşu boşuna,
Artık şu sözümü tutmasa bari.

Sebep oldum,kötüye bel bağladı,
Bazı bazı,gizli,gizli ağladı,
Gittiği çok ıssız,bir dağ yamacı,
Aşağıya kendin atmasa bari.

Başına çok dertler açtım sanırım,
O nerdeyse ben peşine varırım,
Ben onu tam,elli yıldır tanırım,
Tekleyip canımı sıkmasa bari.

Meyletmiyor artık dünya malına,
Yaranamadı ne bacı,nede gardaşa,
Şu bedeni pul pul edip harcasa,
Emmiden,Dayıdan kopmasa bari.

Bazen yumuşaktı,bazen sertleşti,
Yaradanla sessiz, sessiz dertleşti,
Erol,nankörlerden umudu kesti,
Bir daha sözümü tutmasa bari.

09.05.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026859/kalbe-temenni.html>

OLMADI !!!

OLMADI !!!!

Canlarım düşürdü beni bu derde,
Kalbim parçalandı her biri,bir yerde,
Gam,keder yer etti girip içerde,
Nefret fitilini, yaktım olmadı.

Her ne yaptı isem hoşa gitmedi,
Saç sakal ağardı'da çile bitmedi,
Benden başkasına gücüm yetmedi,
Oturup gözyaşı döktüm olmadı.

Çizik attılar şu kalbin özüne,
Güvenemez oldum insan sözüne,
Vefasız canların dönüp yüzüne,
Tüküreyim dedim baktım olmadı.

Yiye yiye doymadılar etimden,
Ne isterler benim gibi yetimden,
Kuruttular sevgi gelmez içimden,
Ciğeri mi şişe taktım olmadı.

Olmayınca olmaz, çırpınmam boşa,
Kaderimmiş bunlar gelirmiş başa,
Canım verdiklerim tuttukça taşa,
Ben de yumruğumu sıktım,olmadı.

Bu hayatta bocalayan hep bendim,
Nankör dalgasıyla, yıkıldı bendim,
Hiç birinin insafı yok efendim,
Yumruğum göğsüme yurdum olmadı.

Mutlu olun artık, yokum dünyada,
Hep ağladım,hiç gülmedim dünyada,
Her suçu Erol'da buldum dünyada,
Düzgün yaşamaya vaktim olmadı.

5.4.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028466/olmadi.html>

KABUL ETMİYOR BABA

KABUL ETMİYOR BABA..

İçtiğim su boğazıma dizilir,
El ve ayaklarım titrer çözülür,
Sana acıkırım, içim ezilir;
Emmiler'de seni bulamam BABA.

Bazen çaresizce kalırım darda,
Gün olur sensizlik beni boğarda,
Çok şükür bir resmin durur kafamda,
Resmine bakmaya doyamam BABA.

Rüyama gelmezsen, yorgun yatarsam,
Ya gelirsen gece,sesin duymazsam,
Uykuya dalar da kokun,almazsam,
Başımı yastığa koyamam BABA.

Gittiniz'ya benim soldu, gül bağı,
Gülmeyi unuttum, doldu dert kabım,
Yüzüme gülen,dost ve ahabım ,
Çıkarına göre beni severler BABA.

Şeytan bazen dürter, bazen,çomaklar,
Saçlara doluştu baksana aklar,
Her canım dediğim namertmi çıkar.
Sil“ diyor, şeytana uyamam BABA.

Sizsizlik sonbahar, yook karakışmış,
Yokluğunuz bende bir haykırışmış,
Bu gözlerim yalnız sizi ararmış,
Sizi neden böyle özlerim BABA.

Bu gönlüme işledimiz sevgiyi,
Silemem ki, ne mazimi, ne sizi,
Anlından akan o, zülfün telini,
Dokunmaya bile kıyamam BABA.

Erul'un halini anlattım sana,
Sağır sultan duydu, sen de duysana,
Senin öldüğünü, içimde cana,
Anlatırım kabul etmiyor BABA.

27.6.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032619/kabul-etmiyor-baba.html>

BAYRAM NE BİLMEM

BAYRAM NE BİLMEM

Bir bayramı daha, yaşarım şimdi,
Gelecek bayramı,garip görürmü bilmem.
Otuz iki bayram hüzünle geçti,
El öptüren Babam gelirmi bilmem,

Buruk geçer benim bayram sabahım,
Kimseler duyamaz, artan feryadım,
Her bayram hayalini sarıp ağladım,
Anam gözlerimi gelip silermi bilmem.

Hayatım zorlukla geçti, nafakam için,
Ben kendimi harap ettim bilmem kim için,
Ekmeğim böldüğüm, bilmedi kadrim,
Giden kardeşlerim bu gün gelirmi bilmem !

Hasretim hiç gitmez benim dağımndan,
Soldururlar güllerimi bağımndan,
Umudu kesmedim yaradanım'dan,
Bu bayramda yüzüm gülermi bilmem !

Bayram nedir,ben hiç bayram görmedim,
Muraad alıp doya, doya gülmedim,
Tez gittiler ANA, BABA bilmedim,
Yavrularım benim, günüm görürmü bilmem !

Sıla ırak,hiç tutmuyor dizlerim,
Mezarların taşlatında gözlerim,
Giden canlarımı her an özlerim,
Gelecek bayram,"Erol"yanlarına
yatarmı bilmem !

4.7.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033329/bayram-ne-bilmem.html>

CANAN BENİ SÜRGÜNE GÖTÜR

Canan!
Ne zaman o senin bildiğin zaman,
Nerede insan olan eskilerdeki.
Eskiden,ekmeğin bölene,haset düşünmezdi,kalpler.
Saygıyla,sevgiyle bakışırdı gözler.
Kalplere yazılırdı isimler,
Yüreklere kazılırdı gizlice.
Sahsiyetler asil ve de yürekli,
Hasetlik edilmezdi, ekmek verene,
Ama şimdi,sevgiler, çıkara göre,
Gül açan gönülleri,soldururlar,
seher vakitlerinde.
Sahte sevdalardan,
gayrı meşru acılar, doğuyor kundaklara,
Cefakar geçmişimden.

Canan!
Aklım firarda,
gözbebeklerimde müebbet hüzün,
Dilimde ay kesiği bir yara,
Düşüm kırık dökük,
Umudumun boynu bükük,
Bir öksüzün omuzlarında sukut.
Yüreğim sana emanet sıkı tut.
Tut ki; nankörlerin eline düşmesin.
Bir namert hançeri gelip deşmesin.

Canan!
Beni herkes gülmeye asi sanır,
Oysa dert, beni nerde görse tanır,
Hasret tanır, Merhamet tanır, Yalnızlık tanır,
Yüzüm yüzümden utanır.

Yorgunum Canan;
Ne katıksız bir aş, isterim senden,
Ne bir tas su,
Ne taş yastıkta bir gece uykusu.
Var gücünle asıl sükunetime,
Çığığım kopsun,
Uzat ellerini kalbime dokun,
Uyandır uykusundan,
Tut yüreğimden canan tut,
Tut beni, sür güne götür...
4.7.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033645/canan-beni-surgune-gotur.html>

İSTERİM MEVLAYI

İSTERİM MEVLAYI....

Bütün güzellikler, iyilikler hayal oldu,
Vurgun yedim canlardan, çok vurgunlar yedim,
Ama;

Son vurgun başka oldu,
Ummadığımdan vurgun yedim,
Açılan vurgun yarasının,
acısı bir an dinmez,yaram iyi olmaz,
acım çok.

Kırmak istemem kimseyi,
Ya t k rmeli, yada bakmamalı yüze,
Beni kırmışlar kimin umurunda.
Ben zaten kırılmaya anteramanlıyım,

Su gibi,
Akıp gidiyor günler,
şu yalan dünyada,
Keyif alıyor, sadece benciller,
nankörler,zalimler,
İçimdeki olan sevgiyi öldürdüler,
Defnettiler sevgi tabutumu can bildiklerim.

Bitti;
Bir yudum ömür,bitti,
Aldığım her soluk,
Göçmen bir kuş gibi
kanat çırpıyor,
Güzergahta dinlenecek sazlıklar arıyor.
Ama o kuş cennetini göremiyor.
Durmaz artık bu karanlık kafeste,
uçmaya hazır,
Emir bekliyor,gelecek o emre nazır!

YARAB,
Ne abuk geçti, günler,aylar ve yıllar,
Benim
şu garip halime
Yansa,yansa ANAM yanar,
Ama;
Sarılıp ağlayacak, derdimi dökecek,
ANAM'da yok.

Kime neden yalan söyleyeyim,
şu gönül merdi, namerti tanıyalı,
Gönlümde ne saray var ne dünya malı,
ek sandalcı, ufka doğru sandalı,
İstiyorum yalnızca artık, MEVLA' yı.....
12.7.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034699/isterim-mevlayi.html>

YANIMDA KAL YAR

YANIMDA KAL YAR...

Çokça ıslaktır şiirlerimde; gözlerim gibi..
Hiç mutluluk yoktur, hep yalnızdır, benim gibi,
Çokça hasret ağlar şiirlerim..
Özlem kokar, namertlik kokar,
kahır kokar, hissedersen..
Sitemimde sen yoksun bunu bil Yar...

Beni yalnız bırakma; Sevgili, bir sen anlarsın beni,
Kahrımıda, kızgınlığımda sen çekersin,
Vuslat ışığı vurmali sevinci doğmalı içimize..
Acılarımız, kederlerimiz, kış güneşinde buz sarkıtları gibi erimeli...

Rahatlık gelsin, huzur gelsin bizede azar azar..
Biz hep onun bunun için yaşadık,
Artık birlikte, yaşayalım değmesin nazar.

Şiirlerim; sitem dolu şiirlerim..
Bakarsan eğer;
yalnızlığı, hasreti, nankörlüğü yazar....

Dalgalar götürmeli hüzünlerimizi okyanuslara,
Gülen gözlerin solmasın yar..
Sen olmadan hayat neye yarar,..
Özlem duyuyorum ; umutlarımı mayalayacağım mavi denizlere...

Saçlarıma bak yağdı kar,
Olsun, saç ağarsada senin sevgin bende,
Umman kadar,
Her şeyime katlandın şimdiye kadar.
İnşallah; senle olmak sonuna kadar,
İstedğim; sevdiğim kadar, sevmektir yar..
Hiç ayrılmane olur Erolun'da kal,,
Hissettir sevdiğini, bu nefes bu candan,
çıkana kadar..
Yüce rabbim bizi etmesin naçar..
13.7.2016 Erol Koktas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035211/yanimda-kal-yar.html>

YORULDUM FELEK

YORULDUM FELEK..

Hayat tatlı derler,bilmem ki kime,
Bana tat vermedin,bilmedim niye,
Ne yaşıma baktın,ne de halime,
En güzel yıllarım mahfettin felek.

Hayalimi umudumu yıkarak,
Hasret edip yüreğimi yakarak ,
Pişman ettin yaptığıma bakarak,
Böyle yaşamaktan yoruldum felek,

Gülmedin yüzüme,boynumu büktün,
Kalkmak istedikçe,omzuma çöktün,
Tebessümde bile,göz yaşım döktün,
Bu yüzden ben sana,dargınım felek.

Sen kazandın yenildim ben,pes ettim artık,
İnliyorum,çıkamaz oldu ses artık ,
Bir nefes var,al onu da kes artık,
Ben zaten yıllara kızgınım felek.

Çıkar mı içimden bilmem bu sancı,
Canım verdiklerim artık yabancı ,
Dostlarım riyakâr hepsi çıkarıcı,
Geçmişe bugünüme kırgınım felek,

Erol,iyilikten başka, kime ne yaptı,
Yaptı iyiliği denize attı.
İnşallah Malik bilir, insanlar sattı,
Şu yanan bağrımı döğdürdün felek.
24.7.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1036713/yoruldum-felek.html>

ÖLDÜ HAYATIM,ÖLDÜRDÜLER

ÖLDÜ HAYATIM, ÖLDÜRDÜLER...

Öldü hayat,
öldürdüler artık,
Ne güzel günlerdi,otuz kişi bir yer sofyasında,
yemek yedik,
Pilav üstündeki tavuğu, dedemin bana vermesini özledim,
Abiler konuşunca küçükler dinlerdi,
AMA
Öldü hayat,
öldürdüler artık,

Eskiden güzeldi hayat,
Bir şehir somunu'nun gelmesini beklerdik,
paylaşırđık birlikte,
Şimdi her şeyimiz var, ama şükür yok,
Üç kardeş çay içmiyor birlikte,

Öldü hayat,
öldürdüler artık,

Menfaat ve çıkara göre seviyor,
kardeş kardeşi,
Ben hep şuna inandım veren el,
alan elden, daha üstündür,
Lakin; alan el ihtiyacı olmasada,
alışmış ya almam demiyor,

Öldü hayat,
öldürdüler artık,

İnceden bir selayla, kahrıyla teslim ettim,
Eski,yıkık,dökük bir tarihe gömdüm,
Mezar duvarları olmayan,
Cenazesi bile küsmüşlere bürünmüş,hayatın,
Kardeş,kardeşe düşmüş,küçüğü,
büyüğünü dinlemedi,
yazıyor mezar taşında Hayatın.....

Öldü hayat,
öldürdüler artık,

Öldü hayat,bende öldürdüm onu ,
Can havliyle siktım boynunu,
Sonra seyreyledim,
kendi kurbanlığını,
Yazıklaar olsun!
Kadir,kıymet bilmeyen,
iyilikleri unutan riyakar yüzlere.
Onlar beni hayat katili ettiler.

Öldü hayatım öldü,
Geçmişteki gibi seviyordum hayatı.
Böyle; Küs,haset,riyakar,
çikarcı,nankör hayatı sevmedim,
Üstüne toprak bile atmadım,
Ve gitti artık,eskinin tatlı hayatı.

Öldü hayat, öldürdüm,
Öldürdüm hayatımı, öldürdüm.
Kimbilir belki de öldürdüler.....
Sebep olanlar utansın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037184/oldu-hayatim-oldurduler.html>

ANA,BABA, NERDESİN

ANA,BABA,NERDESİN

Her yıl bir umutla sılama gittim,
Yattığınız mezarlara hüzünle baktım,
Cevap alamadım özümü yaktım,
Gözyaşlarım süzülüyor nerdesin,
ANA nerdesin.

Gurbet elde yalnız, garip biriyim,
Yaralarım sızılıyor deliyim,
Sanki yetim kalmış küçük sabiyim,
Dengelerim bozuluyor nerdesin,
BABA nerdesin.

Ben oldum kirişi taşıyan direk,
Siz olmadan bana dünya ne gerek,
Körpe bıraktığın zavallı yürek,
İçten içe eziliyor nerdesin,
ANA nerdesin.

Bir daha oğlunu yalnız bırakma,
Üzdü isem sizi kusura bakma,
Hele bir bak can verdiğin gardaşa,
Bayramlarda konuşmuyor, nerdesin,
BABA nerdesin.

Bana acımadın koyup giderken,
Şeleği sırtıma vurdun çok erken,
Babası olanlar, baba derlerken,
İliklerim çözülüyor, nerdesin,
BABA nerdesin.

Çok derdi sığdırdım bunca yaşıma,
Çok nankörlük geldi, garip başıma,
Çok geçmeden, oğlunun mezar taşına,
“Garip öldü” yazılıyor nerdesin,
ANAM nerdesin.

9.6.2012 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040505/ana-baba-nerdesin.html>

BE DÜNYA

.....BE DÜNYA ...

Bütün işlerimi sarpa sardırđın,
Bu kalbimi kırk yerinden kırdırđın,
Yaralarım nankörlere sardırđın,
Yaradana havaal ettim be dünya.

İşte geldim gidiyorum be dünya,
Geçen elli senemin, hepsimi rüya.
Hani candım, hep severlerdi güya,
Gözüm doydu sende olana dünya,

Dizlerim tutmuyor, ağrır her yanım,
Sırtıma yöneldi kendi dayacağım,
Son nefeste sana olsun kıyağım,
Bekleme vur, şu son darbeni dünya.

Tek başıma, yetim vede garibim,
Özleyenim olmayacak eminim,
Buyur dünya müebbeten seninim,
Kimi bekliyorsun vursana dünya.

Daima hayata ezdirdin beni,
Mengenede sıkıp süzdürdüñ beni,
Vallahi canımdan bezdirdin beni,
Görmedim günün senin be dünya.

Bel bağlattın beni, yanlış insana,
Kul görğüyü görür, sığın Mevlaya.
Düşermiyim daha, böyle hataya,
Bel bağlamam, yüze gülene dünya.
13.4.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040942/be-dunya.html>

KURBAAN OLAYIM

KURBAAN OLAYIM

Niçin yaratıldım ,nasıl yaşadım.
Nimetiyle doldu benim otağım,
Sevgim bitti, tüm cihanı boşadım;
Bildiren Allaha, kurban olayım,

Bir dilim ekmekle,bir bardak suyu,
Kalplere dolduran güzel, ahlakı,huyu,
İmanı gönüle, zihne duayı,
Dolduran Allaha kurban olayım,

Kötü nefse uydum, ben bazı bazı.
Ben razıyım mevlam, sen de ol razı.
Herkes uykudayken sabah namazı;
Kıldırın Allaha, kurban olayım,

İbadette buldu kulun ferahı,
Dilimden eksiltme sana duayı,
Tövbe edilince bütün günahı,
Sildiren Allaha, kurban olayım,

Mevlam hayır eyle dünya malını,
Bizlere kapatma sevgi kapını,
Beş vakit namazda yere anlımı,
Koyduran Allaha, kurban olayım,

Ya Rabbi bırakma namerte bizi,
Kullarınla bir tut, kıymette bizi,
Lütf'u ihsanıyla, cennete bizi ,
Girdiren Allaha, kurban olayım,

Rahmetinle, muamele et,tüm ceddimi,
Koy, şeytanla aramıza seddini,
Yoldan çıkıp azmış kula haddini,
Bildiren Allaha, kurban olayım,

Sen Rezzaksın,bol eyle rızığımızı,
Sen Şafi'sin dindir tüm sancımızı,
Nebiiinle tamamla, ol kalbimizi,
Sevdiren Allaha, kurban olayım,

Rabbimsin sen gönlümüzü diri tut.
Kalbimizi,Muhammed'in yeri tut.
Gelmek için "Erol" kulun diri tut,
Öldüren Allaha, kurban olayım,
13.8.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041368/kurbaan-olayim.html>

SÖZ TUTNAZMISIN

[SÖZ TUTMAZMISIN

Ne kazandın bunca yıldır bir düşün;
İyilik yaptıkların hep satmadımı,
Onlar mutlu olup, gülüp oynadı,
Sil hepsini derim, söz tutmazmısın.

Yanan hep sen oldun, kimleri yaktın,
Yalnız lokma yemedin, sofranı açtın.
Benim gibi sen de soğuyacaksın,
Namerde küsüp de darılmazmısın.

Sevgiyle tutuştun, canınla yandın.
Dünyada hakiki dostmu var sandın.
Ümidin kırıldı, yine aldandın,
Hep derdi yüklendin, kırılmazmısın.

Elliyeler merdiven dayadık gönül,
Hala coşuyorsun, durulmaz mısın.
Çok yıprattı beni hayat çok yordu,
Hala çırpınırsın, söz tutmazmısın.

Dünya fani, ya ne, sonsuz mu sandın,
O kalles yüzleri, çok geç tanıdın,
Ben sana çok dedim, sen anlamadın,
Nankör taşımaktan sen bıkmazmısın,

Kalp sana yalvardıda, onu yok saydın,
Bak, iş işten geçer, derler günaydın.
Henüz fırsat varken pişman olaydın,
Benim sözlerimden ders almazmısın.

Harcarsın Erol'u metelik gibi.
Vallahi yanarsın bak çıra gibi.
Yolculuk galiba mezara gibi,
Üç metre kefene sarılmazmısın.
25.8.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043161/soz-tutnazmisin.html>

KİMLERİ GÖRDÜM

KİMLERİ GÖRDÜM

Çok insanlar gördüm elli senemde,
Birçoğu korkusuz yiğit gibiydi.
Kimisi bir meşale yaktı gönlümde,
Kimi öz kardeşten beri gibiydi.

Hepsi çeşit çeşit, kısım kısımdı,
Kimisi dost idi, kimi hasımdı,
Kiminde ruh yoktu yalnız cisimdi,
Sanki bir yürüyen ölü gibiydi.

Dünya yansa kimi etmezdi keder,
İki tek atarsa bu ona yeter,
Yarını düşünmez,gün bulur,gün yer,
Böylesi insanlar sürü gibiydi.

Kiminin hamuru balla yoğrulmuş,
Kimi kırk kez düşüp,günahla dolmuş,
Nerde boş sohbet var,çenesin yormuş,
İçleri boş susuz, kuyu gibiydi.

Kiminin dertlerden ağarmış saçı,
Kiminin sırtında değirmen taşı,
Kimisinin bitmiş hayat savaşı,
Ruhu ölmüş beden diri gibiydi.

Tartışmaya girsen hep haklı çıkar,
Selam verse dahi canını sikar,
İlerleyen babası, olsada yıkar,
Fitne,fesat,gambaz piri gibiydi.

Kimi merhem olmaz görse yarayı,
Kimi hiç kimseye açmaz sarayı,
Kimi çıkar için satar babayı,
Ekmeğini bana böldü,demez itin biriydi,

Kimi zevke gelir şarkıdan, sazdan,
Kimisi hoşlanır kargadan,kazdan,
Kimseyi beğenmez fiyaka,pozdan,
Ben bilirim o,bir itin biriydi.

Çıkar için kula kulluk yapan var,
Parayı görünce yoldan sapan var,
Üç kuruşa hakikatten çıkan var,
Kazancı sanki alnının teri gibiydi.

Sözleri Erol'un bilene azık,
Kimi yontulmamış sanki bir kazık,
Ah,yanarım bilinmyen emeğe yazık,
Son geçen dört semem zindan gibiydi.
2.9.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1044521/kimleri-gordum.html>

GÖZÜM AÇILDI BİRDEN

GÖZÜM AÇILDI BİRDEN....

Zaman çabuk değişti, can dediğim el oldu,
Maziye daldım bu gün, kalbim hüzünle doldu,
Namertler çoğaldıkça dostluklar bir bir soldu,
Ben cana köprü oldum,geldi geçti üstümden....

Ekmeğimi böldüğüm, şimdi bana el oldu.
Etrafımda dönerek, geldi beleşe kondu.
Kibirli bir edayla malıma ortak oldu.
Ben cana pınar oldum, namertçe içti benden...

Evvel zaman içinde öyle mazlumdu bana,
Acıyıp yardım ettim, inan severek ona,
Gördüm ki sahip çıkar, hakkı olmayan mala,
Ben cana bağı verdim, üzüm esirger benden.

Hak yolundan sapmadım gerçeklere sarıldım,
Kimin hakkı ne ise onu dosdoğru böldüm.
Can gibi yaklaşmanın saflığına aldandım,
Ben canına can kattım malım esirger benden.

Doğru bildiğim şeyler yanlışa döndü birden,
Bindiği dalı kesti, kuş uçurdu elinden,
Hiç,emek vermediki, piyango vurdu birden,
Aptalmış,ahmakmışım gözüm açıldı birden.

Benim yaptıklarımı, babaları yapmazdı,
Çok nimet bölüşürdük insan gibi kalsaydı.
Hakkı olan şeyleri şükrederek alsaydı.
Hakkımı helaal etmem, nankör oldular birden.

Hiç üzölme Erol'um, Rabbin her şeyi görür.
Felek şamarı atar,inan yerlerde sürür,
Sen adaletli ol, it ürür kervan yürür,
Mevla bol nimetini, doğru ol,kesmez senden.
8.7.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046201/gozum-acildi-birden.html>

SİZLE İŞİM YOK BENİM

SİZLE İŞİM YOK BENİM

Kime kucak açıp kanat gerdiysem,
Hep karşıma çıktı nankörlük benim,
Bak ben söyleyeyim peşin istersen;
Bundan sonra sizle işim yok benim.

Gönlüm,bazen bir köşk,bazen yalıydı,
Binbir çiçek açan sevgi dalıydı,
Verilen emeğin hakkı bumuydu,
Bundan böyle goncam size yok benim.

Bilmezsiniz çöle düşmek nasıldır.
Vefasızla yola düşmek nasıldır,
Mecnun olup dile düşmek nasıldır,
Sizin yanınızda yerim yok benim.

Geçirdim ömrümü düşüncesizce.
Düştüğüm yollara yazık sizinle,
Laaikmiydim, bunca ettiklerime,
Kadir Mevlam muradımı ver benim.

Ya akıllı,ya da ben tam deliydim,
Akrabalar için ölen biriydim.
Her zaman onlara,süt ineğiydim,
Çok sağdılar,artık sütüm yok benim.

Aklımdan gitmiyor haset kelimeler,
Hani nerde varken, sütüm sağanlar ?
Hani nerde gelip çöpe konanlar,
Size beleş günahım'da yok benim.

Erol'un bilene hakkı helaldir.
Nankör olanlara hakkım haramdır,
Tek derdim var, vefasızlık yaramdır,
İnsan ol gel ciğerimi ye benim.
9.9.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046612/sizle-isim-yok-benim.html>

GENÇLİĞİM ve BEN

GENÇLİĞİM ve BEN

Hayatın inişli çıkışlı yollarında adım,adım gidiyoruz,
Gençliğim ve ben, elele, dertleşiyoruz,
bir gün batışı,

Güzel duyguları ve dert yükünü bırakarak,
Yüreğimin en ucra köşesinden,kopup!
Duygu tozlarımla
O gülleri dalında bırakıp,
Hayatın toz pembe karanlığına,
Bu gurbeti umutla yaşamaya koyulduk,
gençliğimle.

Ayrılık hırkasını giydirdi, Ana,Baba,
kardeşleri alan o gurbet.
Eritiyordu yavaş, yavaş, gençliğimi,
Kısır bir bahara dönüştü sanki,hayat.
Ben ağlıyordum kendi benliğime,

Hasretlik çok zor, yalnızkıl kemiriyordu benliğimi,
Yaz bana uzaktıda, gelecekmiydi yeniden bir güz, acaba!
Son bir kez indim mazimin analı, babalı günlerine.
Yuvadan uçan bir kuş gibi, uçmuştu elimden gençliğim..

Bana bir gülün yalnızlığını anlat,
Yada bu gurbetin kalleşliğini,
Gurbete verdim bak,herşeyimi,
Olgunluğumu ise kara toprağa,
Yaşamak ise, yaradanın emri,
Ölmek ise, kurtuluş olur,ama elimden gelse.

Maziyi düşünmenin ardından,derin bir oh çeker,
Paslanmaya yüz tutan,gençliğim,
Umudum,yeni bir hayat,birde yaşamak
Oysa hasret güzelmiş,
özlem ve dertler çekilebilseydi..

Can fazla olursa, hasretlik az olur dedik geçliğimle,
Canı, cananı çoğalttık, ama olmadı,
can çoğaldıkça canımız daha çok yandı,
daha çok dert oldu gurbette
Boynumuz,dik durmuyordu,artık başımızda,
Bir haller olmuştu bize
Haklı olan haksız, hakkı olmayan,
hak istiyordu, vefa saygı bırakmadın bizde gurbet,
Kime ne yaptıysa yaranamadı gençliğim ve ben,
Hepsi süt veren inek gibi gördüler gençliğimi ve beni.

Özlemim,sen sevdam sen,yalnızlığım sen,
olgunluğum sen oldun gurbet.
Vuslat gölgesi vurmuştu yüzümüze,
Beni duyarmısın, gençliğim?

Gurbetelde kimse böyle hor ve hakir bakmazdı birbirine,
Kimin ne zoru ne darı varsa hemen çözüldü,
Yapılan iyilikler unutulmazdı,
sobada ekmek yapardı anam,
Dokuz horantayı düşümbüğü yetmezdi,
bacı,kardeş ne yerler derlerdi, anam babam.

Şimdi onların düşündükleri bacı, kardeş,

düşünmedi onların hatıralarını,
onların hak ve hudutlarını,
Hep önce kendi çıkarları geldi, gerisi teferruat.
Ne oldu?
Gözlerin doldu değilmi gençliğim?

Şimdi anlıyorsunuz beni gençliğim,
Selamsızlar, çıkarıcılar doldu etrafımıza,
Vefasızlar şehri gibi oldu sıla ve gurbet.

Geçmişim çürümeye yüz tuttu,
Batan her güneşin ardından,
Doğacak ay ve yıldızlara tanışacağım,
Yarım kalan gençliğim,
Sen ordamısın?

Güneşin doğuşunu ise,elimde yarım sigaram,
yaşlı gözlerle, göreceğim,
Sana ne yapmıştım gurbet,
beni güzel gençliğimden ayırdın,
iyiliklerimi hep boşa düşürdün,
Mazimi yaptıklarımı,yapılanları nasıl unutabilirim,
Şimdi oturmuş ağlıyorum,
emeklerime nankörlere,
Ama birde diyorumki belki,
YARAB bizi böyle imtihan ediyor,
Sen burdamısın
güzel gençliğim..?

Dönemeyeceğim artık sana,
Ak düşmüş bak şu saçlara,
Zemheri kışın yanlızlığı çöksede içime,
Yosun tutmuş, vefasızlığın acısı,
dağlasada kalbimi,
Bedenim buz tutsada
yüreğimin üstüne,
tutup,erim erim eriteceğim,
Çok bekledim küllenesin diye,
Ama yapamadım
Güzel gençliğim.

Artık çok geç oldu,göz kafeslerim kapanıyor,
sende bırak beni, kim bırakmadığı,
kim nankör olmadığı...
10.9.2012 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046955/gencligim-ve-ben.html>

YAZ REÇETESİ..

YAZ REÇETESİ..

Sade gönül değil, vücut'ta yorgun,
Herkesi kırgınım, herkese dargın,
O yüzden hüzünlü,o yüzden durgun,
Nasıl kurtarmalı bu dertten başı.

Vücut direncini yitirdi benim;
Bu vefa derdime var mı ilacın.
Böylede yaşamam imkansız,çok zor;
Şimdi seksen oldu gönlümün yaşı.

Kim olsa bıkartı benim yerimde,
Çileden çıkardı benim yerimde,
Urganı takardı, benim yerimde,
Pay ettim olmadı ekmeği aşı.

Canlarım derdime bin dert ekliyor.
Dinle,tabip bu kalp artık tekliyor.
Yaşıyor ya, ölümünü bekliyor,
Böyle taşınırmı bu kahır ataşı.

Bu dünyada çile devam gidiyor,
Vakit tamam,ömür gitti gidiyor.
Vefasızlar canı yaktı yakıyor,
İşte bundan bu gönlümün telaşı.

İşte böyle tabip, gözüne kurban,
Haydi be nazlanma,nazına kurban,
Yaz şu reçeteyi, yazına kurban;
Dertten kurtar artık çileli başı.

Tutduğum dallar elimde kaldı,
Kime can dedimse, ömrümden çaldı,
Bunca yüke yürek nasıl dayandı,
Dertten durulmadı Erol'un başı.
22.2.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1049496/yaz-receteyi.html>

ABI'de KİM DEMEK,

ABI'de KİM DEMEK+

Abi'yi saymazlar bu nasıl iştir,
Babalık yapan bunu,hak etmemiştir,
Tüm yapabildiği bir bekleyiştir,
Abi'lik gözlere görünmemekmiş.

Arayıp sizlere “para” demedim.
Ciğerim çürümüş yara demdim,
Arasanız ara sıra demedim,
Bize ne yaptınız demekte varmış.

Hata yaptı isen,özür çok zor mu,
Bacı'da Abiyi,korlarda kor mu,
Yoksa bu abiniz kötü mü,hor mu,
Abi'lik kimseye güvenmemekmiş.

Anne baba yokki abide kimdir,
Demek ki ebeveyn biçim biçimdir,
Dünyada aslanan önce geçimdir,
Abilik verilen bomboş emekmiş.

Bütün beklentilere koşarmış abi,
Hakkım yedin diyor, vallah çoktur vebali,
Boşaymış yıllarca verilen tabii,
Abi demek beleş, hamal demekmiş.

Babalıktan başka ne yaptı Abi,
Sizlere ağladı hep yandı Abi,
Baba katın,yatın satmadı Abi,
Abilik; boş yere emek verenmiş.

Erol'un sitemi ancak kendine,
Her acı birikir onun bendine,
Yaptı yaranamadı hiç bir ferdine,
Verilen emekler boşa demekmiş.
8.5.2018 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052189/abi-de-kim-demek.html>

GÜL YÜZLÜM

GÜL YÜZLÜM

Gözümü kapatıp uykuya daldım,
Rüyamda bu gece hep senle oldum,
Silkinip uyandım yanımda yoktun,
Kızıp yorganımı kafama çektim.

Gül yüzlüm yanımda sen yoksun niye;
Bundan sonra ayrı kalmakta niye,
Uykular haramdır deme ki niye;
Gecelerin gözlerine mil çektim.

Hep üzgünüm, sanma güldüm sen yokken,
Sensizliği ölüm bildim sen yokken,
Sabah soldum, gece kördüm sen yokken,
Sensizliği sanki koca yıl çektim.

Yarın dönsen n'olur adı batası,
Cananın, canına olmaz hatası,
Ruhum hayaline tören kıtası,
Yokluğunda senin hasretin çektim.

Garip gibi kaldım senin yüzünden,
Anahtarım girmez kilit gözünden,
Ne olurdu çıkıp gelseydin birden,
Hep sevdiğimim hasretin çektim.

Erol'un halini soruverseydin,
İnat zincirini kırıverseydin,
Dönüpte kavlinde duruverseydin,
Bak sonunda beklemekten vazgeçtim.
18.10.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053648/gul-yuzlum.html>

BABAYA ŐIKAYET

BABA'YA SIKAYET MEKTUBU.

Beni yalnız bu alemde bıraktın.
Senin hasretini çok çektim baba.
Amca baba yarısı diyorlardı ya.
Amcalar baba gibi olmuyor baba.

Dedem,Ebem hani sen ne götördün,
Bunların gözleri doymuyor babam,
Üç metre bez nasip olurmu bilmem,
Dünyanın boş olduğunu görmezler baba.

Bunların gözünde bir görünür var,
Geliver şunları, bir hallet baba ,
Dünya kime kaldı, bunlar ders almaz,
Allah, islaah etsin ne deyim baba.

Emmi,Dayı dedim, ömrüm bitirdim,
Çalışıp,didindim,hepsinide yetirdim ,
Kim of çekti , gövdemide gotürdüm,
Kimse yapılanı bilmiyor babam.

Sen lokmani,onlar ile bölüştün,
Onlar beni senin gibi düşünmez baba,
Yetim hakkı yeme diyor,Cenabi Mevlam
Hakkım vermedim diye amcam küsüyor baba.

Emmi,Dayı,Akrabam dır,can dedim,
Neden akrabalar böyleler baba,
Hepsi, riya yalan çıkarıcı olmuş,
İstekleri olmazsa, kötüyüm baba.

Gurbet ellerinde aç ve sefil üzüldün,
Yemedin yedirdin, kardeş düşündün,
Gardas açken,ben tok yatamam derdin,
Gardaşların seni unuttu baba.

Senin sancağını taşıyam dedim
Emmi,Dayı,Hala,Teyze can verdim
Takatım kalmadı artık tükendim,
Benide yanına iste can baba.

Gardaşların gel gör düşman oldular,
Ümit bağladığın, güller soldular,
Senin o bildiğin kardeşler yoklar,
Abi,Kardeş,bir biriyle konuşmaz baba.

Emsal,Emnur sizden bana emanet,
Emanete ihanet etmedim baba,
Ana'mi görürsen onada söyle,
ALLAH şahidimdir, inan sen baba.

Emin desem,Musa bana kızıyor
Ali desem Mertçu, bana küsüyor,
Dünya fani ömür gelip geçiyor,
Amcalarım neden böyleler baba.

Dünya nimetinde, gözüm kalmadı,
Her şeylerine koştum, yine olmadı,
Boş doldurdum,benim dolum kalmadı,
Kardeşlerim kadir, kıymet, bilmiyor baba.

Sen ile Anam'ın Ruhü şaad olsun,

Size kara leke sürmedim baba,
Mevlamın dediği öğütü tuttum,
Akrabaya iyi davrandım baba.

Gelsen görşen utanırsın onlardan,
Belki yaptığına pişman olurdun,
Emmiler dünya malın paylaşamıyor,
Kardeşlerin bir biriyle küstüler baba.

Canım babam,sana bunlar sitem değildi
Çok üzdüler beni, hakkım degildi
Ah bilseler ölüm gerçek,şu Dünya fani,
Mevlam onlar islah etsin,ne deyim baba.

Mevlam mekanınız Cennet eylesin
Üzdü isem hakkınız helaal eyleyin
Zaman dolunca, İnşallah gelirim baba,
Kardeşe baciya iyi bak baba,
Anamin ellerinden öperim baba.

Babam canın sıktım Gurbanın olam
Miadım bitiyor,doluyor zaman,
Azrail gelipte sorduğu zaman,
ANAM a,BABA ma götürün derim,
Babamın yanına yatırın derim.
Erol Köktaş 12.7.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054283/babaya-sikayet.html>

OLMUYOR'ki BİRTANEM

OLMUYOR'ki BİR TANEM

Her gece davetsiz gelip düşümde;
Kal diyorum, olmuyorki bir tanem.
Aynı yastıklarda derin uykuya ,
Sar diyorum,olmuyorki bir tanem.

Bir tat alamıyom sensiz aşımda,
Çileler bitmedi garip başımda,
Her an her saniye yanı başımda,
Ol diyorum olmadın'ki bir tanem.

Hasretin öğretti bana tatını,
Tarumar eyledi gönül katımı,
Bir sürpriz yaparak gelip kapımı,
Çal diyorum olmuyor'ki bir tanem.

İnanmazsan bana,git sor soruştun,
Edebiyat com'u bir bak karıştır,
Kalpten ne dökülür bakda eleştir,
Yazmam diyom olmuyor'ki bir tanem.

Sence böyle midir aşkın tanımı,
Gözlerimden dökmek midir kanımı,
Bırakmadan Azrail'e canımı,
Al diyorum, olmuyor'ki bir tanem.

Erol'un içinde sevgin dağ gibi,
Yüreğimde ateş,yanar kor gibi,
Ben ölüyüm,görünsem de sağ gibi,
Bekliyorum ölümü gelmiyor'ki bir tanem.
20.10.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056096/olmuyor-ki-birtanem.html>

Ne Gurbetli Olduk,Nede Sılalı.

Ne Gurbetli Olduk,Nede Sılalı.

Bir yıl biriktirip bir ayda yedik,
Zannettik bu musluk hep akar dedik.
Umum vekaleti gardaşa verdik,
Ne gurbete sığdık nede sılaya,

Gurbette yabancı, Sılada Almancı,
Fırsatını bulan attı kazığı,
Azalmıyor artar, kalplerde sancı,
Ne gurbete sığdık, nede sılaya,

Mevlam nasip etmiş geldim gurbete,
Ne yazıkki,kırk senemi verdim gurbete,
En sonunda tabut gider herhalde.
Ne gurbete sığdık, nede sılaya,

Anayı,Babayı,canları aldı,
Belki çok şey verdi çok canlar yaktı,
Çıkarı bitienler uzaktan baktı,
Ne gurbete sığdık, nede sılaya,

Yarab rızık yokmu idi sılamda,
Çok isterdim çöpçü olsam orada,
Nasil gidem,kökler saldık buyada,
Ne gurbete sığdık nede sılaya,

Herkez çıkarınca yüzlere güldü,
İçimde insanlık ateşi söndü,
Zaman dolduğunda, 'Erol'u duyarsın öldü,
Ne gurbete sığdık nede sılaya,
1.11.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056535/ne-gurbetli-olduk-nede-silali.html>

UZAK DUR!!!

UZAK DUR!!!

Dostlukta menfaat bekleme sakın,
Kalleşten uzak dur, iyiyeye yakın,
Herkes dost sırrına ermeli lakin,
Eremeyen nankörler den uzak dur.

Bazen çaresizce şaştığın anda,
Engeli güçlölkle aştığın anda,
Olur ya aniden düştüğün anda,
El vermeyen nankörler den uzak dur.

Suçlu olursa hiç kızarmaz yüzü,
Huzur çemberinde istemez sizi,
Bir dal sigaranın verdiği hazi,
Vermeyen nankörler den uzak dur.

Hemen dur deyiver kötü gidişe,
Dostluk sağlam ise dokunur dişe,
Lazım olduğunda yetişip işe,
Yaramayan nankörler den uzak dur.

Sırrının birazcık ucundan koklat,
Yahut da azıcık suçunu aklad,
Sonra da birini gönderip yoklat,
Sır tutmayan nankörlerden uzak dur.

Çok haindir ikiyüzlü olanı,
Üstüne yakışmaz atsan palanı,
Emek vermeyipte senin paranı,
Sayan nankörlerden uzak dur.

Erol'un bu dünya yoktur gözünde,
Yardım etmek vardı önce özünde,
Hep yardım ettiysen kötü gününde,
Bilmeyen nankörler den uzak dur.
20.9.2016 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057232/uzak-dur.html>

NE DEYİM

NE DEYİM.

Felek prangalar taktı her demde,
Dünyanın çilesi, gamı hep bende,
Gözyaşımı sildim kendi elimle,
Günüm ışık olmadıki ne deyim.

İçimden kopanlar bağırimi deldi,
Nankörlük mengene ruhum bir teldi,
Geceler bir ölüm, bak yine geldi,
Hiç huzurla yatmadım ki ne deyim.

İnsanlık varmıki, iyi ne demek,
Bu yolda uğraşıp,çok verdim emek,
Hayatın yolunda çile çekerek,
Bir gün gülmedim kime ne deyim.

Hayatımı ben çevirdim mezara,
Bilerek uğradım kötü nazara,
İnsanlık kaç para, dostluk kaç para,
Yaptıklarım bilmeyene ne deyim.

Geçirdiğim hayat kötü zamandı,
Bal da yedi isem,tadı yavandı,
Bu zavallı gönlüm kimlere kandı,
Bala zehir kattım kime ne deyim.

Hep koştum bilmedim huzur ne idi,
Kalpteki sevginin özü ne idi,
Kulak ver Rabbinin sözü ne idi,
Ömür geçti duydum kime ne deyim,

Erol'um değmezdi onca çabaya,
Nankörler borçludur elbette sana,
Bilmem bir telaşe düşer'mi obaya,
Erken göçüp gidemedim ne deyim.
9.11.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058124/ne-deyim.html>

GÖNÜL GEL GİDELİM

GÖNÜL GEL GİDELİM+

Gurbet ellerinden bize fayda yok.
Gönül gel gidelim bizim ellere.
Gurbet bu bağrıma sapladı bir ok.
Gönül gel gidelim bizim ellere.

Yine bir kar yağar kapanır yollar.
Eser sam yelleri soldurur güller.
Seni de almadan şu zalim eller.
Gönül gel gidelim bizim ellere.

Hani Anan, Baban, kardeşler nerde.
Dostlar göze çekti, bir kara perde.
Tutulmadan daha, marazlı derde.
Gönül gel gidelim bizim ellere.

Garip Erol halden hale düşmeden.
Muhabbet bağına yeller esmeden.
Dostlar ile selamını kesmeden.
Gönül gel gidelim bizim ellere.
10.11.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058617/gonul-gel-gidelim.html>

SEN GÖR HALİMİ

SEN GÖR HALİMİ

Ümüt bağlayamam gelen günlere,
Aklım ermez artık, olan işlere,
Bahar bitti, ömür erdi kışlara,
Ben sustum Yarabbim sen gör halimi...

Menfaat üstünde dönüyor herkes,
Beleşin başına konuyor herkes,
Bir tek beni aptal sanıyor herkes,
Sana havaal ettim, Rabbim,sen gör halimi.

Gül idi bağlarım şimdi ot bastı,
Canım dediklerimin var,bu cana kasti,
Yürek kanbağından umudu kesti,
Ben sustum Yarabim, sen gör halimi...

Kimi kaldırdıysam düştüğü yerden,
Eser bırakmadı gözümde ferden,
Pek çok var, sayamam adın ezberden,
Ben sustum Yarabim, sen gör halimi...

Dilim kırar diye her zaman sustu,
Verdiğim emeğin sonu bumuydu,
Güvendiklerim hep kalbimden vuruldu,
Ben sustum Yarabbim, sen gör halimi...

Ekmek verdiklerim bağrımı deldi,
Gidip sorsan ona ne yaptı derki,
Hepsi benden bekler,çok şeyi belli,
Ben sustum Yarabbim, sen gör halimi..

Kul Erol'um etme boş yere isyan,
Dünyaya bir kere geliyor insan,
Senin düşünceni bilir yüce yaradan,
Ben sustum Yarabbim, sen gör halimi...

20.11.2016

Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060981/sen-gor-halimi.html>

HAYATA SİTEM

HAYATA SİTEM

Hayata kırgınım, kardeşe hasım,
Bir ömür sürer mi bu lanet yasım,
Yolunda öldüğüm Kardeşim,Bacım,
Dar günümde hatırımı sormadı.

Hiç Babamın hatırası yokmuydu,
Köyde bir ev evladına çokmuydu,
Bir odalık benim hakkım yokmuydu,
Emmilerim çekişmekten bıkmadı.

Ya işleri dertti ya da geçimi,
Yapılan bilinmedi, yakar içimi,
Yaşayan ölüden farkım nedirki,
Bu gariban rahat nefes almadı.

Hayatın ettiği zorluk yüzünden,
Sevgi kelimesi gitti özümden,
İnsanların yanar döner yüzünden,
İnan derdim arttı, hiç azalmadı.

Darıldım olmadı, küstüm olmadı,
Selamı sabahı kestim olmadı,
İyilikten başka kastım olmadı,
Yaptığımı hiç birisi bilmedi,

Menfaat üstünde dönüyor herkes,
Beleşin başına konuyor herkes,
Bir tek beni aptal sanıyor herkes,
Ne derdin var diye kimse sormadı.

Yapayalnız yaşamaktır muradım,
Bir yaradan benim duyar feryadım,
Hani nerde can verdiğim dostlarım,
Sahtelermiş candan dostum kalmadı.

Umutlarım pes eyledi sonunda,
Çok bekledim Azraili yanımda,
Aldı felek,Altı canı birden aldıda,
Erol'umu daha neden almadı.
5.5.2015 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1061369/hayata-sitem.html>

ANLAYAMADIM

ANLYAMADIM

Mazime bakmaya yollara çıktım,
Kendimden bir ize rastlayamadım.
Davut gibi marazlarla boğuştum,
Kim iyi kim kötü anlayamadım.

Satırlara döktüm efkarım derdim,
Merhamet duygumla çok acı çektim,
Her şeyi ve etrafımı kırsammı derim,
Kalbim dayanırmı anlayamadım.

Bunca sene boşa geçmiş hayatım,
Ben kendime değil ele yaşadım,
Ne yazık ki bunu yeni anladım,
Bunu nasıl yaptım anlayamadım.

Hak etmeyene, boşa değer vermişim,
Can vererek canım diye,boşa sarmışım,
Göründüğü olmadığın çok geç görmüşüm,
Bunu nasıl göremedim anlayamadım.

Erol'um ömrünün sonu geliyor,
Öyle,yada şöyle, zaman doluyor,
Geçmiş düşünsem kabus oluyor,
Rüyamı,hayalmiydi, anlayamadım.
22.11.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062733/anlayamadim.html>

"YA SABIR"

"YA SABIR"

Dolunca miadın kalma göz açık,
Haberı verene kızsın ne fayda,
Kabustan her yanın olsa da uçuk,
İsyana bürünüp azsın ne fayda.

Madem yolculuk var gelen gidecek,
Mevla'mın verdiği ömür bitecek,
Sen ağır alsın da sonun gelecek,
Kendinden geçerek sızsın ne fayda,

Düşmedin dünyada dostun hasına,
Uzanır bedenın musalla taşına,
Can verdiği dostlar gelse başına,
Vasiyet bağlamaz, yazsın ne fayda.

İmanı her daim nefsine üfür,
Tefekkür vaciptir, nankörlük küfür,
En büyük nimetten gel olma fakir,
Hayalden hayale gezsın ne fayda

Hayal vuku bulsa dünyalar almaz,
Kapını kaparsın,Hak seni bulmaz,
Tövbenin kapısı hep açık kalmaz,
Son anda fikrini bozsın ne fayda

Yanına tek miras; iyilik kalır,
Şeytanın işi ne,hep aklın alır.
Marifeti insan kendinde sanır,
Ya sabır Erol'um olursun karda.
1.12.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062947/ya-sabir.html>

SES VERMEZ

SES VERMEZ

Akordu bozuldu gönül sazımın,
Çalmak isterim de teller ses vermez.
Günahı yok bunda alın yazımın,
Lal olmuş konuşan, diller ses vermez...

Hak yeniden serse, ömrü önüme,
İyilik yapardım sizlere gene.
Nalet olsun benim şu merhametime,
Haksızlığı yapan, kullar ses vermez...

Bir tek beni aptal sanıyor herkes,
Menfaat üstünde dönüyor herkes,
Beleşin başına konuyor herkes,
Yazıkdır demezler canlar ses vermez,

Stresini herkez benden alıyor,
Marazını herkez bana veriyor,
Her şeyi Erol'dan hepsi bekliyor,
Bir gün patlarımda, sabrım ses vermez.
28.11.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064070/ses-vermez.html>

BENZERSİN

BENZERSİN

Dert dolunca, yazın döner kışına,
Yaşlanırsın karlar yağar başına,
Ayak uydurmazsa, için dışına,
Kanadı kırılmış,kuşa benzersin.

Sakın hiçbir şeyi, takma kafana,
Sararır gül benzin, küle dönersin.
Duvarı nem, insanı gam çürütür,
Zamansız kuruyan dala benzersin,

Kaybolur yanına konup göçenler,
Hiç uğramaz olur çayın içenler,
Geri dönmez kanatlanıp uçanlar,
Birden terk edilmiş göle benzersin.

Uyandırır,uykudan içinde sızı,
Bel fitiği,stres, diklenir bazı,
Bir bir azar kalbin ritmik, şavaşı,
Çaresi olmayan derde benzersin.

Yalnız yaratıldın, yalnız kalırsın,
Öksürerek kesik nefes alırsın,
Kardeşine yaranamaz olursun,
İyilik yapmamış ele benzersin.

Hiç arayıp sormaz, sende kimsinki,
İşleri bitti, artık seni, n'etsinki,
İçten içe artar, dert eksilmezki,
Azrail'le arkadaşa benzersin.

Erol'um yaşadın uzak Sılan'dan,
Gün görmedim ne Ana'dan,Baba'dan,
Emrine şükürler,olsun yaradan,
Gün gelirden,bir rüyaya benzersin.

1.12.16 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064850/benzersin.html>

PİŞMANIM

PİŞMANIM

Bir tek selam bile değmeyenlere,
Fazla değer verdiğime pişmanım.
Neler yaptığımı bilmeyenlere,
Bu göğsümü yardığıma pişmanım.

Gözlerimden "neden" yaşı yağdırıp,
Ümitleri bıkkınlığa, boğdurup,
"Keşke"lere geğmişimi doldurup,
Ağlayarak yaktığıma pişmanım.

Her gün kırk parçaya kırdılar beni,
Kırk yerden bağlayıp sardılar beni,
Hep ite,köpeğe,garip gönlümü,
Minder gibi serdiğime pişmanım.

Kurmayı düşledim sağlam bir ekip,
Her türlü çileyi sineye çekip,
Benmişim dünyada kendime rakip,
İt'e Gardaş dediğime pişmanım.

Üzülen ben oldum lüzumsuz yere,
Yaptığım bilmezler göz göre göre,
Huzur umuduyla günde kırk kere,
Özürlerin umduğuma pişmanım.

Asla kadir kıymet bilmeyenleri,
Lazımken yanıma gelmeyenleri,
Gönülden dertlerle dolduranları,
Dostum diye bildiğime pişmanım.

Kimleri can bilip bağrıma sardım,
Kendi enkazımın altında kaldım,
Kabuslarla dolu rüyaya daldım,
Uykuları yorduğuma pişmanım.

Erol şükre devam gören Rabbin var ,
Başa ne gelecek, başka neler var?
Kurduğun hayaller kendini boğar,
Eller için yaşamışım pişmanım.
1-1-17 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071020/pismanim.html>

VARMI

VARMI

Kimisi her Şeye gönül kapatmıŐ,
Kimi gördü isem, dertlere batmıŐ,
Suratını asıp, kaŐını çatmıŐ,
Bu yalan dünyada bahtiyar varmı.

Kulluğun peŐinde büyük sevdanın,
Gl için yanmasın canı insanın,
Vebali ağırdır bilse günahın,
Vebali,günahı,tanıyan varmı.

Beklentim kalmadı aŐka, vefada.
Bazısı kibirli, burnu havada,
Tek mahkum ben miyim yalan dünyada
Her dem prangayla duranlar varmı.

Gece gündüz her an hazzın peŐinde,
İŐret meclisinde sazın peŐinde,
Gönül kocamıyor, kızın peŐinde,
Ahiret gününü bilenler varmı.

Sanmayın dünyada zevk var, sefa var,
ekersen huzurdan, fazla cefa var,
Kim der insanlıkta Ahde vefa var;
Ben görmedim sizde görenler varmı.

İnanki hayatta kalmadı tadım,
Belki de bu sondur attığım adım,
Belki birileri hatırlar adım,
Erol kimdir diye soranlar varmı.
6-1-17 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071998/varmi.html>

BECEREMEDİM

BECEREMEDİM

Dünya bir han imiş, ben de bir yolcu,
Kalmayı bir türlü beceremedim.
Huzuru bulup da ondan tüm öcü,
Almayı bir türlü beceremedim.

Sanki taş kesildi hısım, akraba,
Başıma üşüştü çakal, akbaba,
Az geldi galiba verdiğim çaba,
Hiç memnun etmeyi beceremedim.

Sokağa çıkınca huzurla gezip,
Canımı sıkkanı elimle ezip,
Lüzumsuz olanın üstünü çizip,
Silmeyi bir türlü beceremedim.

Yapmadığım iş kalmadı inanın,
Çekmediğim dert kalmadı inanın,
Bazan cepte cent kalmadı inanın,
Çalmayı bir türlü beceremedim.

Hani nerde bol günümdeki hısım,
Arayıp sormazlar yapayalnızım,
Bu yüzden artınca içimde sızım,
Küsmeyi bir türlü beceremedim.

Canım verdiklerim miras derdinde,
Halimi sormazlar nasıl, ne diye,
Parasızda kaldım gurbet elinde.
Yağcılığı bir türlü beceremedim.

Karıştırdım parça ile bütünü,
Ben kendi kendimin verdim notunu,
Hayatımda biten purçak otunu,
Yolmayı bir türlü beceremedim.

Bir farkım kalmadı çakıl taşından,
Dert, keder içimde bakın yakından,
Çok uğraştım, hiç birinin hakkından,
Gelmeyi bir türlü beceremedim.

Anasız Babasız bunca yaş geçti,
Gönül yaşamaktan çoktan vaz geçti,
Gelmez derdim elli bile tez geçti,
Ölmeyi bir türlü beceremedim.

Varamadı şu dünyanın tadına,
Çok üzüldüm Erol'unun adına,
Ne zaman mutluluk düşse yadına,
Almayı bir türlü beceremedim.

12.01.2017 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077181/beceremedim.html>

KUZUM,KIZIM,DİDEM

KUZUM,KIZIM,DİDEM

Kızım,yaşamak ,zordur Kuzum,
Her zorluğa , göğüs germek gerekecek,
Bazen , herşeyi bırakıp gitmek isteyeceksin,
İşte en çok o zaman ,sıkıp yumruğunu,
durmayı bileceksin,

Belkide; gelmeyecek bildiğin güzel yarınları,
niyaz ederek Mevlana sorgusuz bir inanç içinde,
bekleyeceksin ve göreceksin, gelecek o güzel günler,
Her geceden sonra aydınlık olur ya,
Her zorluktan sonrada kolaylık gelirmiş.

En çok , acı çekerken gülümseyeceksin,
Dağlar gibi sorunları sen yenecek pes etmeyeceksin,
En derin denizlerde , sen yuzeceksin,
bir köle gibi mutsuz oldugun zamanlarda bile,
gözlerini kapatıp, ellerini açıp, dua edeceksin....Allaha.

Niyemi yazıyorum bunları?

Çünkü , günü gelince sende yazacaksın,
yaşadıkça Allahım verdiği süre bitene kadar
mücadele edeceksin.
Allah bahtını açık,
hayatını hayırlara vesile etsin.

Hayat ;
nankörleri, hayırsızları, yüzüne gülüp arkandan konuşanları,
kıskanıp çekemeyenleri,seviyor görünüşte,
rezil olmanı isteyenlerikarşına çıkaracak.
Yoluna can verdiğin ekmeğini böldüğün kişiler gün gelir,
bütün iyilikleri belki hiçe sayarak unutulacak.
Yoluna gül serenlerinde olacak.
Bunları yaşayarak bileceksin,
Çünkü insanlarda nefis vardır.
Gerektiği zaman nefisine zincir vurmasını bilmelisin,
Hiç kimseyi gördüğün gibi sanma.
İyice tanımadan, Allahtan başkasına güvenme.

Güvenip canını çekinmeden verdiklerinden,
bomboş acılar kalacaklar sana geriye,
O yüzleri her görüşünde,kalbinin içi sızlayacak,
Kimseye hak etmediğinden fazla değer verme,
hakkın olandanda daha fazla alma.
Yoksa, yüzüne o denli yakışan gülücüğünü kaybedersin.
Hayat , önce gülüşünü alır senden,

Dünün çoçuğu ,
Bugünün gelini yarının annesi olacaksın.
Kızım,
Sen daha hayatla tanışmadın,hayat sana yeni başlıyor,
kendi yuvanda.
Kadere İnan lakin HAYATA yön vermek senin elinde.
Metanetini ve sabrını kaybetme.
Ama;Baban ;
Deden ve Baba'annen öldüğünde tanıdıktı hayatı....
Benim yaşadıklarımı Allah kimseye yaşatmasın.

Umarım ,
Senin güzel yarınların,

Benimkilerden , önce gelirler...
Allahım hayrına olacak her şeyi nasip etsin,
Benim kuzum büyümüşte gelin gidiyormuş,
yolun açık olsun, yuvan mutluluk ve bereketli olsun.
Seni her zaman seven, hayatta olduğu müddetçe
yanında olacak,BABAN,ANNEN ve Kardeşlerin.....
24.2.17

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081308/kuzum-kizim-didem.html>

VAR BENDE

VAR BENDE

Ŗu an dedem ile aynı yaŖtayım,
Gönlüm yetmiŖ yaŖındanda ihtiyar bende.
BaŖka mevsim bilmem kara kıŖtayım,
Bora bende, tipi bende, kar bende.

Mutlu olmak için çok heves ettim,
Bazen kabullendim, bazen ses ettim,
Elli üç yaŖında artık pes ettim,
BoŖuna harcanmıŖ bir ömür bende.

Nankörlük çilesi belimi büker,
Durun anlatayım hep teker teker;
Canım verdiklerim hepsi bin beter.
Gülü tanımadım, yalnız har bende.

Beyin damarımdan biri, hep Ŗase yapar.
Bilmediğim anda yerlere yıkar.
Attığım oklarım artık, hedefin sapar.
Güvendiğim İnsan artık yok bende.

KıŖı sert geçermiŖ, her yüce dağın,
Buyurun gözümden yaŖları sağın,
Sabır tez tükendi, dert yığın yığın,
Her ne arıyorsan hepsi var bende.

Soluduğum hava bana yetmiyor,
Geceler çok uzun asla bitmiyor,
Uyku hapı bile fayda etmiyor,
Artık bundan sonra hayat zor bende.

Verdiğin her derde Ŗükür yaradan,
O ölüm herkezi alır sıradan,
Bağışla günahım, kaldır aradan,
Sabır bırakmadı, Akraba bende.
19.01.2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085446/var-bende.html>

BENİM

BENİM

Nerde ise ellibeşe dayandı yaşım,
Kırmayayım dedim ezildi başım,
Her zaman üzdüler bacım, gardaşım,
Göğe savurdular külümü benim.

Bazan acımadı hayat salladı.
Meyve yüklü iken rüzgar salladı,
Dolu vurdu bazen sel ırgaladı,
Hoyratça kırdılar dalımı benim.

Esti sam yelleri gülüm savurdu.
Vakitsiz soğuklar özümü vurdu,
Bütün kör kurşunlar sözümü vurdu,
Zincire vurdular dilimi benim.

Bazen kırbaç yedim, bazen de sürgün,
Her an acı çektim görmedim bir gün,
Kendi kısmetimde boğuştum her gün,
Çakallar üleştı payımı benim.

Bazen sürgünlere sürülen bendim,
Bazanda bir dilsiz,lal olan bendim,
Üçü beşi aramaz hep veren bendim,
Kırk yerden kırdılar dalımı benim.

İnancım, ahlakım, törem yardımđı,
Kimden of işitsem gönül koşardı,
Ben darda kalınca hani kim vardı,
Hep sülükler emdi kanımı benim.

Erol'umu sardı iyi olmaz salgın.
Güler görür herkes, içim bir yangın,
Canlarımdan yedim kahpece vurgun,
Sevenler kaldırsın ölümü benim.

1.3.17 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090312/benim.html>

BEN ARTIK BİTTİM

BEN ARTIK BİTTİM..

Senelerce kahrınıza, çıkmadı sesim,
Gözleriniz aydın olsun, ben artık bittim.
Memleketi bilmem ama Ahiret yakın,
Gözleriniz aydın olsun, ben artık bittim.

Ben tabutta,siz,çimde halay,çekip oynayın.
Sevinipte tum ellere kınalar yakın
Erol'un resmine bakıp ağlayın,
Gözleriniz aydın olsun ben artık bittim.

Bana zından ettiniz koca dünyayı.
Hepinize açmıştım ben köşkü sarayı,
Felek tanıtmadı bana Ana, Babayı,
Emmi,Bacı,Kardeş ben artık bittim.

Kime ne yaptıysam yazdım deftere,
Dünya hesabımız kaldı mahşere,
Yaradanın emrine, uydum sadece,
Kimseler bilmedi,ben artık bittim.

Bacıya,Kardeşe nasıl düşkündüm.
Akrabalar candı ele küskündüm,
Kinim, Umman oldu ama yine suskundum,
Gözleriniz aydın olsun, ben artık bittim.
Erol Köktaş 15.10.16

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123474/ben-artik-bittim.html>

GELİRMİ BİLMEM

GELİRMİ BİLMEM

Saçların kokusu sümbüle eşti,
Ocağımda her gün doğan güneşti,
Sevdiğimin hangi hali değişti?
İpek saçlarını tarar mı bilmem.

Benim hayatımın demirbaşıydı,
Kuru ekmeğimin katık aşığıydı,
Damla damla gözlerimin yaşığıydı,
Unutmak verdiği karar mı bilmem.

Gece gündüz ateşlere yanarak,
Gizli gizli "aşkım" diye anarak,
Gece üşüyünce beni sanarak,
Soğuk yorganları sarar mı bilmem.

Beni koydun ne işin var ırakta,
Zor olduğun anla halime bakta,
Ben burda üzgünüm, sende orada,
Bir telefon edip arar mı bilmem.

Onun için sevgim bir macera mı,
Unuttu mu kanattığı yarımı,
Bir an merak edip yanan şura mı,
Dönüp gelir bir gün sarar mı bilmem.

Ben rıza gösterdim böyle gidişe,
Adını haykırdım her gece düşte,
Bir kez demedi ki "ben geldim işte",
Hasret zincirini kırarımı bilmem.

Yıllar unutturmaz bana adını,
Zihnimde süslerim onun yadını,
Çıkıp gelse hayatımın kadını,
Erol'la vuslata erer mi bilmem.
22-12-17 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134820/gelirmi-bilmem.html>

GELSEN NE OLUR

GELSEN NE OLUR

Beklenmedik anda,ansızın birden.

Kapıyı açıpta, girsen ne olur.

Hasretinle yanan garip biriyim,

Halim,hatırımı,sorsan ne olur,

Ne kadar uzadı, üç hafta böyle,

Sanada öylemi ne olur söyle,

Gece bari bir rüyamın içine,

Habersizce gelip girsen ne olur,

Sana göre,ben seni hiç sevmedim,

Neden böyle yanayımki, ne derdim,

Yana, yana,küllendi bak alevim,

Yakmasan narına, gelsen ne olur.

Yaşlandıkça yufkalanıyor yürek,

Sensiz bana bundan böyle ne gerek.

Bıktırmadan bunca nazı ederek,

Erolu'nu kaybetmeden gelsen ne olur,

5-1-2018 Erol Köktaş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138668/gelsen-ne-olur.html>

ÜZDÜN BE CANIM

ÜZDÜN BE CANIM.

Kim kıymetim bildi'ki sen bilesin,
Ömrüm sana sundum yaranamadım,
Senin için canım feda ederim,
Hiç sevmedin diyorsun'ya, üzdün be canım.

Seni ilk gördüğüm,o günden beri
İçimdeki sevdan, dinmiyor canım,
Hayırsız, vefasız, ne desem yeri,
İnsan Cana küsmez,küstüm be canım.

Dünyalık gayeler, yolunda gitmez
Sana olan sevdama,bir ömür yetmez,
Günlerim kudurdu, saymakla bitmez,
Hesaplar her zaman tutmaz be canım.

Yazdığım şiri sen, beğenme yırt at,
Sevdiğimi demekten bıktım, inanma dayat,
At içindeki vesveseyi, kıstı hayat,
Ne kadar uzatsam, sünmez be canım.

İçindeki vesveseye sakın inanma,
Asılsız sözlere, aman ha kanma,
Sevgimi gösteremem,burda sorun ya,
Buda benim huyum üzgünüm canım.

Ömürleri süsler, şan, şöhret, ünler,
Kimsesizim sensiz,şan,şöhret, neyle,
Kızsamda seninle, güldüğüm günler,
Sen yokken geriye, gelmez be canım.

Erol'un özlemi, zamana sardı,
Aşk; sen, ben, diye ikiye yardı,
Sen gelmezsen benim,daha nem kaldı,
Aklım ölümü de, tınmaz be canım.
25.12.17 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138895/uzdun-be-canim.html>

ELBET GÜNÜM DOLAR BENİM

ELBET GÜNÜM DOLAR BENİM.

Hayatımda gün görmedim,
Mutluluk nedir bilmedim,
Kahpe feleğe neyledim,
Yüzümü güldürmez benim,

Anam yokki boynum bükem,
Gardaşım yok içim dökem,
Bırakın çilemi çekem,
Belki dolar günüm benim,

Elbet büyüktür yaradan,
Bir gün çağır sıradan,
Her yanım sızlar yaradan,
Elbet günüm dolar benim.

Ben derdimi kime diyem,
Kimim varki canım diyem,
Hangi birini söyleyem,
Çürümüş her yanım benim,

Anam yokki boynum bükem,
Gardaş yokki içim dökem,
Bırakın çilemi çekem,
Belki dolar günüm benim.

Elbet büyüktür yaradan,
Bir gün çağır sıradan,
Her yanım sızlar yaradan,
Elbet günüm dolar benim.

Guruttular pınarımı,
Devirdiler çınarımı,
Bağladılar her yanımı,
Ataşlarda tenim benim,

Elbet büyüktür yaradan,
Bir gün çağır sıradan,
Her yanım sızlar yaradan,
Elbet günüm dolar benim.

Anam yokki boynum bükem,
Babam yokki nazım çeken,
Bırakın çilemi çekem,
Belki dolar günüm benim.

1-1-2017 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1140508/elbet-gunum-dolar-benim.html>

BİRADER

BİRADER...

Elle sorunum yok,can canım yakar.
İnsan bu canından böylemi bıkar,
İsteğin olmazsa, mesele çıkar,
Maziyi unutmak varmı Birader.

Aşı ben pişirip , hep gelip yerdin,
Senin bu yaptığın unutmam, derdin,
Eşek uyanmadan, böyle güzeldin,
Yapılan unutmak varmı Birader,

Elin iyiliği hor gelir sana,
Ya benim yaptığım, kim yapar sana,
Nerden geldiğini, unuttum sanma,
Allah bir gün hesap sorar Birader.

Çıplak bir it'idin, çulun ben örttüm,
Darda kaldığında, yanında bittim,
Yaptığım işlerde teklifim yaptım,
Cesaretin yoksa ne'dem Birader.

Seni ben Rabbime haval ederim,
Olan bütün hakkım haramdır derim,
Yaslandığın dağın yok artık senin,
Sen kendi elinle yıktın Birader

Erol'umu düşürdünüz,hep gama,
Hiç yetmedi size,verdiğim çaba
Hepinizi siler yıkarım ama
Rabbın azabından, korktum Birader.
18-2-2018 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1146566/birader.html>

YEĞENİM HAKAN

YEĞENİM HAKAN

Daha o bir sabiydi,günahı yoktu,
Dermanı bilinmez,bu nasıl dertti,
Derdi veren Allah derman vermedi,
Dayın kurban olsun yeğenim Hakan.

Hep verirmiş bize derdi Yaradan,
Benimde yüzüm gülmedi ANA dan,
Felek şaşırđı gitmedi sıradan,
Sırada ben vardım kurbanım Hakan.

Halka boncuk gözler, gitmez karşımdan,
Çare olsa, Dayın geçer,evden, barkından,
Hep bizmi geçeriz Kahbe çarkından,
Keşke ben öleydim yeğenim Hakan.

Doktora yalvardım çare bul dedim,
Uyuyorsa şu ciğerim al dedim,
O yaşasın benim canım al dedim,
Sana canım kurban yeğenim Hakan,

Hasan deden keşke seni sevseydi,
Dilber eben, keşke canım deseşydi,
Bacımın çektiği yetmedi mişdi,
Mevlam sabır versin ona, yeğenin Hakan,

Erol dayın kime göz yaşđ döksün?
Elinden gelmezki şu kalbi söksün.
Çilesi bitmezki,göz yaşđ bitsin,
Dayın günün bekler,yeğenim Hakan.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1147601/yeđenim-hakan.html>

AĞLARIM

AĞLADIM

Elli yıllık ömrümde, ah'u zardayım,
Ya bir büyü yaptılar, ya nazardayım,
Yaşıyor diyorlar ya, ben mezardayım,
Tek başıma kaldım kaldım, ağladım.

Sorunlar basit değil, görünmez kuyu gibi,
Dövülmeyi bekliyor demirin tavı gibi,
Dertlerimi başıma yirmilik çivi gibi,
Yumruğumla kafama çakıp çakıp ağladım.

Sürekli umutlarım kalır başka bahara,
Var'mı bu dünyada, ben gibi bahtı kara,
İsterim bir bardak çay, tek tesellim sigara,
Bir biri peşi sıra, yakıp yakıp, ağladım.

Etrafımda kim varsa hepsi de vurdum duymaz,
Hiç gülmüyor diyorlar, oysa bu bana uymaz,
Etrafımda kim varsa kimse iyilik bilmez,
Çocuk gibi burnumu çekip çekip ağladım.

Nasıl dayandım sahi, ben nasıl çıldırmadım,
Bunca kötü olanın üstüne saldırmadım,
Tırnaklarım avcuma batsa da aldırmadım,
Yumruğumu sürekli sıkıp sıkıp ağladım.

İyilik denilince, durmadan coşan bendim,
Birisini hıyar dese; tuz alıp koşan bendim,
Her gördüğüm çukura kör gibi düşen bendim,
Bütün suçu kadere, yıkıp yıkıp ağladım.

Ben "ER" olmak istedim, "OL"u yetiştirdiler,
Biraz gülem dedikçe narı yetiştirdiler,
Teselli bul diyerek harı yetiştirdiler,
Çile dolu mazime bakıp bakıp ağladım.
16.03.2012 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1148142/aglarim.html>

TOPRAK İLE BULUŞMADAN GEL.

TOPRAK İLE BULUŞMADAN GEL.
Mevsimler değişip zaman dolmadan
Güneşim kaybolup ışık solmadan
Karanlık geceler beni boğmadan
Yıldızlar saçına doluşmadan gel

Sevden içerimde gizli bir yara
Hasretin bu canı düşürür dara
Ne olur sevdiğim bir defa ara
Gönül hasretine alışmadan gel

Ay karanlık oldu, yakamoz vurmaz
Kahreder ağlarım sabahım olmaz
Derdimi anlatsam, ya'deller duymaz,
El alem halime gülüşmeden gel

Gönül sarayımda orta direğim
Yaşama sebabim bir tek gereğim
Senin için sana çarpar yüreğim
Sırrımı ellerle bölüşmeden gel

Gel bak Erol'unun geçer zamanı
Vuslat haram olur kalır amanı
Bak görünür Ahiretin limanı
Bu ten toprak ile buluşmadan gel

4-2-18 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1151562/toprak-ile-bulusmadan-gel.html>

DOSTA SERZENİŐ

DOSTA SERZENİŐ...!!

Bana bir ver,dostlarıma bin katını ver derim,
Dost görünüp gambaz olan, nankörlere yok yerim.
Ya olduğun gibi görün, ya, göründüğün gibi ol,
Bana gerçek dost olursan,baş üstümdedir yerin.

Gerçek bir dost olana, evim sofram açıktır,
Çok bilirim kırk kişiyle,ekmek yemek nasıldır ?
Kahpeliği yapıpta yüze gülen hasım dır,
Böyle olan insana damla suyum yok benim,

Ev bark, mal mülkte ne imiş, hepsi bize emanet,
Őahsiyetler bozuk ise, mal, mülktemi keramet,
Rabbim amele göre, nasip edermiŐ nimet,
Yollarımı hep açtı, Rabba Őükrüm çok benim,

Can bildiğim nankörler, beni Őair yaptılar,
Nede çok ahmakmıŐım, Şimdi gözüm açtılar,
İhtiyacım var dedim, hemen küsüp kaçtılar,
Allah'a havale ettim, senle işim yok benim.

EŞek gene EŐektir , vursan altın semeri,
Dostum dedim, can verdim, etti yazım, zemheri,
Bir daha böyle olmaz,aldım senden dersimi,
Erol'un canı kurban sevenlerin cümlesi.
22.3.18 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1155274/dosta-serzenis.html>

NEFSİM SUS.....!!!

Sus nefsim...!

Okyonusun içinde, meydana gelen dalgalar gibi yüreğim.
Biliyorum beklemekten başka çare olsaydı seni durdurmazdım, inan.
Ana, Babamın kemikleri sızlar,,
İnan bana yok başka çarem yok.
Unutmaki Güneş bile sabah olmadan doğmaz,
ilaç bile beklemeden tesir etmez,
çiçek bile vakti gelmeden açmaz.

Sus Nefsim suuus.

Miat doluncaya kadar,bu gece gündüz oluncaya kadar,
bu kışın baharı gelinceye kadar,
Bu sıkıntıların ardından, ferahlık gelinceye kadar sus,
Ve,
Yüzümüz Uslat gözyaşlarıyla ıslanıncaya kadar sus.

Sus..Gönlüm sus,

Seni susturmamın,Mevla katında her şeyin,
daha iyi ve daha hayırlısı olacağına inanırım.
İyiği ,kötüyü, yanlış, doğruyu, gören bir Mevla vardır,
Demekki;
Bütün bunları yaşayıp,
kim iyi kim kötü görecekmışiz,

Bir Elif miktarı sus,
şurda ne kaldı, Rabba kavuşmaya,
Şurda ne kaldı Ana,Baba'ya kavuşmaya, orda söylerim hepsini.

Sus Nefsim, Sus Gönlüm sus.....

Yorulduğum, canlarımın Can'ımı yakmalarından, yorulduğum.
SUUUUUUUS.....!!!!
22,5,18 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166372/nefsim-sus.html>

ACIMADI SENELER

ACIMADI SENELER

Her izin mezarda boynumu büktüm,
Gözlerimden kankı yaşları döktüm,
Hem ağladım hemde,içimi döktüm,
Bir mum gibi yandım,onca seneler.

Dertlerime kimse çare bulmadı,
Halin nedir diye, kimse sormadı,
Çıkarınca herkez,hatırım saydı,
Hamalları oldum, onca seneler,

Gizli, gizli,çok göz yaşı,döktüm,
Geceler bitmedi, sabahı çektim,
Sevap tarlasına, iyilik ekdim,
Nankörlük topladım onca seneler,

Her yeni seneden, merhamet umdum,
Her yokuşun sonun, enişe yordum,
Hiç düşmedi benim, düzlüğe yolum,
Şük'redip ağladım onca seneler.

Gelecek seneye güvenmez oldum,
Ağaran saçlarım,elimle yoldum,
Erol'um hayatta,hep maraz buldun,
Gülmedi ah'larım geçsen seneler.
29.8.2018 Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178347/acimadi-seneler.html>

ÖLDÜM BEN

ÖLDÜM BEN

Bunca yıldır sizi evlat gibi gördüm ben,
Babam olsa yapamazdı, benim yaptığım,
Yemedim biriktirdim hakkınız verdim.
Hakkım yedin dediniz ya, o an öldüm ben.

Bu dünyada canım kanımdınız siz,
Öyle büyük acılara göğüs gerdik biz,
Abi'nin sevgisini yerlere atıp,
Üzerine bastınız ya, o an öldüm ben.

Beni her fırsatta melul, deli ettiniz.
Tarihi geçmiş bir mal, gibi attınız.
Onca emeğimi bir pula satıp.
Kan parası sordurdunuz ya öldüm ben.

Hakkınız kaldıysa, söyle vereyim,
Yazan melekler var unutmaz derim.
Sizleri Mevlaya havaal ederim,
Ne yaptın, dediniz ya öldüm ben,

Erol Babalıktan başka ne yaptı size,
Dünya yalan kimse götürmez bir şey,
Canımı verir idim her ikinize,
Dağlandı ciğerim şimdi öldüm ben.
Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184736/oldum-ben.html>

YAZIKLAR OLSUN

Olur ya dolarsa, miadım birgün,
Gardaşım deyipte, göz yaşı dökme,
Karalar bürünüp, sahte yanarak,
Yalandan ağlayıp,ızdırıp çekme.

Bir can neki, bin can sana feda ederdim,
Abi'nin kalbinde senin,başkaydı yerin,
Sevgi ağacımın,soldurdun gülün,
Yeşermez bir daha,damla su dökme.

Ana'yı, Babay'ı Rabbim tez aldı,
Dert nabzım inmedi, tavana vurdu,
Tarifsiz acılar hep bana kaldı,
Soktuğun Hançeri kalsın hiç çekme,

Dünya malı hiç gözümde yok artık,
Yazıklar olsun size çok yazık,
Aldın mirasını vereceğim yok artık,
Şahide sor kan parası davası gütme.

Evlat oldum, Babam borcu ödedim,
Nasıl verdin diye bir gün sormadın,
Yaram hep kanadı, gelip sarmadın,
Abin öldü, mezarına hiç gitme.

Rabbim gün doldu de, çağır geleyim,
Ana,Baba'mın göz yaşın sileyim,
Erol dünyada gülmedi, orda güleyim,
Bizleri affeyle Rabbim,merhamet eyle.
Erol Koktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186927/yaziklar-olsun.html>

HAYATTAN ALINAN DERS

HAYATTAN ALINAN DERS.!!!

Unutmamalı insan

Her daim yanında olanları,

Zor gününde elini tutanları,

Çıkarı bittiğinde veya kendine yontulmadığı zaman nankör olanı,

*Bilmeli insan

Kendi kendine yetebilmeyi

Çoğunluğun karşısında tek de olsa durabilmeyi,

*Yön verebilmeli insan

Geçmişini düşünerek geleceğine

Geleceğini düşünerek bu güne,

*İlerleyebilmeli insan

Zor karşısında yılmadan

Kolay karşısında basite kaçmadan,

beleşe yaşamadan ,

*Silebilmeli insan

Verdiği değeri hak etmeyenleri

Varlığıyla varlığından eksiltenleri,

Farkına varabilmeli insan

Kendi değerinin durması gerektiği yerin,

neresi olduğunu.

*Göç edebilmeli insan

Mutlu olamadığı yerden,

giremediği gönülden

*Mutlu olabilmeli insan

Sahip olduklarıyla,

Hayalini kurduklarıyla,

*Ve yaşamalı insan

Dostluğuna dostluğuyla karşılık

verenlerle,

Dost olmayanla mesafe koymalı,

Lakin;

Zaman öğretiyor, kim dost kim düşman,

kim görüldüğü gibi görünüyor kim,

olduğu gibi görünüyor.

Hayatına hayatını katabilenlerle devam etmeyi,
çürük olanlarıda elemeyi öğretiyor,Hayat insana..

Hayat insana her dakika tecrübe kazandırıyor.

Hayat eleğimden dökülenler bir daha

olmayacaklar hayatımda.

Böylelerini Allahıma havale ediyor,

herkese kalbine göre vermesini niyaz ediyorum.

Nankör olanlara, yapılanları bilmeyenlere,

hakkımı helal etmiyorum.

Erol Köktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188567/hayattan-alinan-ders.html>

VEFASIZA DUR DEME

VEFASIZA DUR DEME

Bu üç günlük dünya be,fazla naza katlanma;
Giden gitsin aldırma,asla ona dur deme.
Kontrol sende olsun,ver gönle talimatı;
Gidenlerin ardından sakın hayal kur deme.

İlk günler canın yanar,bir boşlukta kalırsın,
Sanki dünyanın kararır,bir loşlukta kalırsın.
Dengeni kaybederek sarhoşlukta kalırsın;
Boynunu uzatarak bir kez daha vur deme.

Az bir süre geçince yaralar kabuk bağlar,
Hiç kafana takmazsan daha da çabuk bağlar,
Kırılan kalbin ise,doktor bir çubuk bağlar,
Yaralardan bahsetme ,sakın ona sar deme.

Salya sümük ağlama, hani gururun nerde.
Mevlam derman verirmiş,kulundaki her derde.
Ona ait ne varsa at dışarı içerde;
Nasılsa gözükmüyor,bunlar birer sır deme.

Kendini ne sanıyor;dünyanın ekseni mi.
Zaten yalnız doğmuştun,yalnızlığın yeni mi.
Günleri sayma artık;;kırkı mı sekseni mi,
Kıymetini bilmeyen insanlara yar deme.

Bu üç günlük dünya be,katlanma fazla naza,
Kelimeler tükenir,dertleri yaza yaza.
Erol'um çok düşünme,değmez nankör olana;
İyiyiği Allah bilir,ondan bir şey bekleme.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1190928/vefasiza-dur-deme.html>

BE GÖNÜL(GÜLÜM)

BE GÖNÜL(GÜLÜM)

Üç günlük dünyada bu isyan niye,
Kişi bu dünyadan göçer be gülüm.
Bir sınav yeridir köleye, beye,
Olursun dertlere duçar be gönül..

Allah kula zulmeder mi bir düşün,
Kötü insanlarla ne idi işin,
Suçlusu Allah mı dertli gidişin,
Canlarımdır yapmaz dedin be gülüm.

Takarsan kafaya çileyi, derdi,
İnsan mutluluğa böyle mi erdi,
Allah nankörü tek sana mı verdi,
Bak çevrene hep ah eder be gülüm.

Kapasite her kişide belirli,
Yapacağı her işi de belirli
Kimi zengin, kimi orta gelirli,
Her kuş kanadınca uçar be gönül.

Çok çalıştın sıkıntıya düşmedin,
Allah verdi hiç haddini aşmadın,
Su gelmedi yatağına içmedin,
Fert kendi terini içer be gülüm.

Su içmek istesen vana kapansa,
Tüm işlerin ters yollara saparsa,
Önündeki kapı sana kapansa,
Allah bin kapıyı açar be gülüm.

Hep mutlu ol takıntıya düşmeden,
İslanmazsın akıntıya düşmeden,
Bolluk olmaz sıkıntıya düşmeden,
Her kara gün gelir, geçer be gülüm.

Allah sana sağlam irade vermiş,
İnsanlığa resul, nebi göndermiş,
Kitabıyla doğru yolu göstermiş,
Tüm dünyaya ışık saçar be gülüm.

Allah bunlar ile şükürünü ölçer,
Erol'un dilinde zikrini ölçer,
Düşündüğün anda fikrini ölçer,
Olma öyle fazla naçar be gönül.
Erol Gökteş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1191873/be-gonul-gulum.html>

BEN KİME KÜSEM

BEN KİME KÜSEM!!!!

Bizler bir can idik,bozuldu büyü,
Büyüğün küçüğe hoş gelmez huyu,
Koymadılar bizde ahde vefayı,
Kardeşe mi küsem, ele mi küsem.

Aç yatağa girdim kimse görmedi,
Hastalandım ziyarete kimse gelmedi,
Ekin ekim toprak aldı vermedi,
Toprağa mı küsem, sele mi küsem.

Kimler icat etmiş lanet parayı,
Unutturdu bize akı karayı,
Yaraladık gönül denen sarayı,
Malıma'mı küsem, ser'e mi küsem.

Ya kuraklık oldu ya da san vurdu,
Vakitli vakitsiz bir hazan vurdu,
Seyrek değil,inan,an be an vurdu,
Yağmura mı küsem, yele mi küsem.

Şu kalbim kardeşsiz, bir tek atmadı,
Öksüz Abin sizi,inan satmadı,
Gönlümüm akordu ,düzen tutmadı,
Perdeye'mi küsem, tele'mi küsem.

Ne kadar mutluyduk, çıkarlar varken,
Helallik istedi veda ederken,
Beni hırsız etti, haseti varken,
Bacıyamı mı küsem, bana mı küsem.

Nerde kaldı bilmem hatır soranlar,
Bir bir unutuldu eski yarenler,
Uzaktan uzağa mesaj salarlar,
Mesaj'a mı küsem, Ap'a mı küsem.

Döküldü sevginin,kemikten eti,
Gönüllere siper ettik şehveti,
Bilenler var mı'ki,kadir kıymeti,
Mecnun'a mı küsem, çöle mi küsem.

Bülbülün derdiyle hemhal olanlar,
Ne kadar çoğaldı,gülü yolanlar,
Dillerde dolaşır türlü yalanlar,
Bülbüle mi küsem, güle mi küsem.

Türlü çiçek açan dallar ne oldu,
Ağızdan dökülen,ballar ne oldu,
Allah razı olsun diyen,diler ne oldu,
Emeğe mi küsem, yıla'mı küsem.

Unuttular emmi, dayı, hala'yı,
Uzaklaştı akrabanın alayı,
Düğünlerde biz,tutardık halayı,
Düğüne'mi küsem, toya'mı küsem.

Erol'un sinesi coştı,bu akşam,
Efkarı bağrından,taştı bu akşam,
Korlardan ateşe,düştü bu akşam,
Ateşe mi küsem, küle mi küsem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1198960/ben-kime-kusem.html>

AĞLADIM BU GECE

Mevsim kışa döndü ,yaz'a anlattım,
Satır satır yaza yaza anlattım,
Elimde divane saza anlattım,
Tel ağladı, ben ağladım bu gece.

Yine hüznün çöktü içime birden.
Dil ağladı, ben ağladım bu gece,
Anam,Babam aklıma geldi de birden,
Kalp ağladı,ben ağladım, bu gece.

Yetim olmak gene yaktı içimi,
Çok düşündüm nedeniyle, niçin'i
Bacılar yükledi gamın yükünü,
Dert ağladı ben ağladım bu gece.

Öküzler bırakıp kaçtı düveni,
Çobanın ekmeği buldu yavanı,
Anlattım sızdırdı arı kovanı,
Bal ağladı, ben ağladım bu gece.

Sonunda derdimi döktüm kâğıda,
Dilimden süzülen döndü ağıda,
Çalıp, çalıp vurdum canım sazıma.
Tel ağladı ben ağladım bu gece.

Ben ağladım sazım ben'le ağladı,
Semada kaygısız uçan ağladı,
Göklere dert yandım, yağmur ağladı,
Yer ağladı ben ağladım bu gece.

Erol'un elleri açık ma'buta,
Melekler her şeyi geçti zabıta,
Ölü gibi bindirdiler tabuta,
Sal ağladı, ben ağladım bu gece.
Erol Gökteş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203492/agladim-bu-gece.html>

ÖLDÜRDÜN BACIM.

Bacıda Abi'ye böyle yaparmı,
Doğruyu bilmeden leke atarmı,
Evlat Babasını böyle yakarmı,
Sağolun güneşim söndürdün Bacım,

Değermiydi beni böyle yalnız koymaya,
Sorgusuz sualsiz canım almaya.
Kanıyor yaralar gelin sarmaya,
Soktuğun hançeri gel çıkar Bacım,

Şu üç günlük kısa ahir ömrümde
Beni dertten derde saldınız bacım,
Olmadı görsen de bir kez umrunda,
Ölmeden canımı aldınız Bacım,

Ne garezin vardı neydi ki derdin?
Hakkınız ben size her zaman verdim,
Sevgi bahçemizin güllerin yoldun,
Biraz huzuru Abine çok gördün Bacım,

Bıraksaydın yaşaydık görsek huzuru,
Tebelleş etmeseydin, başa Munzur'u
Her, türlü hatayı derdi kusuru,
Hep benim başıma,saldınız Bacım,

Ne murat diledim,ben sana dair,
Yine şu başımda,hep çile kahr,
Hiç mutlu olmadım,yanaştı ahir,
İnan ki,gözümde öldünüz Bacım,

Ne suçumu gördün n'erde kabahat,
Felek bırakmadı peşim,vermedi rahat,
Huzurlu yaşarken Erol bir hayat
Dertleri başıma saldınız Bacım,

Bir umut beslerken size canımda,
Hırsız ettiniz beni en zor anımda
Olamadınız,hiç bir zaman yanımda
Hani tutunacak dalımdın Bacım.

Güzel göründünüz yüzüme her an,
Hani Abi candı yalanmış, yalan,
Yüzün belli oldu gördüm nihayet
Abini yaşarken öldürdün Bacım.
3-9-19 Erol Göktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227548/oldurdun-bacim.html>

YAR DOSTUM

Galiba bedenim miadı doldu,
Her yandan batıyor sanki har dostum.
Bu dünyada çok şeyi verdide YARAB,
Bedenimde çok dertlerim var dostum.

Tarumar olmuştur gönül otağım,
İçten içe sanki eriyor yağım,
Sere serpe uzandığım yatağım,
Neden bu geceler böyle dar dostum.

Organları hor kullandım galiba,
Yakmak için kor kullandım galiba,
Çok yükledim, zor kullandım galiba,
Olmadım dünyada bahtiyar dostum.

Kaporta yıpranmış motor sağlamdı,
Hiç hasta olmadım, sağlığım tamdı,
Tek gönül gemisi yüklenmiş gamdı,
Şimdi tüm bedenim ihtiyar dostum.

Gülmek istiyorum gözüm ağlıyor,
Ölüm korkusundan özüm ağlıyor,
Çıkarken titriyor, sözüm ağlıyor,
Artık işim gücüm ah u zar dostum.

Akıbetim ya neşterdir ya lazer,
Korku hırçın bir tay,içimde gezer,
Ya sevince boğar veyahut üzer,
Çok muhtacım, bir teselli ver dostum.

Metin ol canını sıkma diyorlar,
Öyle gözü yaşlı bakma diyorlar,
Böş verbe,kafana takma diyorlar,
Gövdemi basıyor soğuk ter dostum.

Derdim büyük; öleceğim eminim,
Bari kuru olsun mezar zeminim,
Şimdiden dilime gelir "amin"im,
Dua ile kefenimi sar dostum.

Bana bu acıyı, canlarım verdi,
Belki sevinirler "derler"geberdi",
Yine de Erol'un yegâne derdi,
Kimlerin eline bakar YAR dostum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229109/yar-dostum.html>

AAH ZAVALLI KALBİM

AHH ZAVALLI KALBİM

Aniden geldikçe malum krizler,
Kesilir nefesim, sol yanım sızlar,
Sırtımda bir bıçak, bacaklar sızlar,
Bedeni çekmekten acizdir dizler.

Dışarıya geniş, kendime dardım,
Olanca acıyı sırtıma sardım,
İçten içe bozuldukça sıhhatim,
Çok geç, yanılsımın farkına vardım.

Gördüğün herkese çabuk sarıldın,
Bazen sitem ettin, bazen darıldın,
Acımasız eller tokatladıkça;
Fazla hırpalandın, fazla kırıldın.

Kaç dağa güvündin kar, boran oldu,
Dar gününde halin kaç soran oldu,
Canıma güvenip sırtımı dönsem,
Hançeri sırtıma canlarım vurdu.

Felek hep ağlattı,ömür boyunca,
Herkes kazık attı kendi huyunca,
Ben de az huzura ererim belki,
Ölüm yastığında başım koyunca.

Kardeş candır dedin,kalbin dağladın,
Kalbi taş olana umut bağladın,
Sürekli sızladın, durmak bilmedin,
Kimden zerre miktar fayda sağladın.

Yıllar yılı bu günü mü bekledin,
Durmadan acıya acı ekledin,
Elli beş yaşına gelince beden,
İflas ettin, en sonunda tekledin.

Bu dünya beş para,etmezmiş meğer.
Canım verdiklerim bilmedi değer,
Beni acılarla boğuşturamazdın,
Erol'u birazcık sevseydiniz eğer.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229908/aah-zavalli-kalbim.html>

NANKÖRLERİ GÖREMEDİM.!!!

Yanıyorum için için,
Haydi neyse beni geçin,
Abin yandı sizin için,
Ölenlerden ders almadık.

Bir acayip insan olduk,
Olanları göremedim,
Her kalkışta bir, bir daha,
Vuranları göremedim.

Dolular vurdu dalıma,
Çakallar doldu yanıma,
Hiç bakmadım da ardıma,
Gelenleri göremedim.

Kıvıran var köçek gibi,
Tırtıllı bir böcek gibi,
Güz gelmeden çiçeğimi,
Yolanları göremedim.

Utanmadınız yaşınızdan,
Belâ yağar başımızdan,
Geri dönüp peşimizden,
Gülenleri göremedim.

Kustürdüler uçümüzü,
Düşürdüler çapımızı,
Her fırsatta kapımızı,
Çalanları göremedim.

Sanki tekim bu âlemde,
Soyum sopum sülalem de,
Yaptıklarım bir kalemde,
Silenleri göremedim.

Kırdılar tüm dallarımı,
Sormadan hiç hallarımı,
Sırtımızdan kinlerini,
Kusanları göremedim.

Her belaya yumdum gözü,
Soktukça akrepler özü,
Kandırdıkça nefis gözü,
Yılanları göremedim.

Köpeklere paye verdim,
Kucak açıp sevgi verdim,
Amaç verdim,gaye verdim,
Planları göremedim.

Yalan söylerler göre göre,
Yaptıklarımı bile bile,
Ne iman var ne de töre,
Nankörleri göremedim.

Erol ,söndü bitti, ferin,
Hep oynayan aynı filim,
Şu bağrını dilim dilim,
Dilenleri göremedin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230112/nankorleri-goremedim.html>

YAKIŞIRMI KARDEŞE KİN.

Kardeşin kardeşe duyduğu kinin,
Sabun köpüğünden farkı olmasın,
Bak; sıla-yı rahmi emreyler dinin,
Ayrılık dillerde şarkı olmasın.

Kardeşlik ne demek, bacı ne demek,
“Paylaşsa azalır acı” ne demek,
Kardeşlik sevgidir öcü ne demek,
Bunlar arasında korku olmasın.

İçin neyse bir olmalı dışın da,
Bir ateş yanmalı kalbin kışında,
Kardeşin kardeşe her varışında,
Asla bir dümeni, çarkı olmasın.

Bir birinin üstüne,rahmettir yağar,
Birinin derdini diğeri boğar,
Bir kardeş kardeşin kalbine sığar,
İsterse evi ve barkı olmasın.

Bin kez hacca gitsen bence nafile,
Adil ol hakta, adalet ile,
Hacılık ne yapsın böyle gafile,
İsterse Allaha şirki olmasın.

Akrabalık bağlarını incitme,
Abine leke sürüp kenara itme,
Abin neler yaptı,asla unutma,
Nefretin gövdene zerki olmasın.

Bana inanmazsan Kur’an’a bir bak,
Erolum’dan uzakta durana bir bak,
Elden hatırımı sorana bir bak,
Gelirsen ölümün,kırkı olmasın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230699/yakisirmi-kardese-kin.html>

SALİME'mi ALMA YARAB,

Dünyada kimsem kalmadı,
Gönlümde üç bacım vardı,
İkisi kalbimde öldü,
SALİME'mi vermem, Yarab,

Bu bana çok ağır gelir,
Benim emeklerim bilir,
Dayanamaz Erol ölür
SALİME'mi alma Yarab,

Kimse emeğim bilmedi,
Bir o Allah razı olsun derdi,
Canlar beni derde saldı,
SALİME'mi alma Yarab,

Büyük olduk şelek taktık,
Şükür zor günler atlattık,
Sarılarak biz çok yattık,
SALİME'mi alma Yarab,

Çocukluktan çok usluymuş,
Hak'tan yana dosdoğruymuş,
Göreceklerim bumuydu,
SALİME'mi alma Yarab,

Benim canım olsun kefil,
Yavruların etme sefil,
Onu iyi ette,beni yatır,
SALİME'mi alma Yarab,

Hayatta çok sefil oldu,
Beynindeki Ur'da neydi,
Cami başkanıda oldu,
SALİME, mi kurtar Yarab,

Yarab bitmedimi cezaam,
Yapraklarım döktü hazan,
Kalmadı mezarım kazan,
SALİME'm siz olmaz Yarab,

Kime kol kanat germedim,
Yoluna halı sermedim,
Dünyanda murat almadım,
Erol kulun kurtar Yarab.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231040/salime-mi-alma-yarab.html>

FİGEN KARDEŞİM

FİGEN KARDEŞİM

Allahım afeyle asi değilim,
Duydumki göç etmiş FİGEN kardeşim,
Ayhan'ım aradım sesi titriyor,
Yavrular terk etmiş FİGEN kardeşim,

Ölüm döşeğinde hep yüzü gülerdi,
Şahit oldum sana hep,şükür ederdi,
Alev kızınında düğünü geldi,
Göremeden gitmiş bee FİGEN kardeşim,

Hayatında onca çiler çekti,
Ekmeğini suyla katık eylerdi,
Kanan'ın canından da çok severdi,
Baba tanımadı FİGEN kardeşim,

Hak etmeyene bunca derdi, neden verirsin,
Sen Rab sin kulları böyle denersin,
Bilirim kuluna rahamet edersin,
İnşallah Cennette FİGEN kardeşim,

Halaa küllenmedi,bendeki korlar,
Her ateş düşyüğü yerleri yakar,
Ahmet'im , Serkan'ım, Ayhan,ne yapar,
Bizlere kor düştürdün FİGEN kardeşim,

Zamanı değildi böyle erken gidişin,
Aklımdan çıkarmı "Erol"abi deyişin,
Kanser zilletiyle ne idi işin,
Anan viran ettin FİGEN kardeşim,

Kime can dedimse terkettiler hep,
Gene kaldı Erol abin,şu dünyada tek,
Biz ona ne ettikte, bize gülmedi Felek,
Dualarım senle FİGEN kardeşim.

Bilirim seni çok sevenler vardı,
Hep onların boynu bükülü kaldı,
Ciğerim yanıyor beni acılar sardı,
Kardeşlerim hatırlattın, FİGEN kardeşim,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250714/figen-kardesim.html>

PERİŞAN, MALAMAT OLDUK

PERİŞAN OLDUK.

Kıymet bilen o yarenler nerede,
Hatır soran hani dostlar nerede,
Cefakar olanlar kaldı arada,
Şu gurbetelerde perişan olduk,

Kalplerde huzur yok, ağızlarda tat,
Duyğular yok olmuş, top yekun fesat,
Anayı, Babayı tanımaz evlat,
Şu gurbet ellerde, perişan olduk.

Anayı Babayı, toprağa saldık,
Çok acılar çektik akıllanmadık,
Dünya malı için,gardaşı sattık,
Şu yaban ellerde malamat olduk.

Erol gurbetelde, bak ne hallerde,
Aktı gözün yaşı,karıştı sele,
Büktü şu belimi dertlerle çile,
Şü gurbet ellerde derbeder olduk,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255449/perisan-malamat-olduk.html>

BEN GİBİ OLURMU BUNLAR

Altmışa yaklaştı altmışa yaşım;
Bütün servetimin yarısı bunlar.
Çok çile çekse de çileli başım,
Gönül çiçeğimin arısı bunlar.

Erken çöktü omzuma hayatın yükü,
Kaderemi, hayatımı,yüklesem suçtu,
Hiç bir gün görmedim, beklerim göçü.
Ahirde'de aynı olurmu bunlar.

Ya Rabbim verdiğın her şeye şükür,
Verdiğın beş tane kızıma şükür,
Dünyada dengi yok eşime şükür,
Ben gidince aynı olurmu bunlar.

Ekmek böldüklerim kıymet bilmedi,
Paylaştıkcı Erol'un hep arttı derdi,
Ben böldükce Allah her zaman verdi,
Benim yaptığımı acep yaparmı bunlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1287385/ben-gibi-olurmu-bunlar.html>

SEVELİM BU GÜN

Gelin vazgeçelim nefretten kinden,
Gönül yaraları sarılsın bugün,
Sevgi rüzgârları essin derinden,
Özlenen vuslata erelim bugün.

Dünyaya gelmenin bir sebebi var,
Kimsenin yanına kalmaz bu diyar,
Açılsın kapılar sonuna kadar,
Rabbin razasını kazansak bugün.

Aynı davranalım,köleye beye,
Merhamet duygusu,çıksın zirveye,
Hor gözle bakmasın, kimse kimseye,
Nefretin zinciri kırılsın bugün.

Artık birbirini sarsın hasımlar,
Gülücük dağıtsın,mutsuz resimler,
Bahara dönüşsün,bütün mevsimler,
Mutluluk ağları örülsün bugün.

Aşkla muhabbetle,konuşsun diller,
Şefkatle sunulsun,çiçekler güller,
Tekrar kenetlensin,ayrılan eller,
Sevenler meclisi kurulsun bugün.

Yaşayalım sevgi denen nimeti,
Terk edelim kibir denen illeti,
Atın artık kalplerdeki nefreti,
Hatalılar özür dilesin bu gün.

Hak ve adalete ermek niyetim,
Sevgiyi sevgiye karmak niyetim,
Dostun sohbetine varmak niyetim,
Aradaki duvar yarılsın bugün.

Çok acılar çektim, hep şükür ettim,
Çektiğim acılar hep, içime attım,
Soğudu mevsimim gitti yazlarım,
Erol'un gözleri yaşardı bu gün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290794/sevelim-bu-gun.html>

NE ÇIKAR

Kaç bayram geçirdim, kardeşiz bilmem.
Gelmemene sebep nedirki bilmem,
Ben size ne ettim sebebin söyle,
Ben ölünce Pişman olsan ne çıkar,

Şu göçüp gidenlerden keşke ders alsan,
Sağ iken Abini bağrına bassan,
Gelip af dileyip, nefsinin yıksan,
Hastalansam bana gelsen ne çıkar,

Biz beraber çok zor günler geçirdik,
Boynumuz büktükte ağladık,yandık,
Anasız, Babasız gurbette kaldık,
Ben ölünce bana yansan ne çıkar.

Çok kızgınım lakin gözlerim yolda,
Biz üç fidan kaldık koca dünyada,
Şimdi bu dünyayı bağışlasanda,
Ben öldükten sonra versen ne çıkar.

Garip Erol size ne zulüm etti,
Bitmedi dertlerim her zaman arttı,
Tasmalı köpeğe Abiyi sattı,
Ben ölünce haklı çıksan ne çıkar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293246/ne-cikar.html>

SENDEN BANA DOST OLMAZ

Dışın etten ibaret,kalbin hor emelinden,
Konuşunca adam sanır seni cümle tanıdık,
Konuşma ki boş yere,vermesin dil zâiyat,
Uzaktan hoş insansın,uzak dur hayatımdan,

İnsanlıktan muafsin,bıkmadın gevezelikten,
Bakınca dürüst sanır seni bilmeyen biri,
Halbuki senin cinsin soyunun en enderi.
Uzaktan hoş insansın,uzak dur sen benden,

Senden bana dost olmaz,hiç çıkarma aklından,
Milyonda bir düşermiş,nankör böyle nasibe,
Onuda ben buldum,dunyaya gazezine,
Uzaktan hoş insansın,uzak dur dostluğumdan,

Cüsseli duruşunla,caka atarsın yine,
Yaratan düşürmesin kişiliksiz birine,
Boy pos herkezde var, biraz adam olsana.
Uzaktan hoş insansın,uzak dur yüreğime,

Bir daha bulamazın benim gibi enayi,
Sen açtın gözlerimi, kör imişim öncesi,
Erol böyle çok rahat, hep uzakta kalsana.
Uzakta kal böylasi inan bana çok iyi,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293658/senden-bana-dost-olmaz.html>

YETER ÇEKTIĞİM GÖNÜL

Neye meyil salsan,bağrım dövdürdün,
Nedir benim senden çektiğim gönül,
Bir kuru çalıya,boynum büktürdün,
Nedir benim senden,çektiğim gönül.

Bakmaya doymazdın sahte yüzlere,
Ezelden düşkünsün tatlı sözelere
Kim nazar ettiki bilmem bizlere,
Nedir benim senden çektiğim gönül.

Muhabbet bağımda,güle küsersin,
Suyuna gitmezsem,yüzün asarın,
Söyle derdin nedir, desem gene susarsın,
Nedir benim senden, çektiğim gönül.

Mecnun edip deli gibi gezdirdin
Kıymet bilmez soysuzlara ezdirdin,
Billahi de şu canımdan beni bezdirdin
Nedir benim sende çektiğim gönül.

Gözün yolda geleydiler neyleyim,
Bir özürü bilmediler neyleyim,
Çektiklerim ben Mevlama söyleyim,
Nedir benim senden çektiğim gönül,

Ham gezdiğin yeter gayrı pişmen mi ?
Bir gün olsun bildiğinden şaşman mı?
Erol'uma dostmusun, sen düşman mı?
Nedir benim senden çektiğim gönül,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294408/yeter-cektigim-gonul.html>

KALABİLDİN Mİ?

Nazlı duruşuna şu gönlüm kandı,
Dilim ve yüreğim hep seni andı,
Bu kadar aşıklar boşa mı yandı?
Çektiğim cefayı bilebildin mi?

Sevgisiz gönüller bil ki virandır,
Sevmediğin halde gülebildin mi?
Büyük günahkârlar gönül kırandır,
Tövbe kapısına gelebildin mi?

Çileye müptela âşık usanmaz,
Deli dolu gönül kolay uslanmaz,
Sevdalı yürekler asla paslanmaz,
Gönlünde sevdanı silebildin mi?

Yana, yana biter âşığın özü,
Yıllar geçse bile, sönmüyor közü,
Âşıklar ölünce kapanmaz gözü,
Kalbini ikiye bölebildin mi?

Gözden irak olan, çıkar gönülden,
Âşık sayılır mı; günü gün eden?
Aylar uzun gelir bazen seneden,
O sevda uğruna yanabildin mi?

Ayrılık uzarsa, dayanmaz yürek,
Varlığın hakkını, ödemek gerek,
İçin yandığında, gülümseyerek,
Yokluğum kendine çile bildin mi?

Maziye bakıptıkca, yıllar akınca,
Üstüne yüklenen dertten bıkınca,
Cananın gözünde haksız çıkınca,
Öfkeden saçını yolabildin mi?

Sıladan çıkmayan bilmez yabanı,
Hüzünle kaplıdır hemen her yanı,
Candan seven varsa, veririm canı,
Erol'un gönlünde kalabildin mi ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294617/kalabildin-mi.html>

YALNIZIM ŞİMDİ

.
Ben sonumu bekliyorum, gurbetin köşelerinde,
Bağrıma taş basıyorum, ben senelerce,
Anam yok derdimi bilsin, Babam yok göz yaşım silsin,
Kaldım ben gurbetelerde ağlarım şimdi.

Garip Erol hiç gülmedi, Baba günü de görmedi,
Ana'yıda tanımadım, Mevlam muradım vermedi,
Anam yok derdimi bilsin, Babam yok göz yaşım silsin,
Kaldım ben gurbetelerde ağlarım şimdi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294870/yalnizim-simdi.html>

KADER YORGUN, BEN YORGUN

Güldüğümüz, o günler çok uzaklarda kaldı,
Dertlerle geçen yıllar, geçliğimi aldı,
Gene gamlandı gönül, sazı eline aldı,
Çıkan ses kopuk kopuk,sazım yorgun, tel yorgun!

Şimdi dört mevsim karlı,arar oldum baharı,
Durmadan akıyorlar, iki gözüm yaşları,
Sorgularım şimdi ,o yaşadığım yaşları,
Gülüm çiçek açmıyor,ağaç yorgun, dal yorgun!

Güzel günler nerede,gelmiyorlar yanıma?
Mutluluk kaçır benden,acı verir canıma,
Eskimiş gözlüğümden bakarken yarınlar,
Dünyanın yüzü soluk güneş yorgun, ay yorgun!

Dakka dakika tükenir, ömürdeki saatler,
San ki bir bir yok oldu,hayatımda sevenler,
Hiç bir şeyin vevası yok,acı verir gerçekler,
Tekleyen kalbim yorgun, zihin yorgun, ser yorgun,!

İki merdiven çıksam,dizlerim kenetlenir,
Dünyanın ağırlığı,bedenime yüklenir,
Seslenmeye çalıştım,nefeslerim tükenir,
Kaçmak gelir aklıma; bacak yorgun, bel yorgun!

Kayıplara karıştı, canlarım birer birer,
Ciğerim kan ağlıyor,hep el oldu nankörler,
Yüreğim haykırıyor,duymuyorki gafiller,
Feryadımı duyan yok, hısim yorgun, el yorgun!

Odam kararverdi ,oysa camda yok perde,
Her gün hatrım soranlar, hiç gelmiyor nerde?
Mevlama yönelirim, hem gece ve seherde,
Ellerimi açarım,duam yorğun dil yorgun,

Aynaya bakıyorum; benzim sararmış solmuş,
Vücudumda kan mı yok, içim dışım buz dolmuş,
Ne giyinsem faydasız, tüm mevsimler kış olmuş,
Güneş ısı vermiyor,aba yorgun,şal yorgun!

Selamımı göndersem,canım Habibullah'a,
Şefaata dilisem arz etsem Ona,
Günahım çokturda,şirk'im yoktur ALLAH'a
Niyazlarım yetersiz yürek yorgun, dil yorgun!

Yarab neydi suçumki, ne idi cezaam,
Haşaa şikayetm yok, sensin yazımı yazan,
Dualarım sana,yok başka çabam,
Kulun Erol yorgun, kaderim yorgun,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295091/kader-yorgun-ben-yorgun.html>

MAZİM BANA AĞLADI

Aldım sazı düştük mazim yoluna,
Ben sazıma, sazım bana ağladı,
Hasret kaldım ,bütün kavim gardaşa,
Ben hasrete, hasret bana ağladı.

Feryat etsem sesim varmaz sılaya,
Başı karlı dağlar girdi araya,
Kör balık misali vurdum karaya
Ben özüme, özüm bana ağladı.

Umut bağlamışım,esen yellere,
Gözüm yaşı,emsal oldu sellere,
Gece gunduz ,baka kaldım yollara,
Ben gözüme ,gözüm bana ağladı.

Bir kor düştü,yanar durur içimde,
Mezarlıkta tüter oldu gözümde,
Ayrılıklar varımış alın yazımda,
Ben yazıma, yazım bana ağladı.

Kul Erol'um inim,inim inlelerim,
Yazar ,kalem ,yaşlar döker gözlerim,
Hani nerde o güldüğüm günlerim,
Ben mazime, mazim bana ağladı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295578/mazim-bana-agladi.html>

GELSENE

Hasretinden dayak yemiş gibiyim;
Yaralarım sızılıyor nerdesin.
Sanki yetim kalmış kúçük sabiyim,
Uykular beni tutmuyor gelsene.

Sen yoksan dünyada bana ne gerek,
Yalvardım Mevlaya birlikte ölek,
Sana hasret olan zavallı yürek,
İçten içe eziliyor gelsene,

Beşiktaş, Aksaray dolaştım çıktım,
Berabar gezdiğim,yerlere baktım,
Yoktun'ya yanımda ağlayacaktım,
Gözyaşlarım süzölüyor gelsene.

Sakın birdaha beni,yalnız salma,
Sevgim söyleyemem kusura bakma,
Gezdiğim yerlerde yediğim lokma,
Boğazıma diziliyor, gelsene.

Çok hasret sığdırdım bunca yaşıma,
Hangi dert gelmedi garip başıma,
Kim bilir dönmezsem,geri yanına,
"Erol"seni çok seviyor gelsene.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1296012/gelsene.html>

AMAM GÜNÜN KUTLU OLSUN

ANNELER GÜNÜ İÇİN

Bir gün sana nedirki, bende her gün sen varsın,
Otuz beş sene geçti,hala gönlümde harsın,
Önce Mevlaam geliyor, her nefeste yaşarsın,
Sana olan özlemim, bitmedi ANAM.

Mevlam onu bağışla toprağını bol eyle,
İkramı çok severdi hep verirdi eliyle,
Hep darlıkla yaşadı, şükrederdi diliyle,
Yalvarırım Allahım mekanın Cennet eyle.

Anam sana doymadan çabuk aldı Yaradan,
Bir derdimdi bin oldu,Erol çürür yaradan,
Hiç bu yüzüm gülmedi, ne BABA ne ANA'dan,
Mekanın Cennet eyle yavarırım Yaradan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299550/amam-gunun-kutlu-olsun.html>

GÖZLERİM

Bir ömür tükettim,gönlümse viran,
Ne can dostlarım ,nede insanlık kaldı,
Ufak,tefek, görüntü aklımda kalan,
Hasretle yollarda kaldı gözlerim.

Konuşmuyor suskun suskun,taş duvar.
Ömrümün sonu yakın,olmadı bahar,
Beni benden ettiler, şu geçmiş yıllar,
Hasretle yollarda kaldı gözlerim.

Nede çabuk gelip geçti şu ömrüm
Geçen yıllarımda ben neler gördüm,
Hani sevenler vardı ya,gönlümde gömdüm,
Hüzünle tabuta, daldı gözlerim.

Erol farkın neki hayatta senin,
Bir hikmeti vardır, Haktan gelenin,
Kağıda dökülür bir bir sözlerin,
Azraili bekler oldu gözlerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303753/gozlerim.html>

YALAN DÜNYA, SENİ BOŞADIM

İnan ben,kendimi bildim bileli,
Yalan dünya,senden fayda görmedim,
Sen fanisin,bunu şimdi anladım,
Yalan dünya,artık seni boşadım.

Bu hayatı sende yaşamak bahtım,
Sen mutlu ol diye, isteğın yaptım,
Nefsimle bir oldun, hep beni sattın,
Yalan dünya,artık seni boşadım.

Zor zamanda suçu sana yükledim,
Gözüm yaşım hep silmeni bekledin,
Şuç bendeydi,senden medet bekledim,
Yalan dünya,artık seni boşadım,

Bir baktım şu,geçirdiğim zamana,
Özlem duydum,hep,Ana'ma, Baba'ma,
Sebep oldun, Bacılarla kavgama,
Yalan dünya,artık seni boşadım.

Yolun bitmesine şurda ne kaldı.
Bağım gülistandı canlarım yoldu,
Kim ne götürdü ki, kime ne kaldı.
Yalan dünya,artık seni boşadım.

Darılmış Erol'um dönmez geriye.
Mümkün değil bu yol artık seninle,
Çıkarmıyım bilmem,öbür seneye.
Yalan dünya,artık seni boşadım,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341257/yalan-dunya-seni-bosadim.html>